TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter og Forsvarets Militærpoliticenter

Marts 2016

- Vi ved ikke selv, hvad der skal ske, men man kan mærke på befalingsmændene, at noget stort er på færde, og at det bestemt ikke bliver en spadseretur, vi skal ud på. Læs artiklen på side 12 - 13.

Indhold

3 Korpsånd er den lim, der binder os sammen
4 Klar til en helt ny tilværelse
6 Ét individ - én deling - ét kompagni
7 Aalborg by bød velkommen
8 Enhver handling har en konsekvens
9 Den sagnomspundne Klør Knægt
10 Chefrådgiver vedrørende reserven
11 Overkonstabel fik legat
11 Det var dengang
12 Gennem is og mudder
14 Vores fundament er meget solidt
15 Mindehøjtidelighed i Kosovo
16 Orienteringsdag for de pårørende
18 Bjærgningens svære kunst
19 Syv nationer arbejder sammen
20 PERSONELNYT
21 Gennem nåleøjet
24 Chefen for Hærstaben på besøg
26 På mission i Sydsudan
28 Forsvarets Køreskole er nu operativ

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major K.B.G. Nielsen Telefon: 7283 6020.

Redaktionsgruppe:
Kaptajn Søren Egebæk
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer ultimo juni 2016. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 6. juni

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Korpsånd er den lim, der binder os sammen

Logistikken er særligt udfordret af, at styrkeproduktion og styrkeindsættelse foregår på samme tid men ikke i samme rum. Vedligeholdelsestjenesten er nok det bedste eksempel herpå. 3. Vedligeholdelsesbataljon er i sin tid dimensioneret ud fra den operative opgaveløsning ved reaktionskampgrupperne.

Organisationen tager ikke højde for den hjemlige driftsopgave, som imidlertid fylder mest og prioriteres højest. Det er der en fuldstændig naturlig og evident årsag til. En smidig og rettidig gennemførelse af vedligeholdelsestjenesten i Hæren er nemlig en forudsætning for, at Hærens øvrige enheder kan gennemføre den kvalitetsuddannelse, der er nødvendig for, at Hæren kan leve op til pålagte beredskaber og forsvarlige indsættelser.

3. Vedligeholdelsesbataljon er til stede på alle Hærens garnisoner. Hvert sted ligger der en reparationsdeling, der dagligt arbejder på højtryk for at opfylde behovet for gennemførelse af eftersyns- og reparationstjeneste på materielkapaciteter organisatorisk tilknyttet enheder og myndigheder.

Desuden gennemføres områdestøtte, der for eksempel for Oksbøls vedkommende betyder støtte til enheder, der gennemfører skyde- og øvelsesaktiviteter her.

De ti reparationsdelinger er organiseret under to vedligeholdelseskompagnier, hvor det ene er hjemhørende i Vordingborg og det andet, sammen med kursussektionen og bataljonsstaben, er hjemhørende i Aalborg.

3. Vedligeholdelsesbataljon rækker fra Bornholm i øst til Oksbøl i vest, fra Aalborg i nord til Haderslev i syd og er et godt eksempel på, at Trænregimentet i dag er mere end Aalborg. Også 2. Logistikbataljon, 4. Nationale Støttebataljon og det værnsfælles Militærpoliti er eksempler herpå. Det bør vi alle være bevidste om, i forsøget på at udvikle loyalitet, stolthed, korpsånd og samhørighedsfølelse.

Korpsånd er vigtigt og er desværre gået lidt af mode de senere år, men vi skal have fokus herpå igen. Korpsånd er den lim, der binder os sammen og det, der i sidste ende gør, at vi kan kæmpe og vinde.

Kommunikation – en del af opgaven, som det hedder sig. Uden kommunikation ingen korpsånd. Også derfor er rettidig og relevant kommunikation vigtigt.

Det har heldigvis også Forsvarets og Hærens fokus, og dermed også Trænregimentet med underliggende enheder.

Kommunikation skaber åbenhed, nærvær, synlighed, imødekommenhed og er tillidsskabende.

3. Vedligeholdelsesbataljon er lige hoppet på facebook med egen offentlig profil, og det dybere formål med denne facebookprofil er i sin gribende enkelthed at forsøge at skabe en samhøringhedsfølelse blandt bataljonens mange og spredte enheder.

I sidste ende en medvirkende faktor til, at den enkelte soldat finder stolthed i at være ansat ved 3. Vedligeholdelsesbataljon og Trænregimentet som en del af et relevant og moderne forsvar.

Den tilstundende højtid gør, at jeg vil slutte af med at ønske alle en god påske og håbe, at du finder nærværende udgave af TrænNyt spændende og interesant.

Flemming Geert
major

fungerende bataljonschef for
3. Vedligeholdelsesbataljon

Tekst og foto: Kaptajn Niels S. Brandt og korporal Palle Strandgaard.

Klar til en helt ny tilværelse

321 unge mennesker mødte den 1. februar på henholdsvis Aalborg og Vordingborg Kaserner. Her skal de aftjene deres værnepligt/ret ved Trænregimentets 1. Logistikbataljon (Aalborg) og 4. Nationale Støttebataljon (Vordingborg).
Ud af de 321 er de 75 kvinder, altså cirka 23 %, hvilket er et godt stykke over landsgennemsnittet. Til Aalborg Kaserner kom der 280 (62 kvinder) og til Vordingborg 41 (13 kvinder).

Allerede fra morgenstunden dukkede de første op, og derefter gik det slag i slag. Klokken tolv var de sidste ankommet og da de var blevet registreret, blev de fordelt til respektive enheder, hvorefter turen gik til depoterne, hvor de fik udleveret en stor mænge "arbejdstøj og diverse stumper", der tilsammen vejede noget mere, end de fleste kunne bære.

Efterhånden som de kom i uniformen – hvilket er en øvelse i sig selv – startede de indledende eksercitsøvelser, hvor de lærte de mest basale ting. Alene det at sætte barretten ordentligt kan jo være ganske svært, og den stride blæst og den silende regn, gjorde det absolut ikke nemmere.

Et helt nyt liv

For de unge mennesker begynder nu en helt ny tilværelse i de næste fire måne-

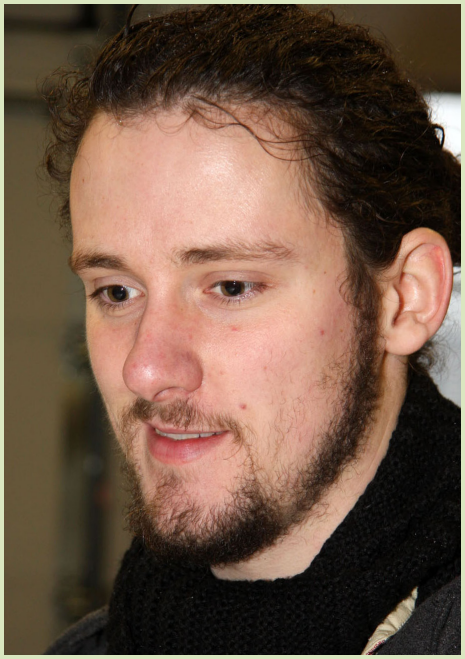

Benjamin Koch er 21 år og fra Aalborg:

- Jeg er uddannet som elektriker, men kunne tænke mig at søge nye udfordringer, inden jeg muligvis efterfølgende vil starte på installatøruddannelsen. Og så har jeg fra venner og bekendte hørt så meget godt om forsvaret og Trænregimentet, at jeg følte det kunne være spændende at prøve livet som soldat.

Sarah Mikkelsen på 22 år er fra Aalborg:

– Jeg ser frem til nye udfordringer og vil fordomsfri "gå til fadet". Jeg glæder mig til at prøve noget nyt. Efter min studentereksamen har jeg prøvet lidt af hvert. Jeg har blandt andet været pædagogmedhjælper og senest har jeg været servitrice. Jeg har imidlertid et ønske om at komme ind til politiet, hvorfor jeg håber, jeg kan komme i en perfekt form. Og så er det jo også en fordel at ha' været soldat, hvis man vil ind til politiet.

Vejret var heller ikke for godt i Vordingborg, hvor disse nye soldater også havde meget at slæbe på.

der. De skal lære at agere som soldater; de skal lære at skyde – og ramme – og de skal igennem brand- rednings og sanitetsøvelser og lære hvordan, man gebærder sig i terrænet samt mange flere soldatermæssige færdigheder.

Hen imod slutningen af deres basisuddannelse skal de afprøve deres færdigheder. Det sker ved en stor afsluttende øvelse ved Trænregimentet på Aalborg Kaserner i slutningen af maj måned.

Nu er de så i gang med en hverdag meget langt fra den, de har været vandt til. De skal bo sammen med helt op til 11 andre på samme stue (cirka 40 kvadratmeter), hvor der er et enkelt toilet og tre brusekabiner. Og så bliver det nok ikke nemmere, når nu både drenge og piger skal bo sammen. Ikke fordi det er noget, der skræmmer de nye soldater – "Det er jo sådan det er, og det skal nok gå", var svaret man fik, da spørgsmålet blev rejst til repræsentanter fra begge køn.

Trænregimentet byder de nye soldater velkommen og ønsker dem en god soldatertid.

Tea Mentz Sørensen og Mathilde Lund er begge 20 år og kommer fra Viborg: Vi har kendt hinanden siden vi var ganske små og har fulgtes ad siden vores skolegang. Vi havde dog ikke aftalt at søge ind som soldat sammen, så vi blev noget overrasket, da det gik op for os, at vi skulle det samme sted hen. Og så er vi oven i købet kommet i samme deling, dog ikke på samme stue. Vi glæder os til de kommende oplevelser og udfordringer.

Andreas Haugaard Christensen på 20 år er fra Skagen:

- Jeg trængte til at prøve noget nyt efter flere år på skolebænken. Jeg vil ha' en aktiv hverdag, og hvis soldaterlivet tiltaler mig, kunne jeg nok tænke mig en kontrakt og en karriere ved forsvaret.

Af Menig Sømod, menig Bagge & Menig Frost

Ét individ - én deling - ét kompagni

Jeg ligger i min seng og håber vækkeuret aldrig ringer, da gårsdagen har været fyldt med masser af udfordringer og overraskelser.

Uret ringer alligevel!! Klokken er 04:30 og en ny dag som værnepligtig begynder. Den første store omvæltning i forhold til min normale hverdag er således allerede indtrådt.

Dagens næste udfordring er netop opstået, da alle mand på stuen både skal nå i bad, stuen skal rengøres, og alle skal have spist morgenmad, inden kl. 07:25, hvor stuekontrollen iværksættes.

De indledningsvise tanker omkring morgen har ikke just bestået af glæde og begejstring, men allerede fra det sekund vi træder ned fra vores køjeseng, og alle ens stuekammerater begynder at stå op, får vi i fællesskab en helt fantastisk positiv energi på stuen, da alle er spændte på, hvad dagen bringer.

Ved stuekontrollen kl. 07:25 kommer sergenten ind på stuen og stueformanden træder frem. "Godmorgen hr. Sergent! Stuen stiller 12 mand i alt. Stuen rengjort og klar til kontrol, alt rengjort, intet at bemærke".

Tid på toilettet

Dagens udførlige program kan herefter gå i gang, hvilket omfatter alt fra ture i felten, foredrag om vedligeholdelse af geværer til førstehjælpskurser. Skemaet er selvfølgelig fastlagt i forvejen, så der er ikke meget, der er op til tilfældighederne - og slet ikke til os. Dette inkluderer således alt fra pressefolder i skjorterne til et toiletbesøgs varighed.

Trods det fastlagte skema kan man dog hverken forudse eller forberede sig på dagenes psykiske og fysiske udfordringer. Ikke desto mindre er sammenholdet i 1. Deling allerede efter blot et par dage godt, da vi hjælper hinanden med alt.

Får vi tildelt en opgave bliver opgaven løst af alle, hvilket medfører, at såfremt en opgave ikke bliver løst i rette tid, har vi alle fejlet.

De helt specielle venskaber

Internt i kompagniet konkurrerer vi om at blive den bedste deling, hvilket betyder, at vi bliver målt på daglig basis. Dette er en kæmpe motivation, som får os alle til at yde det bedste, uanset hvilken opgave der stilles.

Alt dette medfører, at vi allerede efter første uge har fået helt specielle venskaber. Det, at være værnepligtig er derfor noget af det mest oplevelsesrige, vi endnu har prøvet. At vi sammen med komplet fremmede skal få hverdagen til at fungere, samtidig med at løse de mange opgaver, flytter desuden en masse grænser.

De mange udfordringer vi møder på hærens basisuddannelse, står vi selvfølgelig ikke alene med, da vi bliver hjulpet igennem det hele på bedste vis af både sergenter, konstabler samt delingsføreren.

Vores foresatte udstråler, udover en enorm kompetence inden for deres fag, også en stor glæde og begejstring ved arbejdet. Dette skaber trygge rammer i en for os endnu ukendt verden, vi alle glæder os til at udforske nærmere.

Aalborg by bød velkommen

Blot et par uger efter indkaldelsen marcherede Trænregimentets nye soldater gennem Aalborg By for første gang og blev budt velkommen til Aalborg i Europahallen af byens 1. Viceborgmester Daniel Nyboe Andersen.

Det var en flok stolte, positive og velmotiverede unge mennesker, der med Prinsens Musikkorps og Regimentsfanen i spidsen marcherede fra Aalborghus Slot gennem byens gader til Europahallen. Rigtig flot gået, taget i betragtning af, at de blot har været her i knap tre uger.

Slotsgården på Aalborghus Slot lignede denne fredag formiddag mest noget, der var under invasion.

Det var dog ren og skær venlighed, der var på programmet, da 280 nytiltrådte soldater fra Trænregimentet var på besøg.

Soldaterne startede i tjeneste 1. februar, og fredagens arrangement var ment som byens officielle velkomst til de unge mennesker.

- Mange af de nye soldater vælger Aalborg, fordi de synes, at byen er god for unge mennesker - samt at det er en by, der byder på aktiviteter såvel om aftnerne som i weekenderne, forklarer presseofficer Søren Egebæk.

Efter opstillingen i slotsgården marcherede de værnepligtige - anført af Prinsens Musikkorps gennem byen til Aalborg Kongres & Kultur Center.

Her blev soldaterne - som indledningsvis beskrevet - budt velkommen af den radikale viceborgmester Daniel Nyboe Andersen, inden formiddagen blev afsluttet med reception i Europahallen, hvor der blev serveret lækre sandwich og sodavand.

Aalborgs radikale viceborgmester, Daniel Nyboe Andersen, talte til den nye soldater.

Enhver handling har en konsekvens

En elev på Militærpolitiskolen har skrevet om sine oplevelser under den første del af uddannelsen til Militærpolitibetjent.

Er du også typen, der keder sig en smule på studiet og egentlig tænker, at det kunne være interessant med en mere kombineret teoretisk og praktisk uddannelse? Hos Militærpolitiet er denne kombination en naturlig del af hverdagen, hvilket gør, at dagene er meget varierede både med hensyn til fysiske udfoldelser og teoretiske udfoldelser.

Hvis du er typen, der absolut ikke kan komme op, når vækkeuret ringer og ikke jævnligt får gjort rent, så bare rolig, det lærer du her fra dag et. Det har yngste hold, der startede i november sidste år, hurtigt lært.

Den rette indstilling

Konsekvens, som det kaldes, bliver en fast bestanddel af hverdagen. Det vil sige; ved for sent fremmøde, for dårlig vedligeholdelse og glemte ting (for eksempel en pandelampe) – alle handlinger har en konsekvens.

Dette fokus og "mindset" øves på MP-skolen, hvor instruktørerne bemærker hver en detalje.

Den rette indstilling og fokus øver vi blandt andet gennem en vis mængde kropslig læring (mikrotræning), der hjælper til at styrke musklerne og hukommelsen. Det tager vi med et smil.

Udover de fysiske krav, der til dagligt vedligeholdes og udvikles, som man kan kalde det, ligger der også et stort teoretisk aspekt i det at være elev på MP-skolen.

I de tre første uger har vi nye elever stiftet bekendtskab med en lille flig af det teoretiske fundament, men også fag som militær fysisk træning, forsvarets fysiske test, samt indføring af faste rutiner og måder at gøre tingene på.

Samarbejdsøvelse

Vi var også på en samarbejdsøvelse. Det lyder meget pædagogisk, som de kendte ture på en ny arbejdsplads eller studie. Sådan blev det ikke helt...!

Det blev hårdt, vådt, koldt og under konstant pres fra instruktører, som ikke anvender helt samme pædagogik, som man måske husker fra skolen eller andre steder i det civile liv.

Dog kan der efterfølgende umuligt være spørgsmål til om formålet blev opnået. Folk er blevet rystet sammen og har fået et langt bedre kendskab til sig selv og hinanden.

Grøn tjeneste

Nu er vi startet op med "grøn tjeneste", hvor der lægges vægt på udvikling af kampfærdigheder, som en moderne soldat og MP´er skal mestre. Det være sig f.eks. basale soldatermæssige færdigheder og selvforsvar.

Så hvis du ikke bliver afskrækket af tanken om konsekvenspædagogik, personlig udvikling og ellers har mod på blandingen af en fysisk, praktisk og teoretisk uddannelse, så er Militærpolitiet det helt rigtige sted for dig.

Den sagnomspundne Klør Knægt

I uge 10 gennemførte MP skolen den sagnomspundne KLØR KNÆGT, som er et af de nåleøjer MP eleverne skal igennem ved Militærpolitiet.

Der sidder sikkert flere gamle MP´ere og får gode minder frem, når de læser MP elevens oplevelse af KLØR KNÆGT.

Ingen KLØR KNÆGT er ens, men de har den fællesnævner, at eleverne bliver presset og lærer deres individuelle og gruppens begrænsninger at kende.

Holdet leverede en meget solid indsats, og de fik individuelt og som gruppe bevist at de har det fundament og robusthed, der skal til for at blive MP´ere.

Stor respekt til eleverne for en velgennemført KLØR KNÆGT.

MP elev J.K. beretter her om sine oplevelser på KLØR KNÆGT:

"Vi har gennemført Klør Knægt. Fødderne er ømme og hævede, benene er stive og kroppen flere kilo lettere, efter at vi har kæmpet os igennem den længe frygtede øvelse.

Vi gjorde det fandeme, vi gennemførte på trods utallige rutsjebaneture både fysisk og mentalt.

Vi har overskredet grænser, lært nye ting om os selv og blevet klogere på, hvor meget vi egentlig kan. Vi har gået endeløse marchture med trætte rygge, ømme fødder og maver, der skreg på at få mad, men vi fortsatte.

Vi har gået nattepatruljer, hvor søvnmanglen gjorde, at man dårligt kunne stå oprejst - men vi fortsatte. Vi har klatret rundt, løbet rundt, båret på alverdens ting, slidt og slæbt men vi fortsatte.

Alle blev presset ud over deres grænser og flyttede dem. Selvtilliden blev testet på den ene eller anden måde og alligevel så fortsatte vi.

Vi tog et skridt af gangen, en opgave ad gangen og en dag ad gangen.

Vi fastholdte fokus hele vejen, og vi kan nu med stolthed sige at vi har gennemført Klør Knægt."

Chefrådgiver Trænregimentets reservepersonel

Oberstløjtnant af reserven (OL-R) Michael Wallin blev 12. februar 2016 ansat som chefrådgiver vedrørende reserven ved Trænregimentet (TRR-CHRES).
Han blev budt velkommen af Chefen for Trænregimentet og gennemgik efterfølgende et introduktionsprogram i forbindelse med tiltrædelsen i sit nye job.

OL-R Wallin vil indgå i Trænregimentets chefgruppe. Han vil være ansvarlig for udviklingen og anvendelsen af regimentets reservepersonel i samarbejde med respektive chefer.

Fokus på totalstyrkekonceptet og støtte til regimentets tjenestegørende chefer

Hovedopgaven består indledningsvis i at udvikle, implementere og drifte Trænregimentets nye totalstyrkekoncept og samtidig støtte og rådgive chefgruppen og regimentsstaben.

Totalstyrkekonceptet har fokus på anvendelsen af den samlede personelreserve ved Trænregimentet, herunder også at udbygge samarbejdet og relationerne til Hjemmeværnet.

Som chef for reservepersonellet vil OL-R Wallin endvidere, i samarbejde med regimentets enheder, sikre at reservepersonellet kan bidrage til regimentets løsning af operative opgaver, herunder opretholdelse af beredskaber.

Trænregimentet forventer, at ansættelsen af OL-R vil sikre et højt informationsniveau til den kommende personelreserve, og således aflaste de faste tjenestegørende chefer.

Endvidere forventer regimentet, at besættelsen af stillingen i større omfang vil bidrage til - i tæt koordination med INTERFORCE-arbejdet i Nordjylland – at binde det civile og militære samarbejde sammen.

Opstartsprogram

Trænregimentet har iværksat nogle tiltag, der skal sikre den bedst mulige opstart i jobbet for OL-R Wallin.

I forbindelse med OL-R tiltrædelsessamtale med regimentschefen i dag den 10. marts, afholdes en introduktionsdag for OL-R, hvor han bliver introduceret ved regimentets stab og enheder samt modtager orienteringer om status ved regimentet.

Efterfølgende gennemføres en "totalstyrkedag" i april hvor OL-R Wallin sammen med regimentet vil gennemgå policy og tanker vedrørende totalstyrkekoncepten og reservestrukturen, samarbejde med INTERFORCE, samarbejde med HJV og meget mere.

OL-R Wallin ser frem til arbejdet som chefrådgiver vedrørende reserven ved Trænregimentet.

- Strategien er langsigtet, men nu går vi i gang. Vi skal indledningsvis have kontakt til en masse professionelle folk fra erhvervslivet, siger Wallin.

En erfaren officer

OL-R Wallin tog sin eksamen på officersgrunduddannelsen tilbage i 1986 og efter 21 år som officer forlod han Forsvaret til fordel for en stilling som Strategisk Chef, Intern Service og Logistik på Herlev Hospital.

Som officer i Forsvaret har OL-R Wallin altid været Trænofficer. Han har været chef for Logistik- og militærpolitienheder og har endvidere gjort tjeneste ved Forsvarsakademiet og Multinational Corps Northeast i Polen.

Som OL har OL-R Wallin forrettet tjeneste bataljons- og regimentschef ved Det Internationale Logistikcenter (DANILOG) i Vordingborg samt en periode som Chef for Logsitik og Operationer ved Forsvarets Materieltjeneste.

OL-R Wallin har været udsendt i internationale missioner på Cypern og i Bosnien samt som chef for den dansk-franske bataljon i Kosovo.

Overkonstabel fik legat

Ved et flot arrangement, afholdt af Værnsfælles Forsvarskommando, modtog overkonstabel af 1. grad, Mikkel L. Steffensen, et flot legat uddelt af Hærens Regimenters Hjælpefond. Mikkel er tjenestegørende ved 1. Vedligeholdelseskompagni i 3. Vedligeholdelsesbataljon.

Mikkel L. Steffensen var vidne til et uheld på motorvejen ved Aalborg. Han og en anden bilist ilede til ulykkesstedet, hvor en soldat fra Hjemmeværnet sad fastklemt i sit køretøj og var alvorligt tilskadekommet.

Der blev straks ydet førstehjælp til den tilskadekomne, der varede ved, indtil ambulance og redningspersonel nåede frem. Denne indsats var formentlig af livredende karakter.

Efterfølgende fik Mikkel samlet al militær udrustning, herunder våben og ammunition fra bilen og fik det afleveret ved Hjemmeværnets våbenkammer i Aalborg, således at alt materiel, herunder sensitivt materiel fra ulykkesbilen, kom i sikker forvaring.

Der blev kontinuerligt i situationen udvist stor professionalisme, både i forhold til at yde førstehjælp og efterfølgende til at sikre militær ejendom.

Ved arrangementet deltog øvrige legatmodtagere, deres familier og respektive chefer. Chefen for Hærstaben, Generalmajor Hans-Christian Mathiesen forestod uddelingen af legaterne og talte efterfølgende til legatmodtagerne, hvor han roste personellet for deres indsats.

HÆRENS TRÆN- OG MILITÆRPOLITISKOLES FØDSELSDAG

Den nye skolechef, Oberstløtjnant K.E. Nielsen

Den 1. Januar 1991 blev Hærens Træn- og Militærpolitiskole etableret som en selvstændig myndighed.

Skolens rødder går tilbage til Forsyningstroppernes Befalingsmandsskoler og Militærpolitiskolen, som i 1970-erne blev flyttet til Aalborg Garnison og underlagt Jyske Trænregiment.

Oprettelsen af skolen som en selvstændig myndighed under Hærens Operative Kommando (HOK) er et led i decentraliseringen i hæren.

Den hidtidige chef for Jyske Trænregiment og Hærens Træn- og Militærpolitiskole, Oberst B.G. Schnoor, overdrager kommandoen til den nye skolechef, Oberstløjtnant K.E. Nielsen.

Skolen omfatter et uddannelseselement, der beskæftiger cirka 20, et tjenestegrenselement, der beskæftiger cirka 15, og et administrationselement, der beskæftiger cirka 10 officerer, befalingsmænd, menige og civile.

Året rundt har skolen cirka 150 elever på kursus.

Skolen er samplaceret med Dronningens Livregiment på Nørre Uttrup Kaserne.

Hærens Træn- og Militærpolitiskole med fast personel og elever opstillet under paraden den 2. januar 1991

Af Louise W. Gildsig, 2. DEL

Gennem is og mudder

"Vi skal op nu, vi skal op nu", lyder det gennem BSO'et og kommandoen forplanter sig hurtigt gennem lejren af bivuakker. Det fungerer som et vækkeur, der ikke kan ignoreres. Sådan starter vores 2. feltdag, og ingen ved endnu, hvad der er i vente.

Tilvænningsfasen er lang og selve tanken om, at man er vågnet i felten, har frosset om natten, og nu skal tilbringe en hel dag herude, kan virke uoverskuelig.

Dagens første gøremål er soginering, hvilket ikke er det største hit, når temperaturen ligger et godt stykke under frysepunktet.

Det sammenfoldelige kar findes frem og det iskolde vand fra feltflasken hældes i. For de fleste går det stærkt, og for visse endda lidt for stærkt.

Menig Klitgaard kunne i hvert fald godt se, at der var noget galt, da hun til slut kun var iført lange underbukser og støvler. Kampbukserne havde der ikke været tid til at få på.

Vi bliver her introduceret for BagBath servietterne – en form for renseserviet, som gør livet i felten meget nemmere. Begejstringen var stor og sogineringen ikke længere så kold.

Anderledes prioritering i felten

Feltmorgenens gøremål er en del anderledes end de pligter, vi har på stuerne før stueeftersyn. I felten har man andre prioriteringer, og morgerne handler i højere grad om at få soldaten gjort kampklar end den handler om rengøring og evigt beskidte gulve.

Selvom tilvænningen til felten er stor, så bevæger undervisningen sig dog ud fra et genkendeligt grundlag.

Vi samles i en hestesko, modtager en form for teori og går derefter ud i vores feltgrupper og afprøver teorien i praksis.

Denne dags undervisning består af en tre-turnus, hvor der indgår afstandsbedømmelse, afstandsbestemmelse, ved hjælp af skridttælling, samt observationsteknikker.

Undervisningen er lærerig og 2. Deling går til opgaverne med stort engagement. Udover at lære, hvor mange dobbeltskridt vi hver især går på 100 m., så lærer vi at strukturere linjerne i et terræn, for på denne måde at kunne observere fjender i det pågældende terræn.

De fire B-er

Efter en tiltrængt frokostpause, hvor der både blev forplejet varmt og gennemført VAMUK – Våben, ammunition, manden, udrustning og klarmelding – er det igen tid til undervisning, men nu med delingsfører PL Blåberg som underviser.

Lektionen handler i bund og grund om måludpegning af potentielle fjender ved hjælp af forskellige metoder. Vi skal så vidt muligt forsøge at sammenkoge vores allerede indlejret viden og dermed bygge videre på denne.

De fire b'er – bevoksning, baggrund, belysning og bevægelse - var noget vi lærte om på første feltdag, og det er blandt andet denne viden, der bygges videre på. Endvidere lærer vi at hjælpepunkter i terrænet, for eksemple i form af et hus eller et levende hegn, er vigtige genstande i en måludpegning.

Ikke blot en spadserertur

Når man befinder sig i felten, så er tiden ofte knap mellem de forskellige øvelser og orienteringer. Derfor er det med bankende puls og forvirrede hoveder, at vi alle i hast pakker vores rygsække vandtætte og varmeregulerer vores beklædning på Blåbergs befaling.

Vi ved ikke selv, hvad der skal ske, men man kan mærke på befalingsmændene, at noget stort er på færde, og at det bestemt ikke bliver en spadseretur, vi skal ud på.

Med hastige skridt bevæger vi os ud af det nedlagte BSO og forsætter tværs over en åben mark. Hurtigt finder vi ud af, hvad det hele handler om.

På vores vej bevæger vi os forbavsede forbi 1. Deling, der løber imod og forbi os med kanonslag haglende om ørene. Fem minutter senere er det os, der modtager orientering omkring, hvad der skal ske på trænbanen.

En bane der byder på vand, løb, sved og anstrengelser, men som i sidste ende giver os vores regiments- og bataljonsmærker.

Fem centimeter tykke isflager

"BANG", lyder det fra første kanonslag og de bliver ved at falde. Hele delingen sætter i løb ved første brag og ved, at der ikke kan stoppes op før vi alle er forbi mållinjen.

Vi er ikke stærkere end det svageste led. Trænbanen byder på store vandhuller med fem centimeter tykke isflager, kanonslag, "sårede" dukker på bårer – generelt en meget realistisk krigssimulation. Endelig kan der pustes ud, og mange sætter sig i kort tid på hug og får pusten. En grænse er blevet rykket for de fleste, skønt det blot varede 20 minutter for 2. Deling at gennemføre trænbanen.

Udmattede - på den gode måde – bevæger vi os i hjem til kasernen, hjem til den sædvanlige omgang vedligeholdelse.

Af OKS-1 Anders N. Holck, 1. deling/1. Forsyningskompagni/2. Logistikbataljon

Vores fundament er meget solidt

Forsyningskompagniets 1. deling har nu i seks måneder primært brugt tiden intensivt på at få alle op i niveau på nye eller måske lidt forsømte opgaver, færdigheder og rutiner.
Programmet har stået på feltdage, skydeperioder samt diverse in- og eksterne omskolinger.
Ultimo 2015 var delingen første gang på øvelse sammen med dele af det Logistikkompagni, vi skal indgå i 2017 beredskabet sammen med.

Dagene forud for øvelsen gik med klargøring og pakning af køretøjer og materiel, samt et øvelsesoplæg og en delingsførerbefaling.

Udgangssituationen var, at danske og allierede styrker kæmpede for at slå en aggressiv fjendtlig styrke tilbage over grænsen mod syd. Delingen skulle yde logistisk støtte for de kæmpende enheder ved gradvist enten at rykke ned gennem Jylland og forsyne enheder, som var trukket ud af kampen for at reorganisere, eller ved at skyde transportgrupper frem mod syd og levere vores gods gennem taktiske R3P'er (udleveringsområder).

Store flygtningstrømme

Delingen kunne i den forbindelse, i de første faser af øvelsen, forvente at støde på store flygtningestrømme og fjendtlige sympatisører. Dog skulle vi senere forvente et ændret fjendebillede og en mere regulær trussel og -fjende, jo længere mod syd vi bevægede os.

Mandag morgen startede med den sidste klargøring og kontrol inden Logistikkompagniet forskød i tre dråber mod den nedlagte flyvestation Tirstrup på Djursland, som var destinationen for vores første CSSA (område hvorfra man yder logistisk støtte).

På flyvestationen skulle vores område være oprettet og klar til eksterne leveringer fra kl. 1600. Resten af mandagen forløb med yderlige op- og indrettelse af området, med alt hvad der sig dertil hører af sikringsarbejde, placering af gods og latrinbyggeri.

Vores middeltunge transportgruppe måtte ligeledes en tur tilbage til Aalborg for at afhente det sidste ikke kritiske materiel for vores depotfolk.

Tirsdag stod på flere forskellige opgaver for hele delingen. Vores to lette transportgrupper skulle lave et bataljons-R3P i Fredericia under egen sikring sammen med delingens næstkommanderende.

Delingsføreren skulle på rekognosceringsopgave med kompagnichefen og endeligt skulle vores middeltunge gruppe genforsyne en enhed fra militærpolitiet omkring Odense.

På denne tur skulle middeltung ligeledes eskortere en EOD enhed fra ingeniørregimentet ned til MP´erne. Desværre ramte EOD køretøjet en IED, som blev fulgt op af et baghold. Gruppen kæmpede sig ud af bagholdet og fik bragt de sårede i sikkerhed ved MP´erne.

Onsdag morgen fik vi et varsel om, at CSSA´et skulle flyttes til Haderslev. Så alt i mens vores to lette grupper skulle lave et "skarpt" bataljons-R3P i Finderup, pakkede de resterende folk CSSA´et sammen og forskød mod Sønderjylland.

I Finderup skulle reaktionskampgruppen, som består af to danske panserinfanteri kompagnier og et litauisk mekaniseret infanteri kompagni, genforsynes. Alt skulle være klar kl. 1600, og ikke længe efter rullede de første enheder gennem området. Da opgaven var løst, og ALLE kampgruppens køretøjer var blevet tanket, kunne vi pakke sammen og forskyde mod Haderslev til vores nye CSSA. Delingen var samlet igen kl. 0230 efter en lang, men meget lærerrig dag.

IED påkørsler og baghold

Torsdag bød på lidt mere individuelle opgaver for alle grupperne. Middeltung

transportgruppe begyndte at fragte ikke kritisk materiel tilbage mod Aalborg. De to lette grupper kørte forskellige forsyningsopgaver i området omkring Haderslev.

Sidst på dagen modtog delingsføreren et par hasteopgaver til de lette grupper. Under klargøringen til disse opgaver blev lejren angrebet af fjendtlige styrker.

Nærforsvaret blev iværksat og fjenden blev presset tilbage. Det blev herefter besluttet at flytte CSSA´et igen.

Forsyningsopgaverne for de lette grupper var dog af så vigtig karakter, at de skulle gennemføres alligevel, mens resten af enheden pakkede hele området sammen.

Under opgaveløsningen løb begge lette grupper ind i IED påkørsler og baghold, som måtte overkommes, før forsyningerne kunne leveres.

Da begge grupper var tilbage i området, og alle enheder igen var samlet og klar til afgang omkring kl. 01.00, blev der fra øvelsesledelsen kaldt ENDEX. Herefter røg folk i posen og fik lidt velfortjent søvn.

Fredag gik med en lang forskydning til Aalborg og efterfølgende vedligeholdelse af alt materiellet.

Vi kan som deling konkludere, at vores fundament er meget solidt. Selvfølgelig blev der også fundet frem til steder de kunne forbedres på, men langt hen af vejen er vi godt med på dette stadie i uddannelsen.

Af major Kim Elver Hansen, Deputy Chief PSYOPS HQ/KFOR, Pristina

Mindehøjtidelighed i Kosovo

"Våben er ikke nok til at holde fred – den må holdes af mennesker". Disse ord fra John F. Kennedy citerede den danske Bataljonschef på paradepladsen i Camp Olaf Rye den 30. april 2003.

Bataljonen var dengang samlet for at tage afsked med den kvindelige overkonstabel Susanne Lauritzen fra Trænregimentet i Aalborg, der døde en uge forinden som følge af de kvæstelser, hun pådrog sig i forbindelse med et færdselsuheld i Kosovo.

Bataljonschefens ord var velkendte for den afdøde. Hun havde besluttet at deltage i den vigtige fredsstøttende mission og yde en værdifuld og nødvendig indsats i bestræbelserne på at gøre forholdene i det krigshærgede Kosovo mere tålelige for et hårdt plaget folk. Hun betalte den højeste pris for sin uegennyttige holdning.

Efter ulykken blev der opsat en mindesten på det sted nord for Mitrovica, hvor ulykken skete. Denne mindesten blev, på baggrund af ønske fra Susannes familie hjemtaget til Danmark og opsat i mindelunden på Aalborg Kaserne tilbage i 2010 under en mindehøjtidelighed og i stedet blev der opsat en lille plade for at mindes Susanne.

Forsvaret har siden indsættelsen i Kosovo i 1999 haft flere tusind soldater udsendt til Kosovo, først med den danske bataljon i Mitrovica, og nu med vores kontingent i CMLT, Novo Selo og DANELM ved KFOR/HQ i Pristina.

Alle soldater har hver især ydet en stor indsats og bidraget til de store fremskridt i området, men Susanne betalte den største pris af alle.

Den 28. januar 2016 blev der på stedet for ulykken holdt en mindehøjtidelighed. Den nuværende Senior National Representative (SNR), Oberstløjtnant Claus V. Mikkelsen holdt en mindetaletale, med efterfølgende kransenedlæggelse og ét minut stilhed.

Talen indeholdte en påmindelse om, at soldater lever i en profession hvor der er en papirtynd adskillelse mellem lykke, glæde, livsnydelse op imod sorg, tab og det meningsløse.

På stedet for ulykken, et smukt og bjergrigt område nord for Mitrovica, stod Susanne den dag i 2003 sammen med sine to kolleger og nød udsigten. Kun for få minutter senere at blive ramt af katastrofen, ulykken og betale den højeste pris for hendes udsendelse, - Livet, i en alder af bare 29 år.

Susannes professionelle og uegennyttige holdning er et eksempel til efterlevelse og fortjener vores tørste respekt. Må du aldrig blive glemt.

"Freedom was our Goal,
Fate became our Day"

Af menig Esben L. Palmstrøm, 3. Deling 5. HBUKMP

Orienteringsdag for de pårørende

Bedsteforældre, forældre, søskende, kærester og diverse andre slægtninge og pårørende har, og vil altid være, nogle særdeles nysgerrige størrelser. Og når man som ny soldat trækker i uniform og støvler og påfører sig en baret med regimentsmærke og hele molevitten, så vil forhørene ingen ende tage.

Selv oplevede jeg, på min første weekendorlov hjemme, at jeg prompte blev smidt i den varme stol til afhøring med en forventning om, jeg gød soldaterhistorier på "de gamle".

Således, og måske også af andre årsager (kommende værnepligtige er også inviteret (red.)), er det blevet til, at 1. Logistikbataljon ved Trænregimentets afholder orienteringsdag for pårørende til soldater ved de to kompagnier for værnepligtige.

"Og nej - jeg har ikke lov, at tage mit gevær med hjem i weekenden !"

Efter det sædvanlige stueeftersyn klokken 07.25, begyndte dagen så småt for os værnepligtige.

Det meste af formiddagen gik med diverse rengøring og anden klargøring til den helt store fremvisning - og hvilken fremvisning!

Det gik for sig allerede om formiddagen med en storstilet parade under dejligt snevejr. Det startede i de to kompagniers respektive kompagnigårde, hvorfra vi marcherede det bedste vi havde lært.

Op til paradepladsen gik turen, hvor vi så ellers fik lov til at anvende vores efterhånden store erfaring i at vippe på fødderne i et godt stykke tid, mens den sabeludrustede næstkommanderende for bataljonen holdt tale for de pårørende og soldater

Der var mulighed for lidt af hvert

Efter paraden blev vi med en vis ambivalens frigjort fra vore befalingsmænd og officerer – for nu at blive sat i turistførerrollen for de pårørende vi nu engang selv havde inviteret.

Endeligt kunne man få lov at vise hvad ens nye arbejde gik ud på, i stedet for at bruge den halve weekend på at øse anekdoter og historier.

Som forberedelse til den længe ventede orienteringsdag, var vores herlige sportsplads blevet beklædt med en myriade af forskellige stande, telte, aktiviteter, køretøjer og andre næsten kunstneriske fremstillinger.

Og der var mulighed for lidt af hvert; man kunne se standardbeklædningen for værnepligtige, smage de berygtede feltrationer (som ikke indeholder nutella!).

Man kunne bruge en halv time på at fare

vild i en af sanitetskompagniets køretøjer for derefter at bruge et stykke tid på at finde sin indre drengerøv ved våbenstanden, hvor en stor mængde af de af forsvaret anvendte nutidige og tidligere våben, var til rådighed for enhver pilfingers lyster.

Envidere var der mulighed for, at prøve forsvarets core-test af. Testen er en muskelstyrketest af core-muskulaturen.

Testen, som vi som værnepligtige allerede er blevet udsat for flere gange, er ganske vist ikke lige så berygtet som feltrationerne, selvom den måske er berettiget til det! Så da jeg hev mine pårørende med ind i sportshallen, hvor man kunne vise sine muller, så syntes de pludselig klokken var blevet tid til kaffe og kage i cafeteriet.

"Og nej desværre - du kan ikke få lov til at køre kampvogn !"

Midt på dagen steg niveauet af indragelse endnu en tand.

På sportsbanen blev der, af en gruppe værnepligtige soldater, fremvist en situation fra en patrulje i felten. De kampklædte soldater bevægede sig ind på sportspladsens græsplæne, hvorpå de pludselig blev beskudt fra den modsatte ende af en russerhueklædt fjendtlig infan-terist.

Til formålet var der opstillet noget kunstigt terræn, som gruppen af soldater manøvrerede sig gennem, alt imens de besvarede ilden fra den fjendtlige russerhuebeklædte infanterist.

Men da fjenden var nedkæmpet og det nærmere område sikret, sprang der pludselig en hel gruppe fjendtlig forstærkning frem fra basketball-banens skjul.

Den overraskede patrulje måtte trække sig tilbage, så godt de nu kunne. En af patruljens skytter fik et skudsår under tilbagetoget, hvorfor der, meget belejligt blev mulighed for at sanitetskompagniets soldater kunne vise, hvad de kan.

Den sårede soldat blev behandlet mens resten af patruljens soldater sikrede og beskyttede sanitetssoldaternes arbejde.

Småfnisende civile

Dagen lakkede mod enden, og mens de bekymrede forældre kunne sidde i sportshallen og høre foredrag om deres børns mulige fremtid i forsvaret, begyndte oprydningen så småt.

Efter foredraget var der mulighed for pårørende, at overvære et stueeftersyn, dog med et par komiske indslag og aftalte virkemidler.

Stueeftersynet er noget af det man som værnepligtig ser mindst frem til, heldigvis overstås det tidligt om morgenen, og som en stor mand sagde, så bør man spise en frø til morgenmaden.

Dog var det som sagt ikke helt uden spøg, at vi som i en anden zoologisk have, fik kontrolleret vores stuer for alverdens fejl og mangler af vores sergenter, mens en gruppe småfnisende civilie stod sammenklemt i et hjørne og fulgte med.

Hele herligheden blev sluttet af med den velkendte appel hvor kompagnichefen, med den dertilhørende eksercits, ønskede os alle en god weekend.

I 5. Kompagni havde vi været på de første feltøvelser i løbet af ugen, så hvis man ville hjem på weekend, så slap man ikke for det ugentlige forhør.

Af Sergent Martin Emil Svensson, 2 Logistikbataljon.

Bjærgningens svære kunst

Bjærgning går i alt sin enkelthed ud på at redde eller bringe noget i sikkerhed. Det at "bjærge" noget (fx et køretøj med eller uden panser) fra a til b, fra det dybeste mudderhul til det tørreste græs, er ikke noget man bare lige gør! Det kræver tålmodighed, præcision, nøje planlægning, masser af erfaring og ikke mindst viden om de forskellige køretøjer. Det at være bjærger, kræver at man er specialist!

Selve kurset til bjærgning tager seks uger. Dagene begynder fra kl. otte om morgenen med diverse teorilektioner blandt andet omhandlende; anhugning af forskellige byrder, udregning af nyt akseltryk – for og bagaksel af vores bjærgningsvognen, udregning af en stigningen på bakker/skrænter og finde frem til hvor meget kraft, vi skal bruge for at trækker havaristen fri.

Klokken ti går vi ud og klargøre vores bjærgningsvogn til forskellige praktiske opgaver, som vi skal løse. Det er her i "plutten" altså terrænet, hvor vi som bjærgningsfolk, for alvor skal tjene vores penge. Det er her vi kursister skal vise, om vi har det, som skal til, for at blive bjærger.

Man skal tænke kreativt

Vores lærer udligger et moment i form af et køretøj, som vi skal trække fri fra diverse forhindringer: Hvad enten havaristen er dækket af mudder op til sidespejlende, holder i bunden af en bakke og skal trækkes op på toppen, mangler hjul/bælter, eller det er mekaniske fejl, som gør at vores havarist ikke kan forsætte. Man skal tænke kreativt, hurtigt og ikke mindste regne rigtigt for at skabe den bedste plan for frigørelsen af havaristen, og dermed undgå dobbeltarbejde.

Bjærgeren bryder sig ikke om dobbeltarbejde, da vores materiel er i den meget tunge ende, og terrænet ofte ikke er fremkommeligt.

Det er en lang og udmattende proces at være under konstant læring fra tidlig morgen til kl. 16 om eftermiddagen. Tre aftener i løbet af kurset står den på mørketræning, da vi også skal kunne arbejde og begå os efter mørkets frembrud, hvor stressniveauet og overblikket er svære at finde.

En del af uddannelsen består bla. af at udligge momenter for hinanden, og dermed lave udfordrende opgaver til sine bjærgnings kollegaer.

Man bliver taget godt imod

At være kursist hos Kursussektionen er slet ikke så slemt, som det lyder - tvært imod. Man bliver taget godt imod fra starten og taget kyndigt i hånden, alt imens man i fællesskab går over den tynde is med sine medkursister og lærer, da man for alt i verden ikke vil falde igennem og ryge fra.

Dag efter dag bliver man bedre udru-

stet til at gå over isen, for til sidst at have de nødvendige redskaber og teori for selv at klare den.

Dagene er fyldt med jokes og spydige kommentar imellem kursister og lærer, og ikke mindste de våde samt sjove oplevelser: En af dagene havde vi vores anden bjærgningslektion i terrænet. Opgaven var simpel: At trække en PMV G3 op af en bakke med en 15 graders stigning.

Kommandørerne fik hver især til opgave at lave en plan med de forskellige udregninger, skitser, materielliste samt opgave til enkeltmand, som kommandørerne skulle fremlægge for lærerne. En plan blev valgt og lærerne pegede på en tilfældig kommandør, som havde til opgave at gennemfører planen. Det gik fint derude, alt imens regnen begyndte at dryppe. Efter 10-20 minutter stod det ned i stænger, så det føltes, som at instruktørerne holdt en haveslange hver og sigtede efter os.

Højt humør og kage

Det er typisk bjærger-vejr, og der gik ikke lang tid før regnen trængte igennem vores kedeldragter og ind til vores inderste lag tøj, alt imens bakkens 15 graders stigning blev til en stejl rutsjebane med rindende mudder.

Turen op og ned af bakken med materiel som vejer fra fem – 30 kg blev hurtigt til en skøjtetur, som endte med mudder op til begge ører. Efter 45-50 min fik vi trukket mandskabsvognen op på toppen af bakken, og sejrens sødme blev fejret med «knuckles» og romkugler. En perfekt afslutning på en god og ikke mindst lang uge.

Vi kursister fik en smagsprøve på, hvad det vil sige at være rigtig bjærger; at arbejde igennem uanset vejrforhold, og formå at skabe et godt resultat gennem samarbejde, højt humør og ikke mindst kage.

Oplevelser som denne dag er kun toppen af isbjerget, som vi kursister får fornøjelsen af at komme igennem. Vi har blandt andet været på køreteknisk anlæg med bjærgningsvognen, skåret bælte til en kampvogn over med et værktøj kaldet "hot rod", som bogstaveligt blæser metal i stykker ved en ekstrem høj varme, og meget mere.

Dette er blot, hvad vi har været igennem på kursets indtil videre fem uger, og ser frem til, at kunne kalde os bjærgere, og gå en ny spændende og udfordrende fremtid i møde.

Stemningsbillede fra Køreteknisk Anlæg i Lindholm udvisende en Miller med bagudskridning i kurve.

Syv nationer arbejder sammen

I uge fire blev der gennemført et skriveseminar i NATO COMBAT SERVICE SUPPORT WORKING GROUP MAINTENANCE PANEL (CSS WG MP), hvor syv nationer tog del i arbejdet her på Aalborg Kaserner.

Panelet er i gang med at opdatere en række af de standardiseringsaftaler, der er i NATO indenfor vedligeholdelsestjenesten.

Panelet arbejder også med at udvikle en netbaseret multinational bjærgningsdatabase, som blandt andet skal bruges i VJTF (Very high rediness Joint Task Force) samarbejdet. Databasen indeholder den nødvendige information, for at bjærgningsbesætningerne kan yde støtte til andre nationers enheder.

Trænregimentet repræsenterer Hæren i denne CSS WG, hvor der to gange årligt afholdes møder.

Næste møde finder sted i april, hvor temaerne blandt andet er erfaringer fra øvelserne Trident Juncture og Capable Logistician i 2015, Frankrigs operation SERVAL i Mali og VJTF-samarbejdet.

PERSONELNYT

Udnævnelse til overlæge af reserven:
Pr. 1. januar 2016:
OLG-R Peter Søndergaard
OLG-R Tobias Nygaard
OLG-R Palle Bo Hansen

Udnævnelse til speciallæge af reserven:
Pr. 27. januar 2016:
Speciallæge-R Frank Østergaard Hansen

Udnævnelse til major:
Pr. 1. januar 2016:
MJ Martin Lund

Udnævnelse til kaptajn:
Pr. 1. februar 2016:
KN Nikolaj Mehlbye
KN Karoline Sara Tjell
KN Michael Fyrst Juncher
KN Alex Vinding Christensen
KN Martin Ahlmann Andersen
KN Nicki Holm Juul Jensen
KN Thorsten Rendbæk

Udnævnelse til seniorsergent:
Pr. 1. februar 2016.
CSG Mogens Carlsen

Udnævnelse til oversergent:
Pr. 25. januar 2016.
OS Victor Bach Pedersen

Udnævnelse til sergent:
Pr. 22. januar 2016
SG Sammy Persson
SG Kasper Hansen Daabeck
SG Victor Bergmann
SG Theis Blach Sommerset
SG Steffen Nørgaard Troelsen
SG Louise Vingaard Rasmussen
SG Anders Asbjørn Pedersen
SG Joachim Nygaard Nielsen
SG Kristian Kortegaard
SG Nicolai Reenberg Korgaard
SG Søren Kim Julius Frydenskov

Pr. 25. januar 2016:
SG Henrik Juhl Hansen

Pr. 1. marts 2016:
SG Benjamin Lee Rønning Lassen

Pr. 29. marts 2016:
SG Brian Thorbjørn Jensen

Udnævnelse til korporal:
Pr. 15. februar 2016:
KP Jens Heitmann Kristensen

25 års jubilæum:
Pr. 3. april 2016
OS Jimmy Kenneth Wallentin

Pr. 15. april 2016:
OKS-1 Kjeld Bo Pedersen

40 års jubilæum:
Pr. 14. januar 2016:
Marinespecialist Kim Tilsted

Tjenestemandsansættelse:
Pr. 1. oktober 2015
OKS-1 Anders Bo Fornitz

Pr. 1. december 2015:
SSG Emil Nimand Jørgensen
OS Steen Juhl Christiansen
OKS-1 Thomas Zinck

Pr. 1. februar 2016:
OKS-1 Evan Knygberg Hvam

Hæderstegn for god tjeneste ved Søetaten:
Pr. 29. januar 2016:
Marinespecialist Tom Jensen

Fortjensttegnet for god tjeneste i forsvarets reserve i 25 år:
Pr. 16. april 2016:
KN-R Jørgen Flemming Ladefoged
SYPL-R Lisbeth Kristensen
SYPL-R Jes Christian Haberlandt
SYPL-R Finn Bjellekjær Olsson

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv:
Pr. 29. januar 2016:
Marinespecialist Kim Tilsted

Pr. 2. februar 2016:
OKS-1 Hans Erik Birkmose

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet:
Pr. 31. januar 2016:
SSG Jørgen Eskildsen Brink

Pr. 29. februar 2016:
SSG Henry Sørensen

Pr. 31. marts 2016:
SSG Jørn Sørensen

Pr. 30. april 2016:
SSG Dan Helge Steen Rasmussen

Seniorsergent Henry Sørensen blev pensioneret med udgangen af februar måned.

Af menig Nedergaard.

Gennem nåleøjet

Det startede en tidlig tirsdag morgen, hvor en masse håbefulde sergentaspiranter, stod klar på tre geledder, foran Hvorup Kasernes idrætshal. Spændte og nervøse for hvad GSU-turen vil byde på, og en smule trætte, stod aspiranterne stadig med et stort smil på læberne og snakkede om deres forventninger til turen.

Midt i al snakken, blev der råbt: "Giv agt", og premiereløjtnanten, som stod for hele GSU-turen trådte frem. Han gav en lille morgentale, hvorefter han råbte aspiranternes navne op, og tildelte dem deres aspirantnummer, samt hvilken patrulje de var i.

Patruljerne var nu blevet opdelt og alle blev guidet ind i salen hvor aspiranterne blev stillet op i patruljerne, hvorefter de fik besked på at tømme deres, ellers så velpakkede, rygsække ud på deres teltflager, som lå fint -til højre ret.

Rygsækkens og basisbæltets indhold lå nu spredt udover hele teltflagen og aspiranterne blev bedt om at kravle i soveposen med hovedet i fodenden, imens turens tilbagemeldere gik rundt og kontrollerede, at ingen havde taget noget med, som ikke var på pakkelisten. Hvis det var tilfældet, fik det en konsekvens.

Første selvtillidsprøve

Halvnøgne, og lettere svedige, kravlede aspiranterne hurtigt ud af posen, da de fik meget kort tid til at få pakket alt ned og sidde op i lastbilerne. Dagen var stadig ung og vi skulle hastigt videre mod dagens næste opgave, som viste sig at være en selvtillidsprøve på flyvestation Aalborg.

Aspiranterne stod nu over for jægerkorpsets faldskærmstårn, som var turens første selvtillidsprøve. En blanding af angst og begejstring bredte sig blandt aspiranterne.

Premiereløjtnanten fortalte hurtigt hvad der skulle ske her, hvorefter første patrulje iklædte sig udstyret og begyndte turen op i det ca. 18 meter høje tårn.

Efter alle aspiranter mere eller mindre frivilligt havde taget springet, var det nu igen tid til at sidde op i lastbilerne, hvorefter turen gik til et ukendt øvelsesområde, også kendt som Tranum, hvor resten af tirsdagen ville forgå.

På skovtur med patruljerne

Patruljerne blev sat af forskellige steder i Tranum øvelsesterræn, og ved håndsoprækning udpegede tilbagemelderen patruljens første patruljeføre. Alle aspiranterne ville før eller siden få lov til at prøve kræfter med rollen som fører.

Patruljeførerens opgave bestod i at føre gruppen mellem de forskellige poster, som patruljen skulle til, på x antal minutter, og så videregive informationen fra den stillede opgave til resten af gruppen. Resten af tirsdag dag og det meste af natten forsatte med patruljer og opgaveløsning.

Patruljerne fik ganske kort tid til at nå fra post til post og nåede man det ikke på den stillede tid, var der nøje målt og planlagt af befalingsmændene, hvad det ville få af konsekvens. Konsekvenserne kunne komme på mange forskellige måder. Hos nogen var det armbøjninger, englehop og andre FUT-ting, hos andre indgik der altid vand i konsekvensen. Feks. i form af at stå i å eller gå ud i en sø til at man stod i vand til navlen.

Mistede man noget af sin udrustning, fik det selvfølgelig også en konsekvens. De kom i form af sandsække der skulle bæres ovenpå rygsækken, og vejede typisk ti eller 20 kg og skulle bæres på skift af aspiranterne i patruljen, resten af turen.

Onsdag morgen blev patruljerne vækket af kanonslag og råb. De havde aftenen i forvejen fået at vide de lå med tre min. beredskab, det ville sige, at de havde tre min til at nedbryde lejeren og være væk fra området.

For en af patruljerne tog det over dobbelt så langtid at nedbryde lejren og det fik sjovt nok også en konsekvens. Kolde, trætte, udmattede og nu også med våde fødder, sad patruljen igen på ladet af lastbilen, på vej mod et nyt ukendt sted.

En tur i vandland

Lastbilerne parkerede et velkendt sted; Nørresundby svømmehal blev destinationen, hvad der her ventede aspiranterne, var endnu uklart. Dog havde aspiranterne på fornemmelsen, at de skulle udføre selvtillidsprøve nummer to, som de troede blev den såkaldte dødmur. Igen fik aspiranterne kort tid til at stå klar ved poolkanten, linet op med aspirant nr. 1 og så ellers bare derned af.

Premierløjtnanten fortalte, at der var fire forskellige stationer, som patruljerne skulle igennem i svømmehallen; svøm-

ning mod hinanden og på tid, død mur, dykning, hvor man skulle flytte en vægtstang under vand, og den sidste var koldvandsbassinet.

Aspiranternes formodninger om selvtillidsprøve nummer to slog ikke fejl. Prøven bestod af den såkaldte død mur.

Død mur er en udfordring, hvor man står på tre-metervippen med ryggen til bassinet i ret stilling og melder af til forsatte, Hr. Sergent menig bummelum manr. xxxxxx, aspirantnr. X andmoder om tilladelse til at udføre selvtillidsprøve nummer to. Hvorefter sergenten siger værsgo, og så lader man sig ellers bare falde bagud stadig stående i ret stilling og lander på hovedet. Forkert spring førte til en gentagelse af springet, et korrekt spring

førte til, at man kunne se sine kollegaer klaske forkert ned i vandet.

Alle patruljerne var nu igennem samtlige stationer, på nær en enkelt patrulje, som på en eller anden måde var blevet væk i skoven.

Tiden i svømmehallen er nu slut og aspiranterne får nu igen en stilletid. Denne gang skal de have gensløret sig og stå klar til afmarch.

Udmattelsens timer

Onsdagen fortsætter med mere patruljemarch og flere opgaveposter. Under hele patruljemarchen er der løbende blevet skiftet patruljefører, så tilbagemelderen, som følger patruljen, kan se alle aspiranterne i aktion. Patruljerne fik tirsdag aften en feltration udleveret. Den skulle fordeles, så alle i patruljen fik noget og det var også det eneste mad, man fik udleveret på turen. Trætte, udmattede, fugtige og sultne, fortsatte patruljerne deres march, uvisse om hvor og hvornår turen ville ende.

Turens mange udfordringer og fortsatte fysiske og psykiske pres, var så småt begyndt at sætte sine spor hos aspiranterne. Patruljerne begyndte så småt at blive mindre og mindre, i takt med at folk meldte fra og afgik fra turen.

Vandpassageposten viste sig at blive dyr for aspiranterne. Tanken om en tur i det kolde vand var, hos nogen, det der afgjorde deres beslutning om at melde fra. Den planlagte tur igennem vandet, var ovre og videre, men fordi nogle af patruljerne ikke formåede at komme i vandet indenfor den givende tid, fik det konsekvenser. Konsekvensen her var bare, at vi skulle igennem vandhullet en gang mere end den ene planlagte tur og patruljen som på mystiskvis ¨blev væk¨ i skoven, fik også lige lidt ekstra vand her.

Det begyndte så småt at blive mørkere, og aspiranterne havde en formodning om, at aftenen nærmede sig. De havde ingen ide om, hvad klokken var, da det på GSU-turen var forbudt at have ur med. Patruljerne var nu nået til sidste post på patruljemarchen, hvor alle patruljerne blev samlet for førstegang siden svømmehallen.

Der var både glæde og triste miner at spore hos de trætte unge mennesker De nød at se deres venner fra de andre patruljer, men var på samme tid triste og uforstående over, at så mange af deres venner og kollegaer var afgået fra turen. Men turen gik videre og det måtte aspiranterne også.

Falske forhåbninger

Op i lastbilen og turen fortsatte. Trods alt var humøret stadig højt og stadig stigende hos de tilbageværende aspiranter. Maden blev omfordelt i patruljerne og der var en summen af, at det snart var slut.

Efter noget tids kørsel, kunne aspiranterne læse 'Aalborg Kaserner', på et skilt de passerede. Humøret steg lige gange 100 og næsten alle i lastbilen var sikker på, at turen var ved at være slut.

Lastbilerne kørte ind gennem hoveporten og hen til 4. Kompagnis appelgård. Her holdte de i tomgang i et par minutter, hvorefter de gamle lastbiler blev rykket i gear og igen kørte bort.

Et samtidigt suk, med samme kraft som et kanonslag, bredte sig i lastbilen. Ny de-

stination 'ukendt', og efter lidt tid på vejen, blev der helt stille bag i lastbilen, en stilhed som kun blev brudt af lyden fra dieselmotoren, og en knap så samtidig snorken blandt aspiranterne.

Strandtur og grillmad

Fremme ved destination 'ukendt', blev aspiranterne guidet ud af køretøjerne og ned på stranden. Her blev der fortalt, at aspiranterne befandt sig ved Vesterhavet, og næste opgaves instruks blev givet.

Premierløjtnanten pegede ned af stranden og sagde; "i skal bare gå i den retning og i vil ikke være i tvivl når i ser målet".

Efter at have gået ganske kort så aspiranterne lastbilerne igen og var nu ret sikker på, at målet var nået. Her blev de igen meget skuffede da det blot var endnu et lille nummer for at stresse de udmattede aspiranter.

Turen fortsatte endnu engang ned af stranden og udmattelsen viste sig nu for alvor hos en del af patruljerne, men for samtlige af dem var det ikke en mulighed at give op.

Efter en flere kilometer lang prestur i det vestjyske sand, nåede aspiranterne endelig målet på

gåturen. Premierløjtnanten sagde, at de var færdige med at gå og at turen nu gik hjem på kasernen.

Hjemme på kasernen skulle våbnene vedligeholdes og afleveres sammen med den ekstra udrustning, som hver patrulje havde fået udleveret i starten. Efter vedligeholdelsen blev alle aspiranterne bedt om at fremholde deres våde badeshorts og felthåndklæde, hvorefter de fik besked på at tage basis og rygsæk på igen.

Med alt udstyret på og badebukser og felthåndklæde i hver sin hånd, blev de spurgt, som så mange gange før, om der var nogen der ville melde fra.

En sidste lille gåtur fra en af appelgårdene og hen til tutten. På den lille tur gik aspiranterne og overvejede om de nu lige skulle igennem en sø eller en lille vandhul, da de stadig havde badebukser og håndklædet i hånden.

Alle åndede lettede op da premierløjtnanten fortalte, at GSU turen nu var slut og sidste opgave var at spise den grillmad, sergenterne havde tilberedt den sidste time.

Et vildt men fedt tvist som ingen så komme og en super fed afslutning, på en fantastisk GSU-tur.

Tekst: Kaptajn Niels Brandt Foto: OKS-1 Jacob Svanberg.

Chefen for Hærstaben besøgte 4. Nationale Støttebataljon

Onsdag den 3. februar aflagde chefen for Hærstaben, generalmajor Hans-Christian Mathiesen, 4. Nationale Støttebataljon et tjenestestedsbesøg. Det bød på en del orienteringer og en særlig udfordring.

24 timer tidligere havde den nye chef for 4. Nationale Støttebataljon, oberstløjtnant Peter Gutfeld, været til tiltrædelsessamtale ved generalmajor Hans-Christian Mathiesen. Nu - dagen efter – skulle han vise hærchefen sin bataljon på Vordingborg Kaserne. Først fik hærchefen en "commander's brief" med en generel orientering om status ved bataljonen. Det drejede sig både om materielsituationen, status om køretøjerne og våbnene og ikke mindst en status om personellet og opgaverne. Det er en travl bataljon hærchefen besøger.

Vi har nok at se til

- Jeg kan forsikre dig om, at vi har nok at se til, hr. general. Allerede fra årets begyndelse har opgaverne stået i kø for at blive løst. Det er udfordrende for mit personel, men det er også et meget ansvarsbevist personel, jeg har under min kommando, sagde Peter Gutfeld.

Efter commander's brief begyndte det egentlige program, som bød på en rundtur til Trænregimentets enheder på Vordingborg Kaserne. Vedligeholdelseskompagniet, tre af de nationale støtteelementer samt modtagecentret for flygtninge.

Under hele rundvisningen forsømte hærchefen ikke at hilse på og tale med personellet. Med stor indsigt spurgte han ind til specialområder og interesserede sig meget for de kritiske områder og om, hvordan man håndterer udfordringerne i hverdagen.

Omskoling til Manitou

Undervejs skulle hærchefen også "omskoles" til Manitou, som er en lille gaffeltruck.

Efter en hurtig introduktion til håndtag og rat lykkedes det hurtigt hærchefen at flytte en kasse på ladet af en lastbil. Den endelige eksamen bestod i at flytte et tjekkisk pindsvin (spansk rytter).

Generalmajor Hans-Christian Mathiesen afsluttede sit besøg på Vordingborg kaserne med en briefing til personellet fra hele 4. Nationale Støttebataljon.

Den blev indledt med to udnævnelser, da premierløjtnanterne Torsten Rendbæk og Anders Peter Reppien Kastoft-Christensen begge blev udnævnt til kaptajner og fik deres distinktioner påsat af hærchefen.

Der var også fundet anledning til at påskønne to medarbejdere ved 4 NSBTN med tildeling af CH HST coin. Det var kaptajn Martin Ammitzbøll Andersen og over-

sergent Daniel Høgh Medrano Sørensen begge med begrundelsen at have præsteret en ekstraordinær indsats.

I næsten 1½ time talte hærchefen om rammerne for hæren, det aktuelle, hærens indsættelser og fremtiden, og der var ingen tvivl om, at Hæren var, er og fortsat vil vedblive med at være det vigtigste værn i Danmark.

- Hæren er vigtig på landjorden. Der er stadig uro i Levanten, hvor vi har været engageret i mange år. Også i Afrika er der uro med "failed states" og hungersnød. De flygtningestrømme, som uroen skaber, medfører helt naturligt en sikkerhedsrisiko i Europa.

Flygtninge og migrationspresset betyder for Danmarks vedkommende, at vi, som værn, også skal være til stede i Danmark. Det er derfor slet ikke utænkeligt, at danske soldater bliver indsat på dansk territorium, indledte hærchefen.

- Samtidig er Rusland også begyndt at røre på sig og fører en truende adfærd mod de baltiske lande, mens hun også terroriserer Ukraine. Det har jo allerede medført, at NATOs regeringschefer i 2014 vedtog "NATO assurance measures". Det betyder, at både Danske Division og vores brigader gennemfører en del af deres øvelser i de baltiske lande, forklarede hærchefen.

- Endelig skal vi også være forberedt på, at vi skal løse opgaver i den nordligste del af kongeriget. Vi kommer til at løse suverænitetsopgaver i Grønland i langt større omfang en vi hidtil har gjort med Siriuspatruljen.

Den opgave er helt speciel, for det kræver dedikeret personel, materiel og udrustning. Man tager bare ikke sådan lige til grønland og løser opgaver. Det har mange års erfaring med patruljen lært os.

- Alt i alt har vi i 2014 haft 2.500 mand indsat ud af de 6.000, der er i hæren. Derfor er det vigtigt for mig at fokusere på aktivitetsniveauet, når vi altid skal være klar, deployerbare og slagkraftige.

- Med så stor en opgaveportefølje er det vigtigt at vi har fokus på hvervningen, naturligvis af mænd, men i særdeleshed også af kvinder. Vi har gennemført en ændret indkvarteringsmodel af vores værnepligtige, og de første resultater viser os, at de unge mennesker tager det i strakt arm. Endnu er det for tidligt at sige noget om resultatet, men det ser ud til at vi lykkes med at få ophævet "kønsklikkerne". Med det potentiale, der ligger i at få langt flere kvinder ind i hæren, kan vi se frem mod Hærens soldater 2025. Vi vil sikre rekrutteringsbasen, fastholde kvaliteten, udvide hvervningspotentialet og fastholde langt flere.

- Vi er godt i gang med at få hul på materielanskaffelserne. Lige om lidt får vi over 300 Piranha V, som skal erstatte de gamle M113. Der bliver en indfasning som kommer til at forløbe over de næste 3 – 4 år. Mange har sagt at Piranha V er et udviklingsprojekt. Det er ikke helt rigtigt. Den bygger i vid udstrækning på amerikanernes Stryker, som er en særdeles velafprøvet ramme. Vi kan derfor trygt glæde os til den nye pansrede mandskabsvogn.

I spørgerunde blev hærchefen konfronteret med afgangen af især K-35 personel, og om hvad han havde tænkt sig at gøre ved det.

- Jeg er meget bevist om kompetencetabet, som er forårsaget af de senere års ændringer i forsvaret. Vi bliver nødt til at indrette os på vilkårene. Vi skal være dygtige til at uddanne og vi skal være bedre til at italesætte, hvorfor vi arbejder i hæren. Vi skal fortælle det til omverdnen. Personaleomsætningen er høj, men det er – desværre – også et udtryk for at vi uddanner vores personel så godt, at det bliver attraktivt på det civile marked.

Derfor skal vi nok være bedre til at bryde med "det vi plejer at gøre". Vi skal være meget bedre til at ansætte folk efter deres realkompetencer, snarere en efter deres grad. Jeg ser, at vi i langt højere grad kan jonglere rundt mellem funktioner og grader end vi har været vant til hidtil, afsluttede hærchefen.

Til sidst takkede chefen for 4. Nationale Støttebataljon hærchefen for besøget og overrakte ham et diplom for veludført æresomskoling og gennemførelse af logistisk handlebane i Manitou.

Af major Hans Henrik Paulsen

På mission i Sydsudan

I perioden juni til december 2015 forrettede jeg tjeneste i FN's mission i Sydsudan – kaldet UNMISS (United Nations Mission in South Sudan). Jeg gjorde tjeneste i FN's hovedkvarter, der er placeret i Juba, som er hovedstaden i Sydsudan. Delstaten hedder Central Equatoria.

Sydsudan er ca. 800 km i bredden og 800 km i dybden. Der er kun ca. 200 km. asfalteret vej. Resten af vejnettet er jordveje, som lukker i regntiden, hvilket betyder, at landet er isoleret i en lang periode.

Når det regner, oversvømmer Nilen store områder og derved isoleres store dele af landet. Det lægger selvfølgelig en dæmper på borgerkrigen – som raser med fuld styrke, og den er grusom.

Over et år er der en periode med regntid og en tør periode. Regntiden strækker sig fra maj til november.

Her er meget frodigt, men der er ingen udnyttelse af disse ressourcer, da alle har glemt, hvordan man dyrker jorden grundet konstant borgerkrig lige siden 1955.

Det er den egentlige årsag til, at ingen ved, hvordan man lever i et normalt samfund, går på arbejde, får udnyttet agerbruget, i det hele taget lever et normalt liv.

En stor del af befolkningen er uden arbejde. De har ikke lært det. Mange af de mennesker der driver forretning og arbejder, er migranter fra de omkringliggende lande.

Masser af malariamyg

I Sydsudan er der mange vådområder, som Nilen oversvømmer i regntiden. Malariamyg har derfor gode livsbetingelser. Jeg spiste derfor malariatabletter hver dag og sover under myggenet om natten. Nilen er bred og vandfyldt og den primære forsyningsvej i regntiden.

Konflikten i Sydsudan går helt tilbage til 1955, kort tid efter, at regionen fik sin frihed efter engelsk/egyptisk herredømme. Krigen vurderes at have kostet ca. 2.5 mio. mennesker livet, og produceret flere mio. flygtninge.

Konflikten handler om olie og kvæg. Den foregår imellem to parter, Sudan People Liberation Army (SPLA) og Sudan People Liberation Army in opposition (SPLA I/O), som ledes af hhv. præsidenten og vicepræsidenten.

Konflikten om olie er af nyere karakter og handler om penge. Konflikten om kvæg er af gammel oprindelse. Den har altid foregået, men var i gamle dage med bue og pil. I dag foregår den med moderne våben.

Kvæg er et spørgsmål om status. Har du over et vist antal kvæg, kan du blive gift. Har du intet kvæg, kan du ikke blive gift. Ingen familier accepterer en brudgom uden kvæg. Derfor røver man kvæg hernede i stor skala.

70 stammer

Den etniske sammensætning er kompleks, idet der er over 70 forskellige stammer, med deres egne sprog og regler. De største stammer er Dinka og Nuer. Man kan kende dem på deres påførte ar i deres pande. Dinka har 3 -4 vandrette ar i panden. Nuer har 3 -4 pileformede ar i panden. Visse stammer er også kendetegnet ved tvangsfjernelse af de fire nederste tænder i undermunden. Kønsomskæring er også udbredt hernede. Befolkningen er udpræget kristen.

Den måde folk lever på hernede er i små huse, hytter eller blikskure med lergulv uden døre, toiletter og andre fornødenheder, som vi kender. Alligevel kan man blive overrasket.

En dag så jeg en mand komme ud af en hytte. Han var særdeles flot klædt med laksko og fint tøj. Befolkningen er meget flot klædt - både mænd og kvinder. De virker meget forfængelige med deres udseende. Det virkede en kende underligt, her ude i buschen, hvor der kun er støv, og mudder.

Trafikken er et kapitel for sig selv. Den er meget anderledes, end vi er vant til. Der er ingen regler. Hvis der er, er der ingen, der respekterer dem. Der er masser er 4x4 køretøjer hernede, grundet det dårlige vejnet. Og så er der masser af Boda Boda. Det er store knallerter. Her ser man ofte en familie på 4 – 6 personer på en knallert.

Daglige drab

Det er et land, der har behov for FN' tilstedeværelse. FN missionen består af et stort hovedkvarter og en styrke på ca. 12.000 soldater fra 42 forskellige nationer, der er placeret over hele landet. Men da landet er stort, fylder de ikke meget, og har derfor ringe mulighed for at be-

skytte de civile mod overgreb og drab, som sker dagligt, overalt.

Soldaterne kommer primært fra Afrika og fjernøsten. Der er mange nationale begrænsninger på deres anvendelse. Mange lande vil ikke have, at deres soldater opererer om natten, da de ikke har udstyr til natkamp. Dvs., deres evne til at løse opgaver reduceres betragteligt.

Det er de forskellige lokal militære grupperinger, der bestemmer totalt. Mange af dem er børnesoldater, der ikke kender til konventioner og regler for krigsførelse.

De har en meget lav konflikttærskel. Derfor skal alle undgå at havne i konflikter, da selv den mindste ting kan udløse en større demonstration eller konflikt. Soldaterne har ingen respekt for liv. De skyder for et godt ord, da de aldrig har lært andet.

Regeringen gør ikke meget for at forbedre landet, idet der er en meget stor grad af korruption hernede. 2/3 af BNP anvendes til at udruste regeringshæren SPLA. De øvrige oprørshære støttes af andre afrikanske lande, der har deres interesser i borgerkrigen.

Jeg var en del af en sektion, der indkøbte brændstof fra en civil leverandør. Herefter var opgaven, at distribuere dette brændstof ud til alle FN enheder i Sydsudan.

Det foregik ved hjælp af fly, tankvognskonvojer og flodpramme på Nilen. Alle metoder med indbyggede udfordringer.

Distribution med fly, var og er en ganske bekostelig affære, idet vi ikke havde mange fly til rådighed og mængden af brændstof, der kunne flyves ud i landet var meget lille. På samme tid skulle der også flyves andre forsyninger ud i landet. Det betød, at Juba lufthavn er en af de lufthavne i Afrika, hvor der er flest aktiviteter.

Forsyning med lastbilkonvojer havde også sine udfordringer. Det kunne kun foregå i den tørre periode, da vejnettet var i god forfatning.

Forsøgte vi at udfordre regntiden, kunne det betyde, at konvojerne blev skyllet af vejene, når der kom regn. Regn i regntiden er ikke bare en byge. Det er mængder af vand, vi ikke kan forestille os i Danmark. Når den falder, forvandler den jordvejene til flodlejer og farbarheden forsvinder.

Beskyttelse af konvojerne var en nødvendighed, da der er mange militser, der ikke modtager løn. De forsøger derfor at plyndre konvojer, for at skaffe penge. FN havde derfor altid beskyttelse på de konvojer, som vi sendte ud i landet.

Distribution med flodpramme på Nilen, var heller ikke uden problemer. Denne metode blev anvendt i regntiden, når lastbilkonvojerne ikke længere var en mulighed.

Det er en billig metode, der kan bringe store mængder af brændstof ud til FN enheder ude i landet. Faren er igen røveri imod prammene. Som beskyttelse anvendtes mobile enheder udstyret med hurtige gummibåde og tunge maskingevær. Problemet er dog, at disse enheder ikke er pansrede og derfor ofte ikke optager kampen, når diverse militser overfalder prammene.

En oplevelse for livet

Min mission i Afrika har været en oplevelse for livet. Jeg har fået indsigt i et Afrika, hvor turister normalt aldrig vil komme. Jeg har mødt og arbejdet sammen med mennesker fra hele verden.

Jeg har derved fået indsigt i, hvordan folk fra hele verden ser på sine egne lande, hvordan de ser på verdens øvrige lande. Det har givet mig en forståelse for at ting ikke altid er sorte og hvide. Der er altid nuancer.

Jeg har tillige fået en stor kulturforståelse for og indsigt i hvordan verden og dens befolkning agerer og interagerer med hinanden, som jeg er taknemlig for.

Forsvarets Køreskole er nu operativ

Som følge af beslutningen om at produktion af kørekort til Forsvaret skal udliciteres til civile køreskoler, nedlægges Forsvarets eksisterende fire køreskoler i henholdsvis Aalborg, Skive, Varde og Slagelse med udgangen af januar 2016.

Til at varetage Forsvarets fortsatte opgaver omkring kørekort, oprettes et kompetencecenter, benævnt Forsvarets Køreskole.

Forsvarets Køreskole er etableret og operativ fra 1. december 2015, og produktionen af kørekort hos de civile køreskoler starter pr. 1. februar 2016.

Forsvarets Køreskole er ansvarlig for planlægningen af kørekort produktionen, herunder administration og registrering af kørekort, bestilling ved og øvrig koordination med de civile køreskoler, afholdelse af alle køreprøver samt kontakt til Forsvarets myndigheder.

For enhederne betyder ændringen, at:

- Bestilling og administration af kørekort fremover sker centralt hos Forsvarets Køreskole.
- Teoriundervisning, køretimer og køreprøver vil foregå lokalt, fordelt landet over på 12 af Forsvarets tjenestesteder.
- Undervisningen vil, som hidtil, gennemføres som et samlet forløb over 12 – 15 arbejdsdage, alt afhængig af hvilken kørekort kategori, der er tale om.

Hans Sveigaard

Hans Sveigaard er ansat som leder af Forsvarets Køreskole. Hans, der kommer fra en stilling som leder af Køreskole Nordjylland på Aalborg kaserner.

- Jeg glæder mig til at løse den spændende opgaver det er, at levere kørekort til gavn for enhederne og til det tidspunkt de har behov for det" erklærer Hans Sveigaard.

Den første bestilling på 348 kørekort er allerede afgivet til de civile køreskoler.

Fakta om Forsvarets Køreskole

- Forsvarets Køreskole indgår i Færdselsafdelingen ved Trænregimentet på Aalborg kaserner.
- Forsvarets Køreskole skal årligt levere ca. 1300 kørekort fordelt på samtlige kørekort kategorier.
- Forsvarets Køreskole omfatter i alt 13 medarbejdere, hvoraf 10 er køredommere til afholdelse af køreprøver.
- Undervisning og køreprøver gennemføres på i alt 12 tjenestesteder.
- Der er tegnet kontrakt om undervisning med 13 civile køreskoler.
- Kvalitetsmålet for beståelsesprocent er fastsat til min. 85 ved teori prøve og min. 90 ved praktisk prøve.

Kontakt til Forsvarets Køreskole kan ske ved:
- Mail: TRR-KTP-KOESK Forsvarets Køreskole
- Tlf.: 728 37423
Hjemmeside for Forsvarets Køreskole er under opbygning.

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter og Forsvarets Militærpoliticenter

Juni 2016

Trænsoldater, veteraner, pårørende, gæster og masser af interesserede borgere, samlet på en forårsdag med sol og varme, gav en god ramme for Trænregimentets markering af sin årsdag og medaljeparade for veteraner.

Side 14 - 15

Medarbejdere fra Trænregimentet er involveret i projektet omkring anskaffelsen af nye lastvogne til Forsvaret.

Læs om projektet på side 26 - 27.

Indhold

3 Den operative logistik
4 Inspirerende øvelse
6 Afghanske materielmillioner
8 Hvordan man slukker en brand
9 Mesterskaber i Skive
10 Besøg af engelske logistikere
11 UNMILPOC
11 For 25 år siden
12 Her udfordres soldaterne
14 Årsdag og veteranmedaljer
16 Idrætsdagen
18 Sidste dag som værnepligtig
19 Suveræne skytter
20 En oplevelse for livet
22 PERSONELNYT
23 Den nye Trænseniorsergent
24 Klasselokalet blev udskiftet
25 Hæder for indsats
26 Vi har aktier i lastvognsudbud
28 Akademisk værnepligt
30 Jubilarstævne
32 Chefen på inspektion i Oksbøl

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdisen. Telefon: 7283 6010.

Redaktionsgruppe
Kaptajn Søren Egebæk
Seniorsergent Jes Mose Jensen
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Overkonstabel Niels Porsbøl

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer ultimo september 2016. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 5. september 2016.

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Den operative logistik trives i Vordingborg

Der er ingen tvivl om, at Trænregimentet opfylder politikernes ønsker for en militær myndighed i dagens Forsvar. Der bliver produceret store mængder værnepligtige. Hvervningen til reaktionsstyrkeuddannelserne er høj og regimentet bidrager til Hærens kerneopgave med udsendelser til de internationale missioner og bidrag til Hærens beredskaber. Sådan har det været i første halvår af 2016, og sådan forventes det at være i det sidste halve år. Vi kan alle bryste os af, at kunne gå på sommerferie efter en solid arbejdsindsats.

I Vordingborg drejer næsten al tjeneste ved 4. Nationale Støttebataljon sig om enten udsendelse til internationale operationer eller støtte til større øvelser i ind- og udland. Vi har dog også, på linje med 1. Logistikbataljon, uddannelsen af værnepligtige. Det foregår i 6. Nationale Støtteelement, hvor der bliver arbejdet benhårdt med god ledelse og gode hvervningsresultater, og det giver bonus. På de sidste mange hold har hvervningen ligget på over 30 %.

For de øvrige nationale støtteelementers vedkommende, så er hverdagen præget af logistik til alle større øvelser i Danmark og i udlandet. Det betyder, at logistikofficeren, der brænder for at udfordre sin viden, evner og overblik, kan få hele ønskelisten af udfordringer opfyldt i Vordingborg. Øvelser i ind- og udland står i kø, ligesom udsendelserne til de internationale missioner afløser hinanden i en lind strøm.

3. Nationale Støtteelement er netop vendt hjem fra Grønland, hvor det har støttet øvelse LIVEX 2016. Det var en stor øvelse, hvor det grønlandske hjemmestyres beredskabsstyrelse skulle øve sig i samvirke med det danske forsvar og øvrige myndigheder. En opgave, hvor logistikken blev udfordret af grønlandsk natur og myndighedernes begrænsede kendskab til et nationalt støtteelements kapaciteter. Et forhold, der dog blev ændret drastisk under øvelsen.

I øjeblikket er 2. Nationale Støtteelement udsendt til støtte for 2. Brigades øvelse White Sword i Litauen. Det er en drøm af en opgave for chefen, der skal opstille et komplet nationalt støtteelement stort set på den flade mark – eller i dette tilfælde en skov. Herfra skal han servicere hele øvelsen. Alle hans medarbejdere kommer i aktion med reallogistik – lige fra indkøberen, der skal i byen for at købe specialforsyninger, til terminalofficererne, der skal stå på havnen i Kleipeda eller lufthavnen i Vilnius for at afsende og modtage øvelsesdeltagere.

Til efteråret skal 1. Nationale Støtteelement til Flyvestation Aalborg for at støtte Danske Division og Specialoperationskommandoen med reallogistik under øvelse Night Hawk 2016. Det er en international øvelse på dansk grund. Derfor yder 1. Nationale Støtteelement den komplette host nation support i samarbejde med flyvestationens egen host nation support enhed. Styrende for støtten er de deltagende nationers Statement of Requirement, som er temmelig omfattende. Her er det vigtigt for det nationale støtteelement at træffe de rigtige beslutninger, indkøbe i rigtig mængde til levering det rigtige sted, da de økonomiske konsekvenser ellers kan være store.

Den internationale tjeneste udfylder den resterende del af den rådige tid ved 4. Nationale Støttebataljon. I øjeblikket udsendes personel til Operation Resolute Support i Kabul, Operation Inherent Resolve i Kuwait og Irak og endelig til MINUSMA i Mali i Vestafrika. Til alle tre missioner udsender vi vores egne specialer - chef, næstkommanderende, terminalofficerer og -befalingsmænd. Det er dog ingen hemmelighed, at de mange missioner presser organisationen. Derfor er vi i dialog med regimentet om, at vi kunne trække på regimentets generalister til de kommende missioner.

Til efteråret og vinter kommer vi til at arbejde mere intensivt med VJTF – Very High Readiness Joint Task Force. Det er en interessant og udfordrende opgave, som giver os rig lejlighed til at øve sammenhænge i den logistiske kæde sammen med LOGCOY fra 2. Logistikbataljon samt bataljonskampgruppen fra Gardehusarregimentet.

Det var en stor fornøjelse at deltage i Trænregimentets fødselsdagsparade. Større var fornøjelsen dog, da vi kunne hjembringe hele to pokaler fra den efterfølgende idrætsdag. Antallet og farverne på præmierne kunne være bedre, vi vil derfor træne hårdere og mere målrettet for at give de øvrige bataljoner kamp til stregen næste år.

Jeg ønsker til slut alle en god sommer samt et godt og produktivt efterår 2016.

Peter Gutfeld
Oberstløjtnant
Chef 4. Nationale Støttebataljon

Af menig Lucas Grahn og menig Emil Janniche, 1. Deling/5 HBUKMP

Inspirerende og lærerig feltøvelse

Efter en forlænget weekend, for alle menige i 5 HBUKMP, var det slut med afslapning og tid til den helt store feltøvelse II.
Vi var alle klar over, at denne feltøvelse ville blive hård, både fysisk og mentalt.

Før vi vidste af det, var det blevet mandag, og det var tid til afgang. Ikke alle stod lige kampklare tidligt mandag morgen klokken 04:55, da der skulle afhentes våben. Dog var der både glæde og smil, da lastbilerne endelig kom.

Ruten til øvelsesområdet kan ingen i delingen gengive, da turen blev foretaget med lukkede øjenlåg og tankerne placeret i drømmeland, langt væk fra taktiske kamppatruljer, skyttehuller, vagter, og kampstillinger, som delingen kunne se frem til i de kommende dage.

Frustrerende og udmattende

Førstedagen bød på forskellige opgaver for 1. Deling. Ved ankomsten til Finderup, var der en kort briefing med blandt andet fællespunkter, højre- og venstrebegrænsninger og "sidste ildåbningslinje".

Dernæst skulle vi grave skyttehuller, der skulle bruges ved vores kampstilling. Skyttehullerne skulle være så dybe, at man kunne få tre-punkts støtte. Derudover skulle der ligge en meter stampet jord i ca. 20 cm højde.

Det var frustrerende for mange af de menige, og udmattelsen var stille og roligt begyndt at melde sig.

Efter en kort pause skulle de forskellige situationer indøves, hvis der skulle opstå et angreb. Der skulle sprintes ned i skyttehullerne og gøres klar til at forsvare.

Kort efter aftensmad blev 1. Deling angrebet af 2. Deling, der kom gående på enkeltkolonne hen over vores "sidste ildåbningslinje". Der blev åbnet ild og alle levede sig godt ind i deres roller.

Under kampens hede fik 1. Deling to så-

rede. Dette skete da 3. gruppe var på vej hen til deres alternative kampstilling, da de blev flankeret. De to sårede kom ned i syge/sårede området, hvor de blev midlertidigt behandlet.

Få minutter senere kom "saniteten" og fik båret de sårede ind i "Piranha-ambulancen" og kørt videre på hospitalet. Det hele endte med at 2. Deling trak sig tilbage og 1. Deling kunne fortsætte deres vagter ved nærsikring Alfa, Bravo og Charlie, og der begyndte stille og roligt at komme ro i lejren.

Med fuld oppakning

Andendagen bød på kursus i de forskellige former for patruljer. Der blev undervist i ODO, KFO Killzone, og meget mere. Blandt andet skulle der også indøves hvordan man renser et køretøj, som er blevet sat ud af funktion. Omkring kl. 18 startede patruljen og der blevet gået med fuld oppakning og derudover havde to af de tre grupper et panserværnsvåben med på slæb. Alt i alt blev der gået omkring 10 km.

De tre forskellige grupper havde fået tre forskellige poster, hvorfra de skulle observere. Derefter mødtes de tre grupper ved KFO'et (Klargøring Før Objekt) og evaluerede på, hvorfra man skulle vurdere hvilken post der ville være bedst at angribe fra. Kl. blev 22:30 var evaluering slut og der var enighed om at det var ved på observationspost Charlie at der ville være størst chance for at gennemføre et vellykket angreb på tre køretøjer.

Angrebet forløb lige efter planen og der blev taktisk plantet springstof på de tre køretøjer. Efter angrebet skulle der marcheres tilbage til ODO'et. Der kunne de menige endeligt nyde det velfortjente aftenhvil, kl. rundt 02:00.

Skovkamp og handlebaner

Trejdedagen blev helt anderledes. Her skulle der trænes skovkamp, i forskellige former for bevoksning og forskellige skovterræn.

Ikke alle handlebaner var ligesom de plejede og vi mærkede tydeligt, at niveauet blev hævet. Blandt andet kom vi ud på en lang handlebane og ikke alle havde disponeret deres ammunition lige godt. Der gik mange timer med handlebaner og tørtræning før alting sad lige i skabet, for det ville blive nyttigt senere på dagen. Efter grundig indøvning stod den så på en handlebane på delingsniveau. Dette forgik således, at delingen var delt op i tre grupper.

Hver gruppe har en gruppefører, som hele tiden er i kontakt med delingsføreren, premiereløjtnant Rahman. Rahman fik fint styret, hvordan tingene skulle foregå og hele delingen fik samarbejdet rigtigt godt og lungerne tømt for al luft, da der skulle kommandoforplantes.

Handlebanen strakte sig over et godt stykke og de "små soldater" var alle trætte, da der skulle marcheres tilbage til det nye ODO for fortjent at ligge sig til at sove.

Feltforhindringsbanen

Torsdag var den sidste dag på feltøvelse II og vi kunne endelig begynde at se lyset for enden af tunnelen. Der var nu ikke mange timer tilbage, før lastbilerne vendte tilbage mod kasernen. Dog var der et enkelt punkt tilbage på listen, som skulle gennemføres, inden de kunne sætte sig op i lastbilen. Dette var feltforhindringsbanen.

Her skulle de menige blandt andet gribe et reb og svinge over på den anden side af vandet, og igennem et langt rør, hvor det ikke var muligt at have nogen form for afstandsbedømmelse eller stedsans. Alle menige blev udfordret på balance, kondition og samarbejde.

Efter forhindringsbanen, blev der evalueret og oversergenten og premiereløjtnanten var tilfredse med, hvad de havde set og besluttede, at nu var det tid til at vende næsen hjemad.

På vej hjem blev der sovet stort set hele vejen, da vi alle var meget udmattede både psykisk og fysisk.

Alle så frem til at blive aftrådt og komme hjem på weekend. Dog skulle al udrustning samt lastbiler vedligeholdes. kl. 20:15 blev der langt om længe sagt "Til velfortjent weekend, træd af!", og der var julelys i øjnene på os alle.

Der blev smilet og grint

Generelt var feltøvelse II rigtigt vellykket. Alle havde bidraget med en stor indsats for at komme godt gennem øvelsen. Der blev holdt højt humør, smilt og leet i store mængder af øvelsen. Vi var gode til at modtage kritik og tricks på forskellige punkter og så bruge den nye information på de næste handlebaner.

Alle levede sig fint ind i rollerne og var meget seriøse omkring deres arbejde og forskellige positioner, hvilket også afspejlede sig på befalingsmændene.

Øvelsens formål

Hele formålet med feltøvelse II er at gøre soldaterne mere feltvante. De kommer til at operere under nye taktiske rammer, hvor de kommer til at prøve kræfter med kamp fra stilling, patruljetjeneste og kamp i skov(GRP og DEL). Slutteligt gennemføres feltforhindringsbanen som en samarbejdsøvelse for gruppen.

Afghanske materielmillioner

I to hangarer på Flyvestation Aalborg arbejder depotsektionerne fra 1. Forsyningskompagni i 2. Logistikbataljon. Depotsektionerne består af fastansatte soldater, hvis primære opgave er at støtte Hærens reaktionskampgrupper med logistik.

Når sektionerne ikke er på øvelser i ind- og udland, bruger de bl.a. tiden på at modtage og fordele det materiel, som forsvaret de sidste fire år har sendt hjem fra ISAF-missionen i Afghanistan.

Planen var, at hele lageret skulle til Danmark og være klar til en eventuel næste udsendelse med Hæren, men da der ikke pt. er behov for at sende et større styrkebidrag ud foreløbig, er det besluttet at fordele alle genstandene til enhederne i Hæren og resten af Forsvaret.

Der er for en lille milliard

Der er sendt materiel hjem for omkring 900 millioner kr. Det har alt sammen været i karantæne på flyvestation Karup, for derved at undgå eventuel spredning af smitsomme sygdomme, der kan skade mennesker og dyr her i landet.

Hangaren er fyldt med alle de ting, man kunne komme til at mangle i en mission langt hjemmefra. Lige fra et stofovertræk til hjelmen til et kølesystem til en Leopard 2 kampvogn, der koster omkring en kvart million kroner.

Nu er det så op til depotsektionerne, at fordele materiellet til de enheder, der mangler det. Og det er ikke altid lige let.

Johnny, der er sergent, viser rundt i en af hangarerne:

- Vi har modtaget stort set alt, der var for godt til at smide ud. Også selv om der måske ikke lige var papir på det. Forsvaret betalte pr. container, der blev sendt hjem. Så al plads blev udnyttet, også selv om det måske ikke lige gav mening for dem, der skulle pakke containerne ud.

- Nogen gange var det noget underligt noget, der nærmest "væltede" ud af dem. Og det er ikke alting, vi kan genkende med det samme. Derfor har vi god glæde af dem her, siger Johnny, og kommer med en skydelære og en gevindmåler.

- Der er sjældent et klistermærke på møtrikker og skruer, så de bliver målt op og lagt ind i lagerstyringssystemet igen. Men det er ikke alting, der er så simpelt! Mange elektriske og hydrauliske styringer måtte findes på producenternes hjemmesider ved hjælp af referencenummeret.

Det har været lidt af et detektivarbejde, men det er med til at gøre jobbet sjovt og udfordrende, slutter Johnny.

Erfaring til næste mission

Depotsektionen består af gamle og nye konstabler, den nyeste blev uddannet i sommeren 2015. Gennem opgaven med hjemtagning og fordeling kan de gamle lære de nye op, under næsten samme forhold som en mission i udlandet.

- Det er godt, at vi har denne her opgave ved siden af vores træning med reaktionskampgrupperne. Hangaren her kunne lige så godt være i Kosovo eller Afghanistan. Det er det samme vi laver, fortæller Per, der er overkonstabel, og med til at lære de nye konstabler op.

- Alt hvad vi laver er et håndværk, og hvis vi ikke har det i hænderne, så mister vi det.

Arbejdsglæde og ansvar

Det er Per, og de andre erfarne konstabler, der står for dagligdagen i depotet.

- Vi fandt hurtigt ud af, at man skal gå herude til daglig for at kunne følge med. Det har vi, som mellemledere, ikke altid tid til, så de har fået meget frie hænder til at få bestillingerne ud og til at uddanne de nye folk. Og det er gået rigtig godt. fortæller Johnny.

Og det har givet resultater! De delmål, der blev sat op, er blevet opfyldt. Samtidig giver opgaven mening og udfordring for Per og de andre.

- Når vi er på øvelse leverer vi for eksempel feltrationer og ammunition til de samme enheder, og der bliver vi ikke udfordret nok i funktionen som depothjælpere. Det er det her, der udvikler os og så længe det kører, bestemmer vi selv over vores hverdag.

Et arbejde, der giver mening

Per er ikke den eneste, der er glad for opgaven. Da der kom ledige stillinger i en af depotsektionerne var fire nyuddannede konstabler hurtige til at slå til. Nu er Snogdal, Sørensen, Nielsen og Noer i gang med sidemandsoplæring, inden de skal på kursus i lagerbeholdning.

De er enige om, at arbejdet her giver mening.

- Nu har vi lige pakket natobservationsudstyr til en Piranha, og det er der jo nogen, der mangler i den anden ende.

Selvom de lige nu er ved at tørre en kasse fuld af geværholdere af, så syntes de alle fire, at arbejdet er varierende.

- Når denne her kasse er tom, så er de væk, og så har vi hænderne i noget nyt i morgen igen, slutter de samstemmende.

Af menig Jacob Krebs, 2. Deling, 5 HBUKMP.

Hvordan man slukker en brand og redder de sårede

5 HBUKMP lagde i uge 19 stærkt ud med et modul i Brand, Miljø og Redning (BMR).
Modulet strakte sig over tre dage, hvor der blev bundet en flot sløjfe på det hele med en tur til Rørdal, hvor de meniges, men også førernes, evner blev prøvet af i nogle kaotiske og udfordrende scenarier fulde af brand, murbrokker, støv og dygtigt momentspil.

Modulet startede med de forskellige brandmaskiner, som skulle benyttes til handlebaner.

Formålet var at introducere de værnepligtige til en situation, hvor de skulle vurdere og/eller prioritere en brandfare for derefter at slukke branden på den korrekte måde med de korrekte midler.

Ens kammerat vil nok ikke sætte pris på at blive slukket med en pulverslukker i stedet for f.eks. et brandtæppe.

Til trods for et par gener og den bagende sol formåede sergent Sommerset at holde hovedet koldt, og fik med god stil gennemført en dag, hvor de menige kunne gå fra BMR-pladsen med nok viden til at skelne imellem forskellige brandsituationer og vælge den korrekte sluknings-metode.

Dag to skulle stå i redningens tegn. Efter en teoretisk gennemgang af opgaverne, samt vigtigheden af ringholdene og indsatsholdet, blev rollerne fordelt, hvorefter scenarier og handlebaner blev kørt igennem.

Da gennemførslerne for redning var fuldendt, blev handlebaner for brand herefter opstillet. Denne gang med rigeligt gas på og brandslukkere til følge.

I ventetiden mellem stationerne blev der udført mikrotræning. Da folket gik fra pladsen talte man om, hvad Sommerset mon havde i ærmet til Rørdal den kommende dag.

Et lokalt jordskælv

Det skulle vise sig, at Rørdals øvelsesområde var blevet ramt af et meget lokalt jordskælv. 2. Deling gik på som det første indsatshold og med hjælp fra 3. Deling, som indre og ydre ring, kom der hurtigt orden i kaos, triageringen begyndte, og førstehjælpen kørte i højeste gear.

Situationen spidsede til, da første delings momentspil i nogle tilfælde var ekstremt og troværdigt.

Menig Machlah fra første deling havde på tragisk vis mistet sit ben og gav den fuld gas med skrigeri og bønner om at komme med ambulancen, så han kunne få sit ben tilbage igen.

Da de hårdest sårede var kommet væk fra ulykken begyndte der at komme uro blandt de lettere sårede i Tango 3-området på grund af den (i deres øjne) uretfærdige prioritering.

Der skulle heldigvis ikke andet end lidt forplejning i form af en smøg og en tår vand til at få ro på settet.

De følgende gennemførsler gik lige så godt som den første; og før de menige kunne nå at se sig om, var det tid til at nedbryde stationerne, pakke sammen og tage tilbage til kasernen.

Vellykket og godt planlagt

På trods af et par huller i vejen har 5. HBUKMPs forløb om BMR været et vellykket og godt planlagt stykke undervisning, som de deltagene har haft glæde af.

Modulet har sat dem i en brandfarlig situation og lært dem hvordan disse bliver håndteret korrekt og hensigtsmæssigt.

Hele forløbet er noget, som de kan tage med sig til civilt brug, når de om få dage ender deres værnepligtsperiode.

Mesterskaber i Skive

DMI mesterskaberne i udendørs fodbold blev i år afviklet i Skive. AKIF var sædvanen tro den idrætsforening, der stillede med flest deltagere og havde således hold i alle rækker.

Kvinderækken var desværre aflyst i år på grund af for få deltagere, men vi håber, at der atter er tilslutning til efteråret, når der skal spilles indendørs – og her er AKIF forsvarende mestre!

I naturlig respekt for de ældre begynder vi med veteranrækken, hvor major Ole Lund førte holdet til en 2. plads ved dette års stævne. Sidste år blev det til guld på Bornholm, men denne gang måtte vi desværre se Fredericia løbe med 1. pladsen.

Oldboysrækken (syv-mands) var i år lidt tyndt besat, idet der kun var to hold tilmeldt. Det blev derfor aftalt dagen inden stævnet, at de to oldboys hold skulle deltage i senior B-rækken (syv-mands) og at deres indbyrdes møde ville afgøre mesterskabet for oldboysrækken.

På dagen for stævnet viste det sig imidlertid, at oldboysholdet fra AKIF, var det eneste fremmødte oldboyshold. Og da de, jævnfør DMI vedtægterne, ikke kan vinde en række "uden kamp", så måtte de jo bare vinde senior B-rækken, hvis de ville have en pokal med hjem til Aalborg – og det gjorde de så faktisk.

Så vinderne af senior B-rækken blev oldboysholdet fra AKIF – og de placerede sig således foran de to øvrige AKIF seniorhold, der begge fik sekundære placeringer i denne række.

Seniorrækken (11-mands) blev en tæt affære og AKIF-holdet endte på 3. pladsen, idet de vandt over Livgarden i kampen om 3.-4.-pladsen.

Det var dog ikke meget, der adskilte holdet fra en finaleplads, da semifinalen mod Slagelse først blev tabt efter straffesparkskonkurrence (4-5).

Slagelse vandt derefter finalen mod Skive – også på straffesparkskonkurrence. Så det var nogle spændende og tætte kampe, der afgjorde mesterskabet i år.

AKIF vil gerne udtrykke stor "tak for indsatsen" til deltagere og enheder, hvis opbakning er en forudsætning for, at der kan samles hold.

Endvidere skal lyde en stor tak til holdlederne, der har lagt en stor indsats i at samle hold, så AKIF kan være repræsenteret og gøre en god indsats ved DMI's mesterskaber – godt arbejde!

Besøg af engelske logistikere

Trænregimentet havde i maj besøg af brigadegeneral Martin Moore, der er ansvarlig for kapacitetsudviklingen af logistik i den britiske hærstab.

Med sig havde han et hold bestående af:

- Oberst Kevin Hearty der er næstkommanderende i 101. Logistikbrigade
- Major Giles Fulford, der arbejder med kapacitetsudvikling af logistik
- Major Mark Burke, forbindelsesofficer til den danske Hærstab

Trænregimentet var repræsenteret af:

- Oberst Jess Møller Nielsen, regimentschef
- Oberstløjtnant Allan Sundahl, stabschef
- Oberstløjtnant Søren Bo Larsen, chef for Udviklingsafdelingen
- Major Finn Sode, chef for Studie- og udviklingssektionen
- Major Claus Brønnum, chef for Militærpolitiets Kapacitetsenhed

Under besøget blev der drøftet interoperabilitet og samarbejde i rammen af Very High Readiness Joint Task Force (VJTF) og Joint Expeditionary Force (JEF) mhp. at afklare status og sætte rammerne for det fremtidige samarbejde.

Briterne gav et spændende indblik i den kommende udvikling indenfor logistikken i den britiske hær. Det gav nogle helt konkrete input til områder, der skal analyseres i regimentets egen udvikling af logistikken.

Der blev ligeledes drøftet muligheder for at sende personel på udveksling mellem nationerne mhp. at styrke forståelsen af hinandens logistiske kæde og dermed evnen til at operere sammen.

VJTF personel fra henholdsvis 1. og 2. Logistikbataljon, samt Militærpolitet fremviste køretøjer og materiel og fik lejlighed til at drøfte deres opgaveløsning med generalen.

2. Logistikbataljon demonstrerede desuden funktionaliteterne i SAP for de britiske gæster, der i de kommende år står overfor en udskiftning af deres eget system

UNMILPOC

Hvis man undrer sig over de mange nationalflag, der for nylig vajede for vinden ved Hovedvagten på Aalborg Kaserner, så kan det oplyses, at det var Militærpolitiet, der afviklede UNMILPOC.

Denne gang var der 29 elever fra 14 forskellige nationer. Instruktørerne kom, som sædvanlig, fra Danmark, Finland, Norge og Sverige. Danmark leverer også det administrative set-up.

Kurset strækker sig over tre uger og er en blanding af teori og praksis.

UNMILPOC er et kursus i NORDEFCO ramme og er en del af aftalen mellem de nordiske lande om at uddanne specialister for hinanden. Således er det Finland som uddanner Observatører, Norge på Logistikområdet, Sverige Stabsofficerer og Danmark Militærpoliti og CIMIC. Instruktørerne kommer fra alle de nordiske lande.

Kurset er for uddannede Militærpoliti eller Politi fra de forskellige nationer og har til formål at give dem et indblik i hvorledes det er at samarbejde med mange forskellige nationer i et internationalt missionsområde. Alene det at være 14 forskellige nationer på kurset giver det første indblik i hvor besværligt det kan være. Heldigvis er eleverne i besiddelse af et godt humør og går til sagen med god energi.

Der 29 elever kom fra følgende 14 nationer: Danmark (1), Sverige (7), Norge (2), Finland (2), Estland(2), Tyskland (2), Polen (1), Ukraine (2), Letland (4), Georgien (2), Uganda (1), Kenya (1), Rwanda (1), Østrig (1).

Major Boisen altid kendt for sit gode humør, især når der var unge mennesker tilstede

En med rygrad

Den 1. juni 1991, måtte Major J. Boisen , daværende Kontakt- og Velfærdsofficer ved Jyske Trænregiment forlade denne stilling.

Boisen har i sin tid som, KVO ved regimentet oparbejdet en kontakt, med et utal af mennesker som ingen anden før har gjort. Der har været besøg fra alle mulige instanser.Inden for skolevæsnet, så som fra Taleinstituttet til Aalborg Social Pædagoisk Seminarium, men skolernes 9-10 klasser har været at foretrække.

Når vi alle er gået hjem, var det sjældent, at Boisen skulle den direkte vej til Hjallerup, der har altid været en forsamling, eller klub, som har haft interesse i, at høre om majorens ture, som FN-obsavator ved de fjerne kontinenter.

Tilsidst skal nævnes, at når man majoren var i sit es, var når der skulle spilles Freds- og Konfliktspillet.

Major J. Boisen tiltrådte sin nye stilling som, Chef Efterretning ved Militærregion I, den 1. juni 1991, og har kontor ved Dronningens Livregiment.

Her udfordres og udvikles soldaterne

Kaptajn K.S. Tjell, næstkommanderende i 3. Sanitetskompagni, beretter her om enhedens organisation, spændende opgaver, vidtrækkende uddannelser og samarbejdet med andre enheder.

3. Sanitetskompagni (3 SANKMP) er bl.a. sammensat af 24 fastansatte soldater og ca. 45 speciallæger og sygeplejersker af reserven til støtte for Hærens ROLE 2. (ROLE er en international betegnelse for hvilken rolle den pågældende sundhedsfaglige installation har i hele behandlingskredsløbet) (Red.)).

Enhedens opgave er, at kunne yde sanitetsfagligt støtte på ROLE 2 niveau.

Det betyder, at enheden kan gennemføre akut livs- og ekstremitetsredende kirurgisk behandling, samt yde en begrænset behandle- og plejestøtte af patienter under indlæggelse.

Enheden skal kunne løse opgaven under alle forhold.

Hærens ROLE 2 kapacitet skal derudover besidde evnen til at deployere hurtigt i forbindelse med nationale og internationale indsættelser.

Dette stiller krav til, at personellet i 3 SANKMP besidder en grundlæggende uddannelse i forhold til indsættelse i alle klimatiske forhold, således at behovet for supplerende missionsorienterede udannelser reduceres mest muligt.

Hærens ROLE 2 skal ydermere kunne indgå i en civil, en værnsfælles og/eller en multinational ramme. Derfor bliver alle disse elementer ligeledes en naturlig del af uddannelsen og træningen af soldater, speciallæger og sygeplejersker i 3 SANKMP.

Uddannelsen

For at enheden kan løse sine opgaver, skal soldater, speciallæger og sygeplejersker have en meget høj faglighed. Speciallæger og sygeplejersker opnår og opretholder denne faglighed gennem deres civile arbejde på landets sygehuse, samt gennem de kurser og øvelser, de deltager i, blandt andet sammen med 3 SANKMP.

Soldaterne i 3 SANKMP gives de højeste sanitetsmæssige kompetencer i Hæren, gennem kurser (eks. MEDIC), hospitalspraktik, og det tætte samarbejde med speciallæger og sygeplejersker under træning og uddannelse i enheden.

3 SANKMP er, som nævnt, ikke blot en enhed, hvor soldaten løftes til det højeste sanitetsfaglige niveau i Hæren, men også et kompagni, hvor soldaten udvikles og udfordres i forhold til sine grundlæggende militære færdigheder. Herunder evnen til at eventuelt at blive indsat i miljøer gående fra arktisk- over trope-

til ørkenmiljø, samt til indsættelse med både Hæren, Søværnet, Flyvevåbnet og Specialoperationskommandoen.

Arktisk uddannelse

Soldaterne gennemførte eksempelvis uddannelse i indsættelse i arktisk miljø, i starten af 2016. Denne uddannelse bestod af to dele: En del, hvor det teoretiske fundament blev lagt og afprøvet praktisk i forholdsvis beskyttede rammer, primært i Danmark. Derudover en praktisk del, hvor soldaterne stiftede bekendtskab med det arktiske miljø på vindblæst fjeldside i Norge i minus 14 °C.

Soldaterne skulle dels bevæge sig op og ned ad fjeldene, bevæge sig over længere strækninger, med al deres udrustning og materiel, og dels overnatte og overleve flere dage på fjeldsiden.

Soldaterne byggede blandt andet igloer til overnatning og fik i den grad mærket vigtigheden af "lag på lag" princippet i forhold til påklædning både under arbejde og hvile. Soldaterne afprøvede også hensigtsmæssig pakning af udrustning og materiel, for at kunne bevæge sig på snesko og ski op og ned af fjeldene over længere strækninger.

De gennemførte desuden patientbehandling af hinanden i minus 14 °C, og oplevede i den forbindelse klimaets påvirkning på egen krop, samt behandlermateriellets fordele og begrænsninger i det arktiske miljø.

Samarbejde med Søværnet

Kompagniets er pt. i gang med at gennemføre kurser og uddannelser, der gør

soldaterne i stand til at sejle med på Søværnets skibe.

Soldaterne gennemførte i slutningen af 2015 "Medsejlerkursus" i Frederikshavn, hvor de blev trænet og testet i deres evne til at overleve og til at bidrage til andres overlevelse under et eventuelt skibsforlis. De skal desuden gennemføre skibsrøgdykkeruddannelse inden sommerferien.

Med de to uddannelser vil soldaterne have kompetencer og kvalifikationer, der gør dem i stand til at færdes hensigtsmæssigt på Søværnets skibe og dermed være en ekstra kapacitet.

Øvelser i den "civile ramme"

3 SANKMP deltager i Grønland LIVEX 2016, som er Rigsfællesskabets øvelse med formål at øve det danske og grønlandske katastrofeberedskabs evne til at koordinerer og håndtere ekstraordinære hændelser i Grønland på strategisk, operativ og taktisk niveau.

3 SANKMP ROLE 2 kapacitet skal opstilles i Nuuk og herfra hjælpe med håndtering og behandling af sårede under øvel-

sen. 3 SANKMP kan indsættes og bliver trænet i både en militær, men også en civil ramme, som fx tilfældet under Grønland LIVEX 2016.

Tropeuddannelse

3 SANKMP gennemfører, som første enhed i Danmark, uddannelse i indsættelse i tropemiljø. Dette foregår i Randes regnskov. Her skal soldaterne arbejde og opholde sig ca. 36 timer i den fugtige og varme tropekuppel.

Et ophold af denne længde vil give soldaterne et godt billede af udfordringerne på egen krop, i forhold til deres materiel og i forhold til dyrelivet i et tropemiljø.

Soldaterne får ydermere et decideret kursus i håndtering af giftige krybdyr.

Jobbet i Hærens ROLE 2 stiller krav om soldater med et højt fagligt niveau, der, gennem en udfordrende og udviklende uddannelse, er klar til at blive indsat, hvor som helst, når som helst, i hvilken som helst ramme og i samarbejde med hvem som helst.

Sådanne soldater findes i 3. Sanitetskompagni.

Årsdag og veteranmedaljer

1.200 trænsoldater, 200 veteraner, 200 pårørende, 50 inviterede gæster og masser af interesserede borgere, samlet på en forårsdag med sol og varme, gav en god ramme for Trænregimentets markering af sin årsdag og medaljeparade for veteraner.

Det er en god dag ved Trænregimentet.

En dag hvor de fleste af regimentets soldater er samlet.

En dag hvor traditioner og fællesskab bliver dyrket og holdt i hævd.

En dag, der byder på mindehøjtidelighed, årsdagsparade i byen, medaljeoverrækkelse til veteraner, march gennem byen, reception for veteranerne, regimentets idrætsdag og socialt samvær om aftenen.

Mindehøjtidelighed

Regimentschefen, oberst Jess Møller Nielsen, begyndte dagen den 12. maj med en ceremoni ved Mindelunden på Aalborg Kaserner, hvor han og gæsterne mindedes de faldne fra Aalborg Kaserner.

- Danmark står for evigt i gæld, og bøjer hovedet i taknemmelighed. Og for os, der fik lov fortsat at leve livet her på jorden gælder den pligt, at fortælle om vore faldne. Der skal fortælles til de, som i dag ikke har forstået, at frihed har en pris. Der skal fortælles til de kommende generationer, så vi ikke henfalder i troen på, at frihed kommer af sig selv. Det bør alle tilstede her til morgen lægge sig på sinde; var nogle af oberstens velvalgte ord i sin tale ved Mindelunden.

Årsdagsparade på Honnørkajen

Mange busser transporterede regimentets soldater ind til Honnørkajen i Aalborg by, hvor regimentet holdt sin årsdagsparade og den senere ceremoni med overrækkelse af den nye medalje til veteranerne.

- Jeg er blevet spurgt om der er en særlig grund til at Trænregimentet holder sin årsdagsparade midt i Aalborg, sagde obersten i sin tale til regimentets soldater.

- Mit svar er ja. Forsvaret og Hæren er en del af Danmark. Vi er til for danskerne. Når politikerne beder os om det, kan vi løse opgaver, som ingen andre kan håndtere. Men det kan vi kun gøre, hvis vi har opbakning fra det civile samfund. En sådan opbakning har Trænregimentet i Aalborg. Trænregimentet har soldater stationeret rundt om i hele landet – ikke kun i Aalborg, hvilket obersten understregede videre i sin tale.

- Vi har rigtigt mange fordele ved at have vores hovedstyrke her i byen, og vi skylder både byen og Aalborgenserne at sætte pris på deres støtte. Trænregimentet er en del af Nordjylland, og derfor også en del af Aalborg. Det er derfor passende, at vi markerer vores årsdag her midt i den region af Danmark, som er vores.

- Jeg er meget glad for, at vi har mulighed for også at have alle de enheder med, som til daglig holder til i andre dele af landet. En særlig velkomst til jer. Godt at se jer.

Medalje til sårede i tjenesten

Efter musikkorpset spillede "Trænregimentets march" tildeltes Forsvarets medalje for sårede i tjenesten til fire soldater:

Overkonstabel af 1. grad Jonathan Rudolf Øfjord Larsen,

Overkonstabel af 1. grad Flemming René Højholdt Andersen,

Overkonstabel af 1. grad Peter Voss og Konstabel Heintje Nygaard Nielsen.

Erkendtligheder til soldater

En fast del af årsdagsparaden er uddeling af erkendtligheder til soldater. Nørresundby Rotary Klub overrakte en anerkendelse til oversergent Thomas Peter Christiansen fra 1. Logistikbataljon. Tildelingen markerer en anerkendelse af den pågældendes indsats.

Tillidsrepræsentanterne for sergent- og konstabelgruppen havde indstillet henholdsvis chefsergent Ole Vindbæk fra regimentsstaben og korporal Lars Grøndahl Jensen fra 2. Logistikbataljon til en erkendtlighed for at have udvist godt kammeratskab, initiativ og dygtighed i tjenesten.

De tre værnepligts underafdelinger havde hver indstillet en "bedste soldat", hvis tjeneste og øvrige forhold gør soldaten værdig til modtagelsen af anerkendelsen.

Bedste værnepligtige soldat på Hærens Basisuddannelseshold (HBU) februar 2016 var:

Menig André Thorsteinsson fra 4. HBU-kompagni, menig Magnus Kielstrup Ødemark fra 5. HBU-kompagni og menig Rasmus Møller Bech fra 6. Nationale Støtteelement (HBU).

Forsvarets medalje for international tjeneste 1948-2009

Godt 200 veteraner havde valgt Trænregimentets parade til at får udleveret den i 2015 indstiftede medalje, som tildeles veteraner, der har ydet en fortjenstfuld international indsats for Danmark i perioden 1948-2009. - Den medalje I lige har fået overrakt er et synligt bevis på den respekt og anerkendelse, som Forsvaret og det officielle Danmark ønsker I skal have, sagde obersten i sin tale til veteranerne.

- Medaljen er også et tegn på, at I alle på en eller anden måde har nogle pårørende, der i en periode måtte undvære jer. Jeres pårørende er derfor også omfattet af den officielle anerkendelse, der følger med medaljen. Forsvaret takker jer, og I vil altid være velkommen i vores midte.

March og reception

Efter medaljeoverrækkelsen fulgte alle regimentets soldater, veteranerne og deres pårørende efter Prinsens Musikkorps på en march gennem byen.

Marchen sluttede ved "Nordkraft", hvor veteranerne gik til reception med endnu en kort tale fra regimentschefen samt underholdning ved musikkorpset. Regimentets soldater steg, efter receptionen, i de ventende busser og kørte til kasernen, hvor resten af dagen stod på idrætskonkurrencer og socialt samvær.

Gejst og entusiasme prægede idrætsdagen

Ved Trænregimentets årlige Idrætsdag genvandt 2. Logistikbataljon mesterskaberne i skydning, da de var ganske suveræne på geværskydningen og stabile på pistolskydningen. 4. Nationale Støttebataljon (4 NSBTN) var dog meget tæt på, og blev således nummer to, mens Militærpolitiet blev nummer tre.

1. Logistikbataljon (1 LOGBTN), 3. Vedligeholdelsesbataljon (3 VEDLBTN) og Stab/Trænregiment (ST/TRR) måtte tage til takke med de sekundære placeringer og indstille sigtekornet på næste års mesterskab.

De individuelle resultater på pistol: Vinder blev seniorsergent Anders Lee Jørgensen med 271 point (4 NSBTN), nummer to blev Rask fra Militærpolitiet og nummer tre korporal Anker Sewohl (4 NSBTN) begge med 266 point (Rask dog med flere skud med værdien 10).

De individuelle resultater på gevær: Vinder overkonstabel Peter V. Jensen med 322 point, nummer to seniorsergent Ole Dan Christiansen og nummer tre overkonstabel Jakob Toft (alle tre deltagere er fra 2 LOGBTN).

Stævneleder Seniorsergent Kjell Kongsvang udtalte: Det er meget glædeligt, at alle Trænregimentets enheder prioriterer at stille hold og kæmpe om at blive bedst i denne altafgørende militære færdighed.

Vinder af regimentsmesterskabet for hold i skydning findes ved, at enhedernes fire bedste skytteresultater, på henholdsvis gevær og pistol, lægges sammen. En enhed må stille op til otte skytter på hvert våben.

Vandt igen

1 LOGBTN genvandt idrætsdagen om end ikke så suverænt som sidste år. I år talte

regimentsmesterskabet i skydning nemlig med, og dermed kunne 2 LOGBTN bedre være med i topstriden. 1 LOGBTN's normale suverænitet var stillet på vågeblus, eller også havde vores øvrige enheder besluttet sig for at kæmpe ekstra meget for at få sin andel i de fine disciplinpokaler. Alle enheder fik i år fingrene i en eller flere af de attraktive pokaler.

Resultaterne fra Idrætsdagen

1 LOGBTN vandt den overordnede idrætsdagskonkurrence og desuden disciplinerne; hockey, tovtrækning, streetbasket og fodbold.

2 LOGBTN vandt skydekonkurrencen, 3 km løb og 3-kamp.

3 VEDLBTN vandt "øksekast".

4 NSBTN vandt præcisionskast med håndgranat og beachvolleyball.

Militærpolitiet vandt petanque og 4 x 400 meter stafet.

Der gives henholdsvis 50, 40, 30, 20 eller 10 point for placeringerne i disciplinerne, som så til sidst lægges sammen og én vinder findes.

Kaptajn Søren Abel Kofoed (2 LOGBTN) og kaptajn Louise Dyg Thomsen (ST/TRR) vandt 3 km løbet for henholdsvis mænd og kvinder – Kofoed på lige godt ni mi-

nutter og Thomsen præcis tre minutter efter. Begge resultater af høj klasse.

Sideløbende med idrætsdagen gennemførte vores værnepligtskompagnier en intern konkurrence for at få aktivitetsniveauet i vejret. 5. Hærens Basis Uddannelseskompagni (HBU) trak det længste strå og vandt denne interne konkurrence. Desværre deltog vore værnepligtige fra 4. Nationale Støttebataljon ikke.

De værnepligtige skulle dagen igennem kæmpe i disciplinerne 3 km løb, Cross Fit, farmer walk, orienteringsløb, tovtrækning, 4 x 400 meter stafet samt fanestafet. Mange værnepligtige deltog, foruden i den interne værnepligtskonkurrence, også på 1 LOGBTN's hold i idrætsdagens discipliner. Denne indsats var således en stor medvirkende faktor til, at bataljonschefen fra 1 LOGBTN, oberstløjtnant Jørgen Clasen, sidst på eftermiddagen kunne hæve den attraktive guldpokal over hovedet.

Fornem pris

I forbindelse med præmieoverrækkelsen blev den traditionelle "Årets Idrætslederpris" ved Aalborg Kaserners idrætsforening (AKIF) overrakt af regimentschefen. I år blev den ærefulde pris tildelt seniorsergent Bo Bøgh Lassen fra ST/TRR for sin årelange indsats som fodboldudvalgsformand i AKIF.

Bo har med stor entusiasme og troværdighed bestredet denne post, hvilket har medført, at AKIF har været den bedst repræsenterede idrætsforening ved Dansk Militært Idrætsforbunds (DMI) fodboldstævner. Udover at være lederen, som samler, træner og udtager holdene, så har Bo også været spiller på Trænregimentets fodboldhold – sidst da holdet sejrede i veteranrækken (motivationen forkortet af redaktionen).

Sommerfest

Forinden deltagelsen i idrætsdagen, havde alle soldaterne været inde i Aalborg by og gennemført parade og march gennem byen.

Efter idrætsdagen blev arrangementet forlænget med Trænregimentets årlige sommerfest, hvor der var underholdende musik og af Prinsens musikkorps og helstegt pattegris på gaflen med en øl eller sodavand i drikkekruset.

Hele dagen kunne Trænregimentets soldater og gæster nyde det allerbedste sommervejr, som tænkes kunne.

Stævneleder, seniorsergent Kjell Kongsvang, ønsker at takke alle deltagerne for god og fair kampmoral.

Der sendes også mange roser til disciplinledere og dommere, som var stærkt medvirkende til, at idrætsdagen kunne gennemføres uden større sværdslag (udvisninger, forsinkelser og andre administrative udfordringer).

Tekst og foto: kaptajn Niels Brandt.

Sidste dag som værnepligtig

Solen strålede fra en skyfri himmel, da de værnepligtige blev aftrådt til civil. Noget forskelligt fra det regnvejr, der mødte dem, da de ankom til Vordingborg kaserne for fire måneder siden.
Nu venter en ny fremtid. Nogle fortsætter som HRU andre skal i gang med en civil uddannelse.

De 30 værnepligtige blev aftrådt fra Vordingborg Kaserne, fredag den 27. maj.

Igennem de sidste fire måneder har de gennemgået Hærens Basisuddannelse. 10 af dem har valgt at fortsætte i Forsvaret, mens de 20 andre nu skal i gang med studielivet.

Michelle Henriksen vil gerne være politibetjent. Hun har både haft op og nedture under de fire måneders HBU, men det er endt i en stor optur.
- Det var især døgnøvelsen, der var god. Her fik vi lov til at prøve det hele. Alt det vi har lært. Det er noget mere spændende end bare at tørtræne hele tiden, fortæller Michelle, som først søger ind på politiskolen, når hun er blevet 21.

Oliver Knudsen er en del af den tredjedel af holdet, der har fået kontrakt med forsvaret. Han fortsætter ved 5 NSE allerede på tirsdag.
- Jeg glæder mig helt vildt til at komme i gang. Nu skal man lige som rigtigt i gang med faget "soldat". Faktisk har jeg allerede fået nøglen til mit nye kvarter og er kommet på plads, fortæller Oliver.

De 18 mænd og 12 kvinder har delt kvarterer under deres værnepligt. Formålet er, at nedbryde den kønsopdelte klikkedannelse og det ser ud til at have virket. Hele holdet fortæller samstemmende, at det overhovedet ikke har været noget problem at dele soverum, og at kammeratskabet er opstået på kryds og tværs mellem mænd og kvinder.

- Det er helt tydeligt, at de 30 værnepligtige har knyttet særlige bånd igennem de fire måneder, vi har haft dem. Samtidig har de også udviklet sig fantastisk, mens de har været her. Der er ingen tvivl om, at de 30, der står her har dannet en solid kerne på holdet. De er rigtig gode soldater og gode ambassadører for Forsvaret, fortæller Rune Staal, kompagnichef for 6. Nationale Støtteelement.

På alle hold er der altid en historie, som man tænker tilbage på. Den historie, hvor man slår sig på låret og siger: "Ka' du huske...". Sådan en er der naturligvis også ved hold februar 2016. Det var en såkaldt "Skovsmose Special", fortæller Ali Hassan, talsmand for holdet.
- Vi trængte vist til en belønning for vi havde nok en lidt dårlig militær holdning, så skal man jo belønnes med ekstra træ-

Oliver Knudsen

ning. På øvelseslisten stod der bare feltdag, så vi anede ikke uråd. Det viste sig så at vi skulle igennem alle å'er i skoven, ud i søen og ned til kysten, hvor vi skulle i vandet, hvor vi skulle stå og synge "I østen stiger solen op". Derefter var vi rene – i krop og sjæl, forklarer Ali.

For 20 af dem går turen nu hjemad til fremtid, planer, og uddannelse. Kadren ved 6 NSE derimod skal have opfrisket deres militære enkeltkæmperfærdigheder. De begynder i næste uge, hvor programmet står på radiouddannelse, førstehjælp, ledelse, lidt fysisk træning og så skal de en tur i ABC-øvelsesrummet.

Suveræne skytter

Atter i år var Skytterne fra Aalborg Kaserners Idrætsforening (AKIF) helt i top ved DMI's mesterskaber i flugtskydning, der i år blev afviklet ved den smukke flugtskydningsbane i Stoholm, med Skive Garnisons Idrætsforening som arrangør.

Der var tilmeldt ikke mindre end 121 skytter, der kom fra hele landet. AKIF var repræsenteret med syv skytter, hvor især Per Emil Mortensen skilte sig ud. Med ikke mindre end 40 trufne duer i 41 skud blev han vinder af Mesterrækken, skarpt forfulgt af konstabel Kristian Brunsgaard Larsen, der ramte 39 duer i 42 skud.

Men ikke nok med det: AKIF vandt også holdkonkurrencen i Mesterrækken, hvor Per og Kristian fik følge af en flot skydende korporal, Morten Baun. De tre var helt i front, og selv om kollegerne fra Air Transport Wing på Flyvestation Aalborg fulgte lige i hælene, så var der dog aldrig tvivl om resultatet.

Per Emil Mortensen, blev en sikker vinder af Mesterrækken.

En oplevelse for livet

En rigtig stor oplevelse for livet har nu taget sin ende og de mange værnepligtige ved Trænregimentet – såvel i Aalborg som i Vordingborg – kan nu vende næsen mod nye udfordringer.

Alle værnepligtige, som redaktionen havde i tale sidst i maj måned, konkluderede uden at blinke, at de sidste fire måneder havde været en af deres livs største oplevelser på ondt og godt. Ondt; fordi det ofte var meget hårdt at være soldat (udendørs uanset vejrliget og hård fysisk træning gjorde ondt) og godt for kammeratskabet til at holde sammen, når det virkelig gjaldt.

Soldater af begge køn på samme stue har heller ikke på dette hold været til genstand for større udfordringer. Tonen er langt mere moderat på stuen, end hvis det var rene pige eller drengestuer. Det udtaler mange af de værnepligtige, redaktionen fik i tale kort før den endelige hjemsendelse.

Redaktionen har fulgt op på de værnepligtige, som ved første mødedag udtalte sig om deres forventninger og motivation for at trække i camouflageuniformen.

Sarah Dahl Mikkelsen, 5 HBUKMP:
Politidrømmene er stillet på vent slut (måske en genoplivning, hvis politiskolen flytter til Aalborg). I stedet spejder Sarah i retning af en fysioterapeutuddannelse efter værneretten.

Tiden ved Trænregimentet har udviklet bekendtskaber på en helt anden måde end det havde været muligt i den civile verden. Sarah syntes, at det især har været de lange dage og udfordringerne med gruppearbejde, som har udviklet det særlige kammeratskab.

Benjamin Koch, 4 HBUKMP:
Ser tilbage på soldatertiden og frem til sin kommende installatøruddannelse med glæde. Som uddannet elektriker og jæger havde Benjamin allerede stiftet bekendtskab med førstehjælp og skydning, men andre kammerater havde han set udvikle sig og lære virkeligt meget.

Vejrliget har ikke budt på større udfordringer, men med tiden skal Feltøvelse I

i otte graders frost og sne samt minimal kost og for lidt søvn nok blive en god soldaterhistorie.

Benjamin har beundret sine befalingsmænds holdninger. Når soldaterne var i felten, var befalingsmændene også sløret og gik også med ved vandpassage etc.

Andreas Haugaard Christensen (HC), 5 HBUKMP:
For HC er det lykkedes at få den HRU kontrakt, som han godt kunne tænke sig fra dag ét. Det bliver dog Holstebro, som får gavn af HC´s kvaliteter.

HC syntes, at befalingsmændene var fine forbilleder. De var fagligt dygtige og havde styr på deres lektioner og kunne både joke og være seriøs på samme tid.

Især feltdagene er værd at mindes, fortæller HC. De var sjove og kammeratskabet blev udviklet, da det især var her, man blev presset personligt.

HC er fysisk stærk, så han så mere udfordring i, at påklædningen altid skulle være korrekt frem for de fysiske udfordringer.

Tea Mentz Sørensen og Mathilde Lund, 5 HBUKMP:
Har kendt hinanden fra barnsben og fulgt hinanden i tyndt og tykt – og nu kan de også skrive fælles soldaterminder på visitkortet. De to flytter i øvrigt sammen i Aalborg, nu da de begge starter i Aalborg på henholdsvis sundhedsteknologi og finansøkonom efter værneretten.

Thea mindes den første kolde feltdag med is på vandet, som blev fjernet for at de kunne "komme i bad". Befalingsmændene gik forrest, så der var ingen vej udenom.

Klædt på til hjemsendelsesfest.

Senere på denne dag fik de alle 1. Logistikbataljons mærke på uniformen som belønning og det bliver helt sikkert et minde, som deres pårørende må lægge øren til igen og igen.

Mathilde syntes, at det har været fedt med al den pli, som de har lært. Pli sammen med kontante ordrer og befalinger, der ikke er til diskussion, har været en stor faktor til sammenholdet i delingen. Det betød nemlig samarbejde mellem alle, for at få opgaverne løst tilfredsstillende overfor befalingsmændene.

Den sidste dag for soldaterne var for de fleste vedkommendes en sørgmodig dag – nu skiltes vejene for alle og minderne er nu kun tilbage. Men for alle soldaterne var det gældende, at der nu var nye mål at "sigte efter" og udfordringer at "bekæmpe" i livet. Trænregimentet ønsker jer alle god kamp dermed.

De tørre tal:
Indkaldt: 280 (heraf 62 kvinder).
4 KMP: 165 (35 kvinder).
5 KMP: 115 (27 kvinder).

Hjemsendt før tid: 38 (13,6%).
(heraf 10 kvinder (16,1%).
4 KMP: 15 (3 kvinder).
5 KMP: 23 (7 kvinder).

Egnede ansøgere til GSU: 20 (7,4%)
(3 kvinder).
Egnede ansøgere til HRU: 43 (15,4%)
(7 kvinder).
Egnede ansøgere til MP: 6 (2,14%)
(ingen kvinder).

PERSONELNYT

Udnævnelse til oberstløjtnant
Pr. 17. maj 2016.
OL Flemming Geert

Udnævnelse til major
Pr. 4. maj 2016:
MJ Lars Kristensen

Udnævnelse til kaptajn
Pr. 1. juni 2016.
KN Mathias Heidmann Christiansen

Udnævnelse til seniorsergent
Pr. 1. april 2016.
SSG Søren Rikhof

Pr. 11. april 2016.
SSG Kim Markussen

Pr. 13. juni 2016.
SSG Lars Kling Nielsen

Pr. 15. juni 2016.
SSG Sven Bjerkhof

Udnævnelse til oversergent
Pr. 25. april 2016.
OS Lars Scharbau Bøtcher
OS Davor Pejic
OS Mike Willy Damhuis Christensen
OS Danni Seiding Larsen
OS Dan Søkbæk Juellund Hrab
OS Lars Lindholm Nielsen
OS Dennis Kenn Jacobsen
OS Lasse Holst Hansen
OS Sebastian Misfeldt Beck
OS Jonas Rosenkvist Møller Pedersen
OS Anders Arentoft Svane Sandal

Pr. 1. maj 2016.
OS Patrick Bjørklund Skoda

Pr. 9. maj 2016.
OS Roberto Daniel Rangel

Pr. 10. maj 2016.
OS Ulrich Garde

Pr. 18. maj 2016.
OS Jesper Hovkjær Jensen

Pr. 27. juni 2016.
OS Lasse Borrisholt
OS Thomas Rasmussen
OS Jesper Marhauer

Udnævnelse til sergent
Pr. 1. juli 2016.
SG Anne-Sophie Simonsen Jakobsen
SG Ivalu Liv Rebecca Stender
SG Michael Callesen
SG Jonas Falck Weber
SG Jakob Rose Svarre
SG Kasper Sproegel
SG Frederik Lindved
SG Jakob Lund Hansen
SG Helena Dorscheus Kjeldsen
SG Agam Bhushan
SG Maria Andersen Krüger
SG Emil Løvendahl Larsen
SG Jeppe Schiønning Olsen

Udnævnelse til korporal
Pr. 13. juni 2016:
KP Michael Falk Lange

40 års jubilæum
Pr. 3. maj 2016:
KP Kurt Møller Kristensen

Pr. 15. juni 2016.
OKS-1 Jimmy Flemming Petersen

Tjenestemandsansættelse
Pr. 1. januar 2016
OKS-1 Kenneth Schiøtt
OKS-1 Klaus Engelbrecht

Pr. 1. april 2016:
OS Jakob Svaneberg
OS Niels Buus

Pr. 1. maj 2016:
OKS-1 Rasmus Hauerslev

Pr. 1. juli 2016.
OKS-1 Dennis Neve Christensen

PERSONELNYT

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet
Pr. 31. maj 2016:
OKS-1 John Valdemar Lindgren

Uddelt ved Trænregimentets fødselsdag 12. maj 2016

Bedste Soldat – Hold FEB 2016
MG André Thorsteinsson
MG Magnus Kielstrup Ødemark
MG Rasmus Møller Bech

Legat for personel af konstabelgruppen
KP Lars Grøndahl Jensen

Legat for personel af sergentgruppen
CSG Ole Vindbæk

Erkendtlighed fra SPAR NORD
PL Anders Buus

Erkendtlighed fra Rotary
OS Thomas Peter Christiansen

Anerkendelse for særlig indsats fra AKIF
SSG Bo Bøgh Lassen

Velkommen til den nye Trænseniorsergent

Seniorsergent Johnny Nielsen er tiltrådt som den første "Trænseniorsergent" i regimentets historie.

Seniorsergent Johnny Nielsen har en lang og solid tjeneste ved Logistiktropperne med sig i rygsækken og har senest forrettet tjeneste ved 2. Logistikbataljon.

- Jeg ser meget frem til samarbejdet med Trænseniorsergenten, udtaler regimentschefen oberst Jess Møller Nielsen.
- Vi har nu fået en funktion ved Trænregimentet, som stregbefalingsmandskorpset kan samles om i forbindelse med den udvikling og de udfordringer, vi står over for. Feltmæssig optræden, beredskab og kvalitetskontrol er blandt andet nogle af de grundtanker, jeg ser frem til, at vi får arbejdet mere grundigt med.

Seniorsergent Johnny Nielsen glæder sig over jobbet som Trænseniorsergent, der bærer den engelske titel "Command Sergeant Major, The Logistic Regiment".
- Det er en dejlig opgave. Jeg ser mig selv som samlende figur for hele stregbefalingsmandskorpset. Jeg ser frem til, at vi blandt andet skal have fokus på befalingsmandens rolle i forbindelse med de gamle soldaterdyder – de dyder, som vi skal overleve på.

- Og så har vi jo en udfordring i at vores regiment har enheder spredt ud over hele landet. Her har jeg klart en rolle i at få gjort afstanden til disse enheder kortere, siger seniorsergent Johnny Nielsen.

Efter sommerferien vil Trænseniorsergenten i god ro og orden tage fat i opgaven med at få kommunikeret til enhederne om sin rolle, opgaver og forventninger.

Trænregimentet ønsker seniorsergenten stort tillykke med stillingen.

Klasselokalet blev udskiftet med græsplænen

I uge 24 prøvede en særlig type HTX-klasse kræfter med livet som soldat. Det var nogle af eleverne fra Beredskabslinjen ved Aalborg Tekniske Gymnasium, der var i praktik ved Trænregimentet.

- Måden, de taler på, er ikke som vi er vant til, men det er nok meget sundt for os, siger Amalie, der en af de knap 30 elever fra gymnasiet.

Tonen hos Trænregimentet er anderledes, end eleverne er vant til, og klasseværelset er skiftet ud med en græsplæne. Og så er der "hatten", som hele tiden skal af og på, alt afhængig af hvor man er henne!

Men ud over at tale på en måde, der ligger et stykke væk fra den gennemsnitlige gymnasielærer, er soldaterne også god for en sludder, så myter om Forsvaret kan blive be- eller afkræftet. Og de unge mennesker er glade for at prøve, hvordan livet kan være i Forsvaret.

Amalie har søgt uddannelsen for at se, om hun kan holde til arbejdet ved Forsvaret eller politiet.

- Jeg har en skade i min ryg, fordi jeg har tilredet heste, og på den her måde kan jeg se, om jeg kan klare det.

- Jeg valgte uddannelsen, fordi vi ikke bare skal sidde i et klasseværelse hele tiden, siger Morten, der gerne vil ind til Flyvevåbnet, når han er færdig med HTX.

Der er slet ikke tvivl om, at Morten og hans klassekammerater har interesse for de lidt anderledes fag. De fleste har haft førstehjælp før, og de andre lærte så hurtigt, at instruktørerne havde svært ved at følge med og måtte finde på ekstraopgaver.

Uddannelse er målrettet et arbejde i uniform

Eleverne har fra starten valgt, at de vil tage en uddannelse målrettet en karriere i uniform, enten ved for eksempel Forsvaret, Politiet eller som "redder".

Ud over de almindelige HTX-fag får eleverne i dagligdagen ekstra undervisning i blandt andet idræt og psykologi.

Morten tilser momentet.

Trænregimentet er gået ind i et samarbejde om praktik med flere af de HF og HTX uddannelser i Nordjylland, der har valgt at målrette uddannelser mod en karriere i uniform.

Som en af de største arbejdspladser i Nordjylland er det en selvfølge, at Trænregimentet støtter op om både erhvervsuddannelser og videregående uddannelser i regionen.

- Jeg er glad for, at Trænregimentet tilbyder, at "uniformslinjerne" kan komme i praktik hos os.

Vores samarbejde er godt for eleven, godt for uddannelsesinstitutionerne, og godt for Forsvaret, udtaler chefen for Trænregimentet, Oberst Jess Møller Nielsen.

Hæder for ekstraordinær indsats

Korporal Lars Anders Humle og overkonstabel Kim Ivan Bak, er blevet tildelt Dansk Militært Idrætsforbunds (DMI) Bronzeemblem.

Lars Humle fik bronzeemblemet for sin mangeårige indsats i orienteringsafdelingen. Her er Humle kontaktperson og har flittigt arbejdet med at motivere trænregimentets personel til at deltage i diverse stævner.

Kim Bak fik sit bronzeemblem for sin mangeårige indsats som sekretær og webmaster i den daværende Trænregimentets IF og den nuværende, Aalborg Kaserners Idrætsforening (AKIF). Det hele til stor gavn for idrætsforeningens medlemmer.

Såvel Kim bak som Lars Humle er tjenestegørende i Staben ved Trænregimentet.

DMI's bronzeemblem er en påskønnelse, der tildeles, enten ved debut på et af de militære landshold, eller som i denne anledning: "En ekstraordinær indsats i en militær idrætsforening".

Seniorsergent Mikael Gam, der er formand for AKIF, overrakte bronzeemblemerne til Lars og Kim på foreningens ordinære generalforsamling.

På Aalborg Kaserners IF (AKIF) generalforsamling overrakte formanden SSG Mikael Gam Dansk Militært Idrætsforbunds bronzeemblemer til henholdsvis KP Lars Anders Humle samt OKS-1 Kim Ivan Bak, begge tjenestegørende ved stab Trænregimentet.

DMI bronzeemblem er en påskønnelse, som tildeles enten ved debut på et af de militære landshold eller (som her) en ekstraordinær indsats i den militære idrætsforening.

Lars Humle

Kim Bak.

Vi har aktier i det nye lastvognsudbud

Mange medarbejdere fra Trænregimentet (TRR) er godt og grundigt blandet ind i i f.m. anskaffelsen af nye lastvogne til Forsvaret (FSV).

TRR støtter op om metoden ved at stille med en ekspert ud i lastvogne, eksperter i vedligeholdelse og reparation samt en erfaren køreinstruktør og erfarne kørere til selve den fysiske afprøvning af køretøjerne.

Endvidere har vores Færdselsafdeling været med inde over projektet i f.m. syn af alle lastbilerne, inden de i det hele taget får lov til at rulle på de danske landeveje.

Testprogram for lastbilerne

Redaktionen var på plads, da der blev indbudt til introduktion af testprogram for lastvognsudbud i Finderup. Formålet var at give et indblik i og kendskab til den igangværende proces for anskaffelsen af nye lastvogne til FSV.

Alle kandidater - Iveco, MAN/Reihnmetall, Mercedes og Scania - blev desuden præsenteret fysisk. Vores afgivne kørere kunne her afsløre, at der var brugt nogle timer på at vaske og rengøre dem efter de mange tests.

To af de otte kørere er overkonstablerne Louise Lampe fra 4. Transportkompagni og Thomas Sort fra 1. Forsyningskompagni, der har været afgivet til den fysiske afprøvning, som gennemføres over ti uger. De kører begge testkørsel udelukkende i kategorien 8x8 (lastbil med træk på fire aksler).

Efter en grundig omskoling til de fire lastbiler gennemføres daglige terrænkørsler og grundige tilbagemeldinger på lastbilernes køreegenskaber. For at sikre ensartethed fra test til test gennemføres grundige eftersyn af lastbilerne før, under og efter hver eneste kørsel. På landevejen køres der med 100 %, og i terræn med 60 % last. Terrænbanerne har været etableret i Oksbøl og Finderup øvelsesterræner, og det tager ca. 1½ - 2 timer at gennemføre én bane.

Syv uger henne i afprøvningen udtaler de begge, at det har været enormt motiverende at være en del af afprøvningsteamet samt, at de ved, at de er savnet hjemme i egen enhed. De mener dog begge, at enheden også vinder en del ved den tunge afgivelse på ti uger. De kommer nemlig hjem med betydelig kørererfaring – særligt i terræn - og kan give gode råd om mulige terrænbaner på enhedens eget øvelsesterræn.

Selv om Louise har otte års erfaring i kørsel med lastbil, og Thomas seks år, så har afgivelsen lært dem rigtig meget om lastbilers formåen omkring komfort, mobilitet samt smidighed. Med tre uger tilbage af afgivelsen, er de dog også begge begyndt at glæde sig til at vende tilbage til egen enhed igen.

Ridser i lakken

Seniorsergent Lars Borup-Jensen fra 2. Logistikbataljons Uddannelsesgruppe Kørsel har været afgivet som vejleder/kontrollant i samme tidsrum som Louise og Thomas.

Lars udtaler blandt andet, at dette testprogram har været det mest omfangsrige, han i sin tid har været med til, og det siger ikke så lidt, da Lars har i omegnen af 18 års erfaring som køreinstruktør. Lars afslutter med at fortælle, at selvom lastbilerne er fabriksnye, så skånes de på ingen måde under de mange tests – f.eks. i snævert terræn (smalle skovveje med træer), hvor der uundgåeligt kommer ridser i lastbilerne.

Testkørsel og eftersyn

Den fysiske afprøvning sker over en længere periode, da der er et langt testprogram for respektive køretøjer. Udover at afprøve de forskellige lastbiler, skal TRR afgivne soldater også udføre samtlige brugereftersyn efter udbyders skriftlige retningslinjer på lastbilen og dens udstyr og tilbehør. Hele testforløbet tilpasses de forhold, som lastbilerne erfaringsmæssigt

kommer ud for – det betyder snævre og kuperede testbaner.

Det er særdeles givtigt for både Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse (FMI) og TRR, at det er soldater fra Trænregimentet, som er med i afprøvningen.

Dermed sikres udtalelser fra soldater med kørererfaring fra både indlands- og international operativ tjeneste. I sidste ende er dette med til at sikre et mere optimalt valg af lastbil til blandt andet logistiktropperne.

28 årig kontrakt

Firmaet, som vinder licitationen, opnår en 28 års kontrakt med forsvaret og skal levere såvel terrængående som almindelige landevejslastbiler. Den lange kontrakt skal sikre, at forsvaret sikres service (reservedele m.v.) til lastbilerne i hele den forventede levetid.

For at FSV kan finde den rette udbyder, benyttes en ny helhedsorienteret indkøbs-metode. Hvilket blandt andet betyder, at der etableres konkurrenceudsættelsesmodeller for optimering af priser og ydelser. Man forsøger at samle flest mulige ting ved én og samme leverandør, for at få de bedst mulige lastbiler, i det rigtige antal, til den rigtige pris.

Fleksibilitet i aftalen, har stor betydning ifølge FMI, omkring firmaets fremtidige udvikling af deres lastbiler og materiel som et system for transport, kommunikation og selvforsvar.

Inden der indkøbes nye lastbiler til FSV, er der en lang række af processer, som er obligatoriske for FSV at gennemføre. Det endegyldige formål er, at få det optimale materiel til vore soldater. Behovet vurderes til, over de næste syv år, at være godt 400 lastbiler med både træk på fire henholdsvis tre aksler (8x8 og 6x6).

Seniorsergent Allan Overlade fra TRR udviklingsafdeling støtter valget af nye lastbiler ved at komme med en lang række input til den samlede beskrivelse af hele området. TRR anvender primært lastvognsplatformen terræn, men også vej. Derfor deltager TRR i processen og har siden 2010 og vekslet mellem rollen, som bidragende til ressort. TRR er ressort for alle logistiske opbygninger og delkapaciteter som læssekran og læssebagsmæk samt transportvognskapaciteter og skolevogne. Allan bidrager endvidere med kravspecifikationer til alle trailere, påhængsvogne og sættevogne dækkende alt fra en standard trailere til taktiske overførselskærrer til kroghejs. Allan har varetaget TRR interesser og ansvar, primært ved sparring fra kapacitetsenheder fra TRR.

Seniorsergenterne Claus Schunck og Flemming Oxbøll fra 3. Vedligeholdelsesbataljons kursussektion er involveret med hensyn til afprøvning af firmaernes specifikationer og teknisk evaluering af dokumentationer og service.

Da der endnu er relativ lang vej i beslutningsprocessen, må der ikke afsløres noget om testresultaterne i denne artikel. Ifølge FMI oplysninger tæller økonomien 50 %, afprøvningen 30 % og lastbilens eventuelle ekstra kvaliteter, som ligger udover udbudskravene, tæller de sidste 20 %.

Valget af lastbil forventes besluttet ultimo 2016. Brugerne kan forvente at tage lastbilerne i brug 2018, med forbehold for uforudsete hændelser/udfordringer.

Akademisk værnepligt

Trænregimentet samarbejder med Aalborg Universitet

Siden efteråret 2015 har Trænregimentet været midlertidigt arbejdssted for studerende fra Aalborg Universitet. Regimentet har inviteret dem inden for hegnet for at lave undersøgelser og skrive projekter om forskellige dele af regimentets arbejdsområder.

"Forsvaret er på mange måder et unikt sted, og den læring man kan opnå her, kan ikke findes andre steder".
Sådan skriver en universitetsstuderende om sin praktiktid ved Trænregimentet.

Praktiktiden er for mange studerende, hvad værnepligten er for unge mennesker: Det er en tid, hvor man forlader de trygge rammer og prøver kræfter med noget nyt. Det er en tid, hvor man er "ude i praksis".

Ilddåb
De studerendes projekter er en del af samarbejdet mellem Trænregimentet og Aalborg Universitet.

Ilddåben fandt sted hos Militærpolitiet. Her blev alle bekymringer om, hvorvidt regimentet kunne tiltrække studerende og gøre sig interessant over for de højere uddannelsesniveauer grundigt gjort til skamme.

Den store interesse var medvirkende årsag til, at projektet blev rykket op i regimentsstrukturen og blev forankret i Udviklingsafdelingen.

Stor tak til Militærpolitiet
Mødet med Forsvarets ansatte og deres hverdag er en øjenåbner for de studerende. De oplever for en kort tid at være del af en spændende, men omskiftelig hverdag, der er styret af politiske beslutninger.

I reaktionen fra de studerende har der derfor også både været taknemmelighed og dyb respekt at spore.

"Jeg vil bare benytte anledningen til å få takke for at jeg fikk mulighet til å være praktikant hos Militærpolitiet. Det har vært et veldig spennende og innholdsrikt semester, hvor jeg føler jeg har fått lært mye både faglig og hvordan det er å inngå i en større organisasjon."

Som det ses, har både danske og udenlandske studerende fra Aalborg Universitet samarbejdet med regimentet, og deres projekter er frit tilgængelige til intern brug.

I de studerendes rapporter har man mange steder kunnet læse taksigelser som ovenstående citater. Takken har været rettet mod regimentet som helhed og til enkeltpersoner, som de studerende har oplevet ekstra støtte og hjælp fra.

Aalborg Universitet
Universitetet er ligesom Aalborg Kaserner en central del af byen og en stor arbejdsplads i regionen. Universitetet huser ca. 2000 ansatte forskere og omkring 20.000 studerende fordelt på universitetets mange uddannelser.

Hvordan foregår det
Samarbejdet med Aalborg Universitet er et forsøg, der i første omgang er sat til at vare indtil udgangen af 2017. De studerende skriver projekter halvårligt: Anden omgang er i sin afsluttende fase og til september skydes tredje runde i gang.

De studerende, der tilknyttes regimentet vil typisk være på sidste del af deres uddannelse. Formålet med at komme uden for universitets mure er blandt andet at få erfaringer i at koble teori med praksis.

Ud over en koordinator tilknyttes de studerende typisk en udpeget medarbejder, der agerer som kontaktperson vedrørende faglige spørgsmål. Det kan dreje sig om adgang til skriftlige materialer, nærmere uddybning af emnet, yderligere afgrænsning af problemfeltet eller hjælp til indsamling af data og viden.

Hvad kommer der ud af det?
I slutningen af de studerendes forløb afleverer de en rapport med deres resultater og et resumé af undersøgelsens eller analysens konklusioner. Herudover afholder de et mundtligt oplæg for de involverede eller interesserede parter.

Transportkapacitet
Projekterne for foråret 2016 indbefattede 11 studerende, herunder en gruppe internationale studerende fra ingeniørstudiet. Gruppen har arbejdet med analyse af logistik og transportkapacitet under faglig vejledning fra Studie- og udviklingssektionen.

De studerendes opgave lød på dels at stressteste logistikkæden ud fra nuværende estimater og NATO-standarder. Herudover kom de studerende med forslag til forbedringer, herunder et "no cost"-forslag og et "low cost"-forslag. Herved ville det være muligt at vurdere effekt kontra øget udgift.

Brugerspecifikationer
En anden undersøgelse har drejet sig om procedurer ved nyanskaffelser og udformningen af bruger- og kravspecifikationer. Her har det særligt været kommunikationen mellem eksperter og erfarne brugere samt civile og militære fageksperter, der har været interessant at kigge på.

Den studerende har blandt andet interviewet og fulgt medarbejdere fra Organisationssektionen og talt med projektledere fra Forsvarsministeriets Materiel og

Indkøbsstyrelse. På baggrund af samtaler og observationer har den studerende udarbejdet nogle anbefalinger til fremtidig brug.

Interforce

Hvad næste runde byder på af projekter, ligger ikke fast endnu. Dog er der allerede kommet tre praktikansøgninger ind i mailindbakken fra studerende på uddannelsen Politik og Administration.

De studerende forventes at arbejde sammen med chefen for Garsnisonsstøtteelementet, Major Flemming Amdisen, med en delanalyse af de virksomheder, der støtter Forsvaret gennem Interforce.

Udvikling af samarbejdet

Samarbejdet med Aalborg Universitet hviler indtil videre på tre søjler.

Den ene er samarbejdet med de studerende, som skriver projekter og er i praktik.

Den anden er et begyndende samarbejde med forskningsnetværk som CELOG (Center for Logistik) eller NordSim (Aalborg Universitets simulationslaboratorium).

Her vil være basis for at trække på den nyeste viden og dele erfaringer inden for beslægtede områder.

Den tredje og sidste del af samarbejdet vedrører efter-/videreuddannelsesområdet. Her har Susanne Jørgensen fra AAU's Masterakademi stillet sin ekspertise til rådighed, hvad angår vejledning om universitetets masteruddannelser.

På jagt efter de gode idéer

Som udsagnet herunder vidner om, er det vigtigt, at der er nogle faglige tovholdere til at styre de studerendes projekter og idéer den rigtige vej:

"Jeg tror at mit praktikophold har været så succesfuldt i mine egne øjne, da jeg havde AC at sparre med samt især at medarbejdere og individer har taget mig/os og projektet under deres vinger."

Selvom tid, timing og ressourcer er nogle af de ting, der skal tages hensyn til, når nye projekter startes op, er det næsten kun fantasien, der sætter grænser for, hvad det er for nogle idéer, der kan udvikles i samarbejde med de studerende.

AALBORG UNIVERSITY
DENMARK

Soldaterforeningens jubilarstævne

Alle sejl var sat til - over 2.000 invitationer sendt ud og en masse tilmeldinger var kommet retur. Alt var klart til årets jubilarstævne 2016, hvor den eneste ukendte erkendte faktor var vejret.

Kaserneporten var proklameret til at åbne kl. 09.00, men de mest entusiastiske jubilarer var klar allerede kl. 08.45 ved indskrivningen på Hvorup Kaserne. Ikke engang skriverkarlene var kommet på plads endnu. Det var til gengæld KFUM's "Rullemarie" med varm kaffe og rundstykker til de morgenfriske og det blev taget imod med kyshånd.

Som altid gik snakken allerede lystigt oppe ved indskrivningen, da folk først havde fået sat deres årgangsmærker på, sådan at bukke var til at skelne fra får.

En bred skare

På slaget 11.00 slog hjemmeværnsorkesteret tonen an og paraden drog med musikkorps, faner og alle jubilarer af sted mod idrætspladsen, hvor dagens uddeling af årgangsmedaljer skulle finde sted.

Som altid måtte foreningens formand Bent Frisk gøre en stor indsats for at genopfriske deltagernes hukommelse indenfor eksercits, men med lidt elegance kom hele paraden på plads og de mange medbragte tilskuere kunne se ud over en parade med op mod 200 "gamle" trænsoldater" spændende fra indkaldelsesår 1951 og til årgang 2001. Det er egentligt godt gået at det er lykkedes at samle så mange årgange på sådan en dag.

På vej ind på stadion passerede de mange jubilarer en opstilling af gamle militærkøretøjer som en flok store militærkøretøjsentusiaster havde medbragt til dagen for at skabe lidt historik fra en tid flere af de fremmødte kunne nikke genkendende til.

Indtil videre havde vejret været på vores side. Godt nok var det overskyet, men det var tørvejr. Dog lå truslerne lige rundt om hjørnet og det var med krydsede fingre, at Bent kunne give paraden de sidste instrukser og formaninger, inden kommandoen skulle gives videre til Trænregimentets chef, oberst Jess Møller Nielsen.

Da obersten med følge dukkede op i det fjerne, blev paraden beordret i retstilling og derefter efter bedste evne kigge mod venstre, hvorefter obersten modtog meldingen om antal jubilarer samt en opgørelse over det fremmødte antal kvinder. Særdeles blev den sidste melding modtaget med glæde og lidt gnækkeri.

Medaljer

Obersten indledte kort seancen med at byde de fremmødte velkommen til Aalborg Kaserner og Trænregimentet. Her-

efter var det så den normale praksis, at der skulle uddeles jubilarmedaljer. I år var der dog en lille undtagelse, idet obersten udenfor det normale program kaldte foreningens sekretær, kartoteksfører og webmaster, Erik Wielsøe ud foran paraden, hvor Erik efter en kort tale blev dekoreret med Forsvarets Medalje for sårede i Tjenesten.

Som en passus skal anføres at Erik i dagligdagen er tjenestegørende seniorsergent ved Trænregimentet og har været udsendt seks gange i international tjeneste.

Efter dette lidt usædvanlige afbræk i programmet kommanderede Bent Frisk paraden til at åbne geledderne og de forskellige årgange fik overrakt det synlige bevis på tiden, der er gået siden indkaldelsen. Ved de ældste jubilarer tog obersten sig god tid til at få en lille historie og under hele forløbet var oberstinden med rundt og hun hilste ligeledes på, og fik sig et par gode historier.

Mange små sludre blev udvekslet i geledderne under overrækkelsen og kimen til de første røverhistorier blev lagt alt, mens en lille bitte smule støvregn truede med at gøre dagen mindre festlig.

Da alle havde fået årgangsmedaljen tog Bent Frisk kommandoen igen og fik med lidt øvelse i højre og venstre geledderne på plads igen, således obersten kunne tilbagegive paraden til formanden.

Knapt var de sidste instruktioner om at være rettidigt klar til indmarch i gymnastiksalen, og de seværdige ting på kasernen udpeget, før solen svagt kiggede igennem skylaget og gjorde det lidt sjovere at være til jubilarstævne.

I tiden, der var frem til spisningen skulle starte, var der en sand stime af mennesker, der gik op og ned af værkstedsgaden, hvor der i de forskellige gårde var opstillet forskellige moderne køretøjer, som var milevidt fra det, de fleste havde været vant til.

Mange forundrede blikke og spørgende øjne var pludselig til stede da der blev peget og vist ledsageren, hvordan sådan noget moderne skrammel ikke ville have haft en chance dengang "da far var soldat".

Chefen på inspektion i Oksbøl

I sin egenskab af Tjenestegrensinspektør for Logistik og Militærpoliti var Trænregimentets chef, oberst J. M. Nielsen, på inspektion i blandt andet Oksbøl.

Obersten besøgte de af regimentets enheder, der er en del af Reaktionskampgruppen (RKG) i "Very High Readiness Joint Task Force" (VJTF), der var på bataljonsøvelsen "ALU 3B".

Grundstammen af RKG stilles af 1. Panserinfanteribataljon fra Gardehusarregimentet. Fra Trænregimentet deltog soldater fra 3. Logistikkompagni/2. Logistikbataljon, 2. Nationale Støtteelement (2 NSE) fra 4. Nationale Støttebataljon og 2. Militærpolitidetachement/Værnsfælles Militærpoliti. Desuden støttede personel fra regimentets øvrige enheder i funktioner som blandt andet mekanikere, forsynings- og sanitetspersonel. Formålet med øvelsen var at øve RKG indsat i offensive operationer i Oksbøl-området.

Militærpolitiet og FCSSA (Forward Combat Service and Support Area) var indsat i tæt tilknytning til RKG i Oksbølterrænet. CSSA (Combat Service an Support Area) var operativt fra Depot Dejbjerg, og 2 NSE var placeret på Flyvestation Karup. Alle placeringer var med til at gøre den effektive støtteafstand så realistisk som muligt.

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter og Forsvarets Militærpolicenter

September 2016

Trænregimentet afviklede et særdeles velbesøgt Åbent Hus-arrangement.
Side 18 - 19.

Den 5. september blev Flagdagen for Danmarks udsendte markeret i Aalborg.
Læs om arrangemenet på side 14 - 15.

Indhold

4 Nye værnepligtige
6 Vores nye familie
7 UNMILPOC
8 Aalborg bød velkommen
9 Den gule farve dominerede
10 Bomberne faldt i Sønderholm
11 September 1991
12 Hverdag ved Militærpolitiet
14 Flagdag for Danmarks udsendte
16 Tre dage med blod og sved
17 Mesterskaber i terrænsport
18 Åbent Hus
20 En feltdag i værnepligtsregi
22 PERSONELNYT
23 Hæderstegn
23 Nye premierløjtnanter
24 Forsvaret fungerer ikke uden diesel
26 Den militære lærling
27 Indsættelse i tropemiljø
30 Danmarksmesterskaber
30 - AKIF løb med det meste
31 March of the World
32 Flot anerkendelse

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdissen. Telefon: 7283 6010.

Redaktionsgruppe
Kaptajn Søren Egebæk
Seniorsergent Jes Mose Jensen
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Overkonstabel Niels Porsbøl

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer medio december 2016. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 28. november.

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Relevante opgaver og gode udfordringer

Som ny chef for 1. Logistikbataljon vil jeg gerne benytte mig af lejligheden til at give læserne af "Træn Nyt" et billede af bataljonens opgaver og tilgangen til opgaveløsningen.

1. Logistikbataljon er en kapacitetsbataljon med tre ligeværdige hovedopgaver, der er indbyrdes afhængige. Hovedopgaverne er at uddanne og hverve værnepligtige, at være Hærens kompetencecenter for sanitetstjeneste og herunder opstille sanitets- og behandledelinger samt opstille et logistikkompagni, der kan indsættes i rammen af bataljonskampgruppen. Bataljonen er geografisk samlet på Aalborg kaserner.

1. Logistikkompagni påbegynder nu uddannelsen og opstillingen til beredskabet i 2018. Derfor må kompagniet forvente et travlt 2017 kalenderår. Beredskabet er tilmeldt NATO Joint Expeditionary Force og gennemføres i rammen af en britisk brigade. Vi forventer derfor, at vi kan lære meget af 2017 beredskabet, der også gennemføres i rammen af en britisk brigade. 1 Logistikkompagni indgår i en dansk bataljonskampgruppe opstillet af II. Jyske Dragonregiment og støttes i opstillingen af delinger fra 2. Logistikbataljon og 3. Vedligeholdelsesbataljon, samt enkeltpersoner fra 2. Logistikbataljon og MP.

Uddannelsen af de værnepligtige gennemføres ved 4. og 5. HBU-kompagni, som har stor erfaring med værnepligtuddannelsen. Uddannelsen påbegyndes to gange årligt i FEB og AUG – ofte med en rokade på nøglefunktioner, men erfaringerne videreføres fra hold til hold. Øvelser søges i muligt omfang gennemført sammen med andre HBU enheder bl.a. 4. Nationale Støttebataljon. Det medfører, at der generelt er en god hvervning til Sergentuddannelse, Militærpolitiuddannelse og Hærens Reaktionsstyrkeuddannelse.

Opgaven som Hærens kompetencecenter for sanitetstjeneste løses i et samarbejde mellem Sundhedsfagligsektion, hvor Hærens faste læger og sygeplejersker er forankret, Kursussektionen, 2. Sanitetskompagni og 3. Sanitetskompagni.

2. Sanitetskompagni uddanner og opstiller Hærens sanitetsdelinger, der indeholder ambulancegrupper og forbindepladser. Sanitetsdelingen varetager evakuering og den indledende behandling på kamppladsen – ofte i tæt samarbejde med kampenhederne. Det stiller høje krav til materiel, samvirke og egen kampeksercits/standardprocedurer.

3. Sanitetskompagni uddanner og opstiller behandledelinger, der er forsvarets eneste kirurgiske kapacitet. Behandledelingen skal derfor – som en i hovedsagen landmilitær enhed - kunne indsættes og virke sammen med alle værn. Det medfører, at der i perioder arbejdes med forskellige værns- og klimatemaer i uddannelsen. I 2017 vil samvirket med flyvevåbnet blive et tema.

Kursussektionen er den højt specialiserede uddannelsesenhed, der bl.a. forestår instruktør uddannelse, sygehjælperuddannelse og Junior Medic uddannelse til Hærens enheder. Derudover gennemføres en række mere specialiserede sanitetskurser til forsvarets øvrige enheder.

I 2017 genintroduceres sanitetsmandsuddannelsen til Hærens øvrige tjenestegrene.

Sundhedsfagligsektion er garanter for at den sundhedsfaglige ekspertise er medtaget i uddannelsen, i procedurerne og udviklingen af hærens sanitetsenheder.

Tilbage står staben, som har til opgave at skabe rammer for, koordinere og balancere de tre hovedopgaver i tid og rum. Det er det en stab gør. Det betyder, at de pålagte opgaver løses med det materiel, de soldater og den økonomi, der stilles til rådighed for opgavens løsning.

I 2017 og frem vil staben også skulle skabe en tættere relation til 1. Brigade, således at staben - indenfor den nuværende organisation - begynder at arbejde som en operativ logistikbataljon til støtte for brigadens aktiviteter. Indledningsvist ser jeg dette gennemført af få nøglepersoner i forbindelse med brigadens studieperioder og øvrige aktiviteter.

1. Logistikbataljon har relevante opgaver og gode udfordringer samt mange professionelle, dedikerede og motiverede soldater, der efterlyser det manglende materiel og mere tid, så opgaverne kan løses doktrinært og bedre. Jeg er både stolt og ydmyg over at være deres chef.

Brian Busk
oberstløjtnant
Chef for 1. Logistikbataljon

Værnepligtige på Aalborg og Vordingborg kaserner

298 M/K'ere mødte den 1. august ved Trænregimentet på Aalborg Kaserner henholdsvis på Vordingborg Kaserne for her at påbegynde Hærens Basisuddannelse, der tager fire måneder.

På Aalborg Kaserner, ved 1. logistik-bataljon, mødte der dog allerede dagen før ikke mindre end 75 forventningsfulde unge mennesker op i løbet af dagen. "Vi ville jo nødigt komme for sent, og da vi skulle være her inden kl. 10.00, mandag, så var det jo nok bedst, at vi kom i går", fortæller Katinka Appelt, der ankom helt fra Frederikssund.

Helt fra morgenstunden var der heftig aktivitet på kasernerne, hvor de nye rekrutter blev iklædt fra inderst til yderst og fik udleveret personlig udrustning med mere. Der var således nok at slæbe på, og da de mere eller mindre udmattede nåede tilbage til indkvarteringsområderne, var der lidt tid til at kigge hinanden lidt an og få sig præsenteret for ens nye stuekammerater.

Der er jo fælles indkvartering M/K på stuerne, men uanset hvem man spurgte, så var der ingen, der tilsyneladende havde problemer med det,.

-Det har jeg da overhovedet ingen problemer med, fortæller Julie Sandholm, det syntes jeg faktisk er en rigtig god ide!

En begivenhedsrig dag

Hen på eftermiddagen var de menige ikke kun trætte oven på de mange nye indtryk og oplevelser, de var også temmelig sultne, så der var godt gang i kødgryderne i kantinen, hvor pasta og kødsovs i store mængder blev indtaget.

Matias Schøler er 22 år og kommer fra Skagen:

- Jeg er udlært og har arbejdet som tømrer, men nu syntes jeg, at jeg har behov for at prøve noget andet og blive fysisk og psykisk udfordret, og det er jeg overbevist om, at der bliver rig mulighed for her. Hvis jeg finder, at tilværelsen som soldat tiltaler mig, kunne jeg da godt finde på at søge en kontrakt.

Stor mediebevågenhed

På Aalborg Kaserner mødte der 262, hen-

holdsvis 185 mænd og 77 kvinder. På Vordingborg Kaserne mødte der 36, henholdsvis 29 mænd og syv piger.

I mange medier blev indkaldelsen dækket massivt. Således bragte TV2 Nord et flot indslag fra Aalborg Kaserner og to menige fra Vordingborg Kaserne var inviteret i "Aftenshowet" på DR1.

Katinka Appelt er 20 år og kommer fra Frederikssund.

- Jeg blev student i 2015, hvorefter jeg tog et sabbatår, hvor jeg arbejdede og rejste lidt. Jeg kunne godt tænke mig at blive sprogofficer, så jeg følte det kunne være en fordel for mig, hvis jeg lige prøvede miljøet og tilværelsen som soldat, inden jeg beslutter mig endeligt.

Julie Sandholm vil være jægersoldat.

- Jeg er 19 år og kommer fra Ølgod. Jeg er lige blevet student, men har altid drømt om at blive soldat, få en karriere og rejse ud i verden og hjælpe folk. Mine ambitioner rækker faktisk så langt, at mit højeste mål er at blive jægersoldat. Det kan godt være, at det lyder lidt vildt, men jeg vil gøre alt, hvad jeg kan for at nå målet; så indledningsvis få en god basisuddannelse og derefter en reaktionsstyrkeuddannelse.

Kasper Smetana Christiansen og Anders Saaby på henholdsvis 20 og 19 år har kendt hinanden hele livet.

- Vi er født og opvokset i Fjerritslev. Vi har fulgt hinanden i tykt og tyndt, har gået i skole sammen og har altid været gode kammerater. Vi glæder os til tilværelsen som soldat, til at møde nye mennesker og få nye udfordringer. Det kan godt være, vi vil "videre i systemet" og Anders har da også overvejet efterfølgende at tage en bacheloruddannelse med henblik på at blive officer, siger Kasper, der nu lige vil se tiden an, inden han eventuelt vil søge om en kontrakt.

Vores nye familie

Menig Westerberg, 1. Deling i 4. HBU-kompagni, beretter her om det første døgn som værnepligtig soldat på Aalborg Kaserner.

"GODAFTEN 4. KOMPAGNI". Råbet fra kompagnichef Drechsler gjaldede gennem luften, hvorefter de 131 nye værnepligtige på Hvorup Kaserne sendte et øredøvende: "GODAFTEN CHEF" tilbage. Et råb der kunne høres ikke kun i 4. Kompagnis appelgård, men også over til 5. kompagni og i resten af 1. Logistikbataljon.

Klokken var omkring 22.00 og vi, som en del af de 131 værnepligtige, var kun 12 timer inde i vores fire måneders lange HBU forløb. Trods dette var hele kompagniet klædt i uniform, hvilket var det første skridt til at få kompagniet til at ligne en velfungerende og stolt militær enhed; hvis vi vel at mærke så bort fra de 131 deforme baretter, der mest af alt fik de nye værnepligtige til at ligne nye kokkestuderende iført M/84 uniform.

Kun 14 timer tidligere, klokken 08.00, samlede en bus, med påskriften JDR (Jydske Dragonregiment), hvilket gav anledning til en del forvirring, en blandet gruppe af unge mennesker op ved banegården i Aalborg.

De fleste sad med deres indkaldelsesordre knuget i hånden og stirrede stift ud af vinduet, mens andre interagerede i akavede samtaler med dem, der nu engang havde placeret sig ved siden af. Fælles for alle var, at de var på vej ind i en ny verden, som kun ganske få af disse havde indblik i; dette var et nyt kapitel i alles liv.

Point of no return

"VELKOMMEN", en ung sergent sendte en venlig men bestemt hilsen af sted mod den gruppe, der trådte ind ad døren, hvor de første registreringer skulle ske, "LÆG JERES STUMPER PÅ STUEN OG MEDBRING TINGENE JÆVNFØR TAVLEN!". Denne gang var ingen i tvivl - det var ingen venlig information men en decideret ordre. Overbevist om at sergenten var mere hjemmevant i ordren end i det mislykkedes forsøg på et venligt "velkommen", da dette mere lød som tonelejet i et "GIV AGT", fatter folk deres medbragte papirer og fulgte kolonnen af unge piger og drenge.

Efter en fotografering, der mindede om et mug shot af en forbryder, en indlevering af indkaldelsesordren m.m. og modtagelse af et lille fint klistermærke med påskriften "4 HBU KMP" var vi klar over, at det var langt forbi point of no return – nu kunne det hele kun gå for langsomt.

Vores familie i fire måneder

"NAVN OG CPR NUMMER" beordrede en sergent sidende bag et kontorbord opsat foran indgangsdøren mellem 4 og 5 HBU KMP. Efter en standard smøre omkring akut-sygekort og andre ting, som tydeligt allerede hang befalingsmanden langt ud af halsen, gik turen ned af en af de lange gange, indtil ankomsten ved det anviste sted var nået; et skilt med påskriften 1 DEL hang på vægen.

"CPR NUMMER" kom det igen fra en sergent placeret bag et bord, der var overfyldt af nøgler, parirer og navneskilte. På en eller andre absurd måde var der system i tingene og han fandt, hvad han søgte. Og i løbet af få sekunder var installeringen udført og placeret i en 12 mands stue Vi sad nu og snakkede lystigt, mens flere og flere af dem som skulle blive vo-

res familie de næste fire måneder, trådte ind af døren.

"GIV AGT! DELING! RET!" Sergentens kommando, der indbød til en forestilling om et KMP's perfekte og samtidige retstilling, resulterede i godt 20 mands forsøg derpå, der mest af alt mindede om et forsøg på det samme fra en stiv sigøjnerlejr. Trods niveauet på det pågældende tidspunkt fortsatte befalingsmanden, i et kontrolleret toneleje, at undervise og søge, at få os til at ligne andet end 20 dræn.

Alt dette fik dog til sergenternes held en brat ende, da de formentlig ellers var gået op i limningen, da udleveringen af stumper og udrustning skulle iværksættes. Så godt 30 min efter kom den på det tidspunkt nu 42 mand store 1 DEL vraltende og pustende med rygsække, poser og tasker, alt sammen fyldt med ting og sager, som skulle bruges gennem de næste måneder.

Den mønstring som skulle foregå virkede på det tidspunkt komplet uoverskuelig; hvilket senere viste sig at være korrekt. Stumper tilhørende alt fra geværer til sovegrej blev proppet i skabe og skuffer. Men trods det kaos, der lignede en slagmark, gjorde det intet – alle var blevet iklædt dronningens klæder; skønt vi ikke lignede det og helt bestemt ikke var det, følte alle sig som danske soldater.

Lyden fra øvelsesterrænet nær 1 LOG BTN, hvor 4 HBU KMP var indkvarteret, kunne tydeligt høres og den konstante forbifart af GD'er og de nye HX'er varslede om den nye hverdag, som alle skulle indstille sig på. 1 DEL stod som del af den perfekte hestesko, der omsluttede kompagnichefen (KC), med vores delingsfører foran.

En mand, som de færreste nok havde lyst til at møde en sen aften i en mørk gyde, begyndte vi at føle, at vi nu rigtig var i gang med vores HBU. På kommandoen: "TIL AFTENHVIL! TRÆD! AF!", som blev råbt af KC, hvilket resulterede i noget, der på længere sigt nok skulle komme til at fungere, blev alle 131 VPL trådt af.

Alle bevægede sig derpå, med tunge trætte skidt, mod deres respektive stuer og gjorde sig klar på det, der måtte komme i morgen.

UNMILPOC

Så er United Nations Military Police Course (UNMILPOC) slut. Denne gang med 29 elever fra 13 forskellige nationer. De 29 elever, der kom fra Japan, USA, Ukraine, Serbien, Østrig, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Finland, Sverige, Norge og Danmark har haft et spændende og lærerrigt kursus.

Instruktørerne kom som sædvanligt fra Danmark, Finland, Norge og Sverige. Danmark leverede det administrative og logistiske set-up.

Kurset strakte sig over tre uger og var en blanding af teori og praksis.

UNMILPOC er et kursus i rammen af Nordic Defence Coorporation (NORDEFCO) og er en del af aftalen mellem de nordiske lande om at uddanne specialister for hinanden.

Således er det Finland som uddanner observatører, Norge uddanner logistikere, Sverige stabsofficerer og Danmark militærpoliti og CIMIC.

Samarbejdet blev etableret i tresserne og det første UNMILPOC blev gennemført i 1969. Dette kursus er nummer 68 i rækken og der er i alt uddannet mere end 2000 MPére på kurset.

Kurset er for militærpoliti eller politiuddannede fra de forskellige nationer. Det har til formål at give kursisterne et solidt grundlag for at samarbejde med mange forskellige nationer i et internationalt missionsområde.

Alene det at være 13 forskellige nationer på kurset, giver et første indblik i hvor udfordrende det kan være. Heldigvis havde eleverne et godt humør og de gik til sagen med stor energi.

Er du interesseret i at vide mere om det nordiske samarbejde i NORDEFCO kan dette findes på: www.NORDEFCO.ORG.

Aalborg bød velkommen

Mange Aalborgensere blev overrasket, da militærpolitiet spærrede Boulevarden og Vesterbro af, da Prinsens Musikkorps førte knap 300 værnepligtige fra Trænregimentet i parade gennem midtbyen til Aalborg Kultur og Kongrescenter, hvor 2. viceborgmester, Mads Sølver Pedersen, bød dem velkommen til Aalborg Kommune.

Selvom stemningen var lidt spændt, var der ingen tvivl, da chefen for 4. HBU kompagni råbte godmorgen, og alle de værnepligtige fyldte slotsgården med et rungende -GODMORGEN CHEF!

Efter meldingerne i slotsgården, bød stabschefen for 1. Logistikbataljon, major Brian Busk *(nu oberstløjtnant og bataljonschef. red.)*, de unge og spændte værnepligtige velkommen til Danmarks største garnisonsby. - I dag er en hyldest til jer, ret ryggen, se lige ud og se stolte ud!

Flere pårørende fulgte marchen, en af dem var Susanne Christensen, hvis søn er værnepligtig ved Trænregimentet. -Min søn valgte Trænregimentet, da det var tættest på, fordi han gerne ville have en karriere i Forsvaret, men stadig bo tæt på sin familie.

De værnepligtige startede den 1. august, og det med at lære at sætte baretten ordentligt

Byen med hele pakken

Efter skarpt sving til højre og op ad Danmarksgade og Prinsensgade endte paraden ved Aalborg Kongres og Kulturcenter, hvor de værnepligtige blev budt velkommen i Europahallen.

2. Viceborgmester Mads Sølver Pedersen bød de værnepligtige velkommen til Aalborg og fortalte, hvorfor Aalborg er en fremragende by at bo og studere i, og fortalte om byens tilbud til unge, lige fra Gigantium til den berømte og berygtede Jomfru Ane gade med sprudlende natteliv.

- Vi er byen med hele pakken, sagde Mads Sølver Pedersen, -og selv om værnepligten kun tager fire måneder, vil vi så gerne have, at I bliver lidt længere i Danmarks lykkeligste by.

Efter talen blev de værnepligtige budt på en forfriskning, mens Prinsens Musikkorps underholdte med sang og lidt mere moderne toner end marchmusik.

i tiden op til paraden øvede de sig blandt an- og gå i takt.

Formålet med paraden er blandt andet at styrke de bånd, der i forvejen er mellem Trænregimentet og byen, og at vise de unge mennesker, at Aalborg er en by med et hav af muligheder inden for uddannelser, erhvervslivet og Forsvaret.

2. Viceborgmester, Mads Sølver Pedersen, bød velkommen fra talerstolen

Den gule farve dominerede DHL-stafetten

1206 løbere fra Forsvaret i Nordjylland deltog i "DHL-stafetten" med arnested i Kildeparken.

Samtlige var iklædt en karakteristisk solskinsgul T-shirt, hvilket gjorde Forsvarets deltagere særdeles synlige i den store flok af ca. 6.500 løbere/gængere, der hver i sær tilbagelagde en fem kilometer lang rute.

Fra Aalborg Kaserner deltog ikke mindre end 107 løbehold og otte gåhold (i alt ca. 575 personer).

Aalborg Kaserners Idrætsforening kunne således atter bryste sig af at stille med det absolut største deltagerantal, der virkelig hyggede sig i det kæmpestore telt, der til lejligheden var opstillet med tilhørende buffet-område, hvor de kompetente mennesker fra CL-Partyservice trakterede med div. grillmad med tilhørende drikkevarer.

Bomberne faldt i Sønderholm

Nok var der blot tale om en øvelse, men en øvelse er mest realistisk, når den foregår i det virkelige liv.

Sådan var betingelserne, da 2. Sanitetskompagni fra Trænregimentet, i samarbejde med Sønderholm Skole og Forward Air Evac fra flyvestationen, i sidste uge gennemførte en katastrofeøvelse på Sønderholm Skole med masser af action.

De nye dukker er meget livagtige.

Situationen var, at der på Sønderholm Skole havde været et bombenedslag, og hele skolens område var omdannet til en krigszone med sårede elever og topprofessionelle sanitetssoldater, der afhjalp situationen.
Indenfor på skolen var der masser af røg efter eksplosionen, som besværliggjorde redningen af eleverne, men sanitets soldaterne fik trænet det, de skulle og eleverne blev én efter én båret ud i det fri til forskellige zoner, hvor de fik førstehjælp og krisehjælp i flere forskellige niveauer.

Når den livreddende førstehjælp var gennemført, blev de sårede og meget fint sminkede elever ført til sportspladsen, hvor de yderligere fik hjælp og måtte opholde sig til de kunne overflyttes til felthospitaler eller civile hospitaler.

Kaptajn Søren Egebæk, der er presseofficer ved Trænregimentet og chef for Kommunikationssektionen siger til Nibe Avis, at eleverne spillede med i rollerne som skadede personer på forbilledlig vis, og alle fik stort udbytte af situationen.
Fra skolens side siger skoleleder Rune Træholt og DUS-fællesleder Michael Bagger Larsson, at hele processen med at medvirke i de meget realistiske redningsøvelser har været en stor oplevelse for alle. Øvelsen giver et godt indblik i andre samfundsforhold end de, der lige hersker på og omkring skolen, og det er et af skolens store mål at integrere sig så meget i samfundsforhold som muligt.

På den måde er deltagelse i øvelsen meget lærerig, og vi fik så samtidig gennemført den årlige brandøvelse, slutter Rune Træholt.

Forsvarschefen tog til Polen

Forsvarschefens besøg i Polen den 2. til 5. september omfattede bl.a. møde med den polske forsvarsminister viceadmiral Kolodziejczyk, samt besøg ved 1. Mekaniserede Regiment, 7. Kystforsvarsbrigade, 3. Flotille, samt 6. Luftbårne Brigade i Cracow og 1. Luftforsvarskorps (flystyrker) i Minsk, Mazowiecki.

Mødet med forsvarsministeren og en række drøftelser med chefen for generalstaben, generalmajor Stelmaszuk, samt en række højtstående officerer, gav indtryk af en ikke ubetydelig polsk pessimisme i sikkerheds- og forsvarspolitisk henseende.

På det sikkerhedspolitiske område føler man sig isoleret i den klassiske geostrategiske position imellem to stormagter.

Den seneste udvikling i Sovjetunionen bekymrer især Polen vedrørende oprettelse af selvstændige væbnede styrker i republikkerne.Ukraine påkalder sig særlig opmærksomhed ved at have planer om at etablere en talstærk hær. Der ses med alvor på muligheden for, at CFE-aftalen ikke kan gennemføres som forudsat.

Den sikkerhedspolitiske usikre situation, sammenkædet med Polens manglende økonomiske muligheder for at gennemføre nødvendige reorganiseringer, er man med god grund meget opmærksom på hos den øverste polske militære ledelse. Af samme årsag har en række af Forsvarschefens spørgsmål ikke kunnet besvares entydigt. Dette forhold skyldes givetvis ikke uvilje fra de polske værters side, men derimod den

General J. Lyng.

komplicerede situation i Europa og i Polen.

Det samlede indtryk af besøgene ved de polske enheder var, at Polen generelt råder over veluddannede soldater. Materielmæssigt var det foreviste materiel i mange henseender moderne, og dele af det synes at kunne anvendes lang tid frem. Besøget blev gennemført i en særdeles god og åben atmosfære, og Forsvarschefen fik et bredt kendskab til det polske forsvars situation.

(VÆRNS orientering 6 SEP 91)

Hverdag ved Militærpolitiet i Kabul

Udefra ligner det en hvilken som helst anden bygning, men lige på den anden side er der en fuldt udrustet politistation, som vi kender det hjemme i Danmark.

Tæt på ankomst- og afrejseterminalen i Hamid Karzai International Airport (HKIA), i hovedstaden Kabul, i Afghanistan holder International Military Police (IMP) til. IMP er politiet i lejren, der på tværs af de op mod 72 nationaliteter, der er i lejren, holder ro og orden.

Ti af de femten tjenestegørende ved IMP er fra det danske militærpoliti i Aalborg, heraf både chef og næstkommanderende for enheden. De øvrige otte er fordelt på to hold med en supervisor og tre efterforskere.

De sidste fire af de fjorten militærpolitibetjente er fra Australien, og har tilsvarende en supervisor og tre efterforskere. Derudover råder IMP over en dansk hundefører med narkohunden Messi.

Stationen er åben hver dag fra kl. 0800-1800, hvor der er mulighed for at indgive en anmeldelse, som vi kender det fra politiet hjemme.

Det danske militærpolitibidrag til HKIA N skal udføre militærpolitiopgaver indenfor perimeterhegnet for HKIA N, der er bevogtet af sikringsenheder, der er underlagt den militære chef for Kabuls internationale lufthavn (COM HKIA).

Opgaverne

Personellet ved den internationale militærpolitistation på HKIA N løser opgaver som militærpoliti for COM HKIA. Opgaverne for IMP kan være

- Forebyggelse og efterforskning af kriminelle aktiviteter og brud på disciplin på HKIA N området.
- Støtte og rådgivning til øvrige nationers militærpoliti på HKIA N.
- Håndhævelse af trafikregler og efterforskning af trafikuheld på HKIA N område.
- Implementering af trafiksikkerhedsplaner på HKIA N.
- Håndtering af tilbageholdte (andre nationers soldater og civilt ansatte (contractors).
- Lufthavnssikkerhed, herunder kontrol af bagage og personel ved ankomst og afgang fra HKIA N.
- Håndhæve flysikkerhed ved at kontrollere anvendelse af jammere på HKIA N.
- Assistere til national told kontrol ved deployering og redeployering af styrkebidrag.
- Patruljering på HKIA N område.
- Deltage i efterforskning og sikre personelsikkerhed ved indirekte angreb (raketter og granater) på HKIA N.

Efter omstændighederne støtte ved Resolute Support hovedkvarteret indenfor ovennævnte opgaveportefølje.

Messi er narkohund

Selvom stationen kun er åben i dagtimerne, er der altid nogen på arbejde. Døgnet

rundt er der patruljer rundt i lejren. Når der bliver indgivet en anmeldelse kræver det ressourcer at efterforske den konkrete sag. Der er dog også tid til mere traditionelle discipliner så som hastighedskontrol, udkørsel til brandalarmer og kontrol af ID kort mv.

At være i en lufthavn giver også arbejde, da IMP stiller personel til kontrol af bagage og rejsende ved alle afgange.

Netop i afgangsterminalen er narkohunden Messi og hundeføreren Allan også hyppige gæster. Messi går ofte tur på bagagebåndet, for at se om der er noget interessant i de rejsendes bagage.

Derudover anvendes hunden ofte ved de forskellige indgange (gates) til lejren, hvor både køretøjer og personer bliver kontrolleret, inden de får lov til at komme ind.

Under de mange patruljer rundt i lejren er hunden også ofte med. Hvis hunden reagerer ved et værelse, er det oplagt for patruljen at se nærmere på netop det værelse, frem for at skulle hele gangen igennem.

Femten mand til at holde styr på de ca. 4500 mennesker i lejren lyder ikke af mange, men flere nationer stiller også et antal nationale militærpolitibetjente, der kan støtte IMP ved behov.

Den stærke korpsånd

"Et særligt kendetegn for Militærpoliti på tværs af kontinenter er en stærk korpsånd. Vi føler alle et naturligt sammenhold, og som en del af en fælles historie. Derfor hjælper vi hinanden med gode råd samt aftaler fælles træningsaktiviteter og sociale arrangementer." siger major Mikkel chef for IMP, der hver måned arrangerer et Provost Marshal møde, hvor alle de nationale militærpolitibidrag mødes.

Her er en af militærpolitibetjentene i gang med at kontrollere at fartgrænsen bliver overholdt.

Til højre i billedet ses bygningen, der huser IMP. Til venstre er flagpole, og bag flagpole er ankomst- og afgangsterminalen.

Flagdag for Danmarks udsendte

Den 5. september er dagen, hvor Danmarks såvel nuværende som tidligere udsendte anerkendes for den indsats, de har ydet. I Aalborg gennemførtes arrangementet i et samarbejde mellem Aalborg Kommune, Budolfi kirke, Soldaterforeningerne i Nordjylland samt Trænregimentet.

For Garnisonskommandant og chef for Trænregimentet, oberst Jess Møller Nielsen, startede Flagdagen for Danmarks udsendte traditionen tro ved Mindelunden på Aalborg Kaserner.

Her lagde obersten, bistået af oberstinden, en flot blomsterdekoration til ære for de faldnes minde.

Herefter gik turen ud til Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum, hvor "Soldatens Sten" er placeret, og hvor De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg sædvanligvis markerede "Soldatens Dag" på Flagdagen.

I den forbindelse blev der lagt blomster ved stenen, og der var taler af oberst Jess Møller Nielsen samt Aalborgs 2. viceborgmester Mads Sølver Pedersen.

- Soldatens sten skal nok sørge for at vores tanker kommer derhen, hvor de hører til.

Soldatens sten kan også noget andet. På en dag som i dag kan den være med til at binde unge og gamle soldater sammen, sagde obersten i sin tale til de mange soldaterforeningsrepræsentanter, der var mødt op.

- Intet er mere berigende for vores fællesskab, end når en ung og uerfaren soldat falder i snak med en soldat, der for mange år siden trådte ind i rækken af pensionerede krigere.

Uanset, hvor mange generationer der er imellem dem, finder de sammen i vished om, at de har noget sammen. Ung eller gammel mister sin betydning. Man er soldat.

2. viceborgmester Mads Sølver Pedersen talte om arbejdet på veteranområdet idet han konstaterede, at:
- Aalborg Kommune er stolt, når en soldat

Oberst Jess Møller Nielsen og oberstinden ved Mindelunden på Aalborg Kaserner.

fra byen drager ud på mission. Vi følger med i garnisonens deltagelse i Danmarks missioner, og vi tager ansvar herfor.

På Gl. Torv i centrum af Aalborg, havde godt 300 soldater fra Trænregimentet, Air Transport Wing samt Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland taget opstilling til parade.

Herudover var der cirka 30 tidligere udsendte veteraner, der under paraden fik tildelt "Forsvarets medalje for international tjeneste 1948-2009".

Den musikalske underholdning blev leveret af Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjyllands Musikkorps, og de mange faner fra diverse myndigheder samt soldaterforeninger pyntede flot på pladsen.

Garnisonskommandanten holdt en tale til paraden, og til de mange borgere og gæster, der overværede paraden.

- Som garnisonskommandant er det mig magtpåliggende, at alle der har ydet en indsats for Danmark – og deres pårørende – får den anerkendelse og respekt, som de fortjener. I Aalborg er det traditionen, at vi markerer dagen her på Gammel Torv. Vi gør det med en parade, med taler og med ét minuts stilhed for vore faldne kammerater. Og inden vi marcherer en tur i byen synger vi nationalsangen.

- Aalborg har i mange år været en af landets absolut største garnisonsbyer, og i vores nordjyske paradis er der mange tjenestegørende soldater og veteraner, der fortjener anerkendelse, for den indsats de gør eller har gjort for Danmark.

- Tilsammen repræsenterer soldater og pårørende mange tusinde mennesker, der alle har et dagligt liv i det moderne Nordjylland et eller andet sted imellem Skagen og Hobro. Og vi betragter Aalborg som vores storby.

Efter oberstens tale var der overrækkelse af medaljer til veteranerne, ét minuts stilhed til at mindes og ære de faldne samt fællessang.

Dagens hovedtaler, tidligere Forsvarsminister og nuværende Gruppeformand for Venstre, Søren Gade, takkede soldaterne:

- Tak til Danmarks udsendte og veteraner – for deres indsats for Danmark, for deres mod og det ansvar de tager for Danmark, og for at værne om Danmark og give et tryggere Danmark.

Søren Gade talte også om "bagsiden af medaljen" - om de personlige omkostninger en udsendelse kan have og om det store fokus, der er på veteranarbejdet på alle niveauer.

- Vi kan og skal hjælpe og drage nytte af vores veteraner. Vores veteraner har kompetencer, færdigheder og styrker, der har været med ude under udsendelser i den store verden. De kan også blive til gavn og glæde for vores fælles samfund her i Danmark, sluttede Søren Gade.

Musikkorpset, soldaterne, veteranerne, fanerne samt soldaternes pårørende marcherede derefter gennem Aalborgs gader, hvor mange tilskuere havde taget opstilling i det gode sensommervejr.

Marchen sluttede ved Budolfi Kirke, hvor der var gudstjeneste ved Biskop Henning Toft Bro.

Det store flotte arrangement blev afsluttet med en reception på Aalborg Rådhus, hvor der var lækre sandwichs med tilhørende drikkevarer.

Tre dage med blod og sved og mangel på søvn

Menig Orlien fra 2. Deling i 4. HBUKMP fortæller her om delingens første feltøvelse, og hvorledes hårdt arbejde betaler sig.

"2. Deling klar på stuerne!"

- Sådan lød ordren tirsdag morgen klokken 07:25 præcis. Vi havde alle en forestilling om, hvad der ventede dem, og alligevel havde vi ingen ide overhovedet. En ting var dog sikker: Vi vidste, at de næste tre dage ville bestå af konstant pres, minimalt søvn og to nætter i bivuakker i den nordjyske natur.

Grupperne var delt op på forhånd. Fire grupper af omtrent ti menige og én enkelt sergent til hver gruppe. Samtidig havde hver gruppe fået udpeget en menig som "Alpha", hvis funktion blandt andet var at agere som gruppeførerens højre hånd.

Øvelsen startede efter en kort briefing i appelgården af delingens næstkommanderende (NK) og gennemførelse af delingens klar til kamp i form af "FALKUSE". Turen gik herefter i enkeltkolonne ud til området, hvor BSO skulle oprettes. Stemningen var god fra start af; 2. deling var klar på, hvad der ventede dem og stoltheden i øjnene kunne ses på hver enkelt menig.

Etablering af beredskabsområde (BSO)

Middagen gik med opsætning af BSO i form af gravning af nærsikring samt nærforsvar og opsætning af bivuakker. Efter alt var blevet kontrolleret af delingsføreren, NK og gruppeførerne, skulle hele kompagniet have en lektion om aftenen i lyd- og lysdisciplin i felten.

Det gik op for de menige hvor lidt lys, der egentlig skal til før, man er synlig om natten i skoven, samt hvor meget larm man laver i naturen, hvis man ikke er opmærksom på sig selv og sine omgivelser.

Efter aftenens lektion returnerede delingen til deres BSO, hvor de menige kunne ligge sig til rette i deres bivuakker. Vagtplanen skulle dog følges, hvilket betød at ens nattesøvn ikke blev helt optimal. Natten forløb dog i midlertidig stille og roligt, men blev forstyrret af en alarm lydløs, som bragte delingen fra deres bivuakker til nærforsvarene. Alarmen varede dog ikke længe og delingen kunne returnere til deres bivuakker.

Dag to startede med morgenmad, hvorefter grupperne blev opdelt i 3-4 mands grupper og skulle træne standardreaktioner overfor beskydning, på forskellige handlebaner opstillet og afholdt af DF, med sergenterne som tilbagemeldere.

"Føling venstre!" blev der råbt, hvorefter de resterende fløjede på i en fart og startede beskydningen mod de opstillede mål.

Om aftenen kom der tryk på, da delingen fik meldingen, at de skulle gennemføre en natpatrulje og observere på en fjende i området, for at indsamle så meget information omkring dem som muligt. Stemning var højspændt, og selvom nerverne og nervøsiteten var stor, formåede de værnepligtig at snige sig helt tæt på fjenden og indhente de vigtige oplysninger om fjenden.

Alarm

Natten efter blev dog knap så succesfuld for delingen. 0500 lød det fra VB-stadet "Alarm opbrud!" som betød at delingen hurtigst muligt skulle forlade deres BSO, fordi de var blevet opdaget af fjenden. Delingen viste dog god beslutsomhed, da det lykkedes dem at forlade deres BSO på mindre end otte minutter med minimale tab af udrustning.

Afslutningen på feltturen gik med nedbrydning af BSO og en sidste omgang træning på handlebanerne. Og selvom vi alle var trætte, og en enkelt pige bukkede under for varmen, sluttede dagen med et højt engagement og godt humør.

Ugens deling

Kulminationen for delingen kom dog først fredag til den sidste appel inden weekendorlov. Delingen blev nemlig kåret som ugens deling af chefen. Stoltheden og glæden kunne tydelig ses blandt delingens menige, en følelse man kun kan forklare, når man selv har oplevet det. Der er ikke meget, der kan gøre en lige så tilfreds med sig selv og det stykke arbejde man har lavet, end når man bliver kåret til ugens deling!

Mesterskaber i terrænsport

Igen i 2016 kunne vi slå to fluer med ét smæk, idet Trænregimentets mesterskaber blev afgjort samme dag som Forsvarets. Deltagerantallet endte på 117 fordelt på næsten 20 niveau III myndigheder. Hovedparten af deltagerne var fra Trænregimentet, hvor 1. Logistikbataljon og Militærpolitiet var bedste repræsenteret.

Trænregimentet og Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland havde opgaven med at gennemføre stævnet og sædvanen tro, blev det gennemført i særdeles fint samvirke.

Til terrænsport hører, udover orienteringsløb, også én kilometers punktorientering, hvor deltagerne skal kortfæste tre punkter med millimeters nøjagtighed, og sidst skal deltagerne kaste op til fem håndgranater mod et skyttehul på 15 meters afstand, hvor kravet er tre træffere.

Har en deltager lavet fejl på punktorienteringen og/eller håndgranatkast, skal vedkommende ud på strafrunder af ca. 90 sekunders varighed pr. styk.

Der blev løbet i Rold Nørreskov, som er ganske pænt kuperet. Kuperingen og den generelt svære skov gjorde, at deltagerne fik afprøvet deres fysiske formåen og deres tekniske færdigheder til fulde.

Sergent Jonas Falck Weber fra vores egen 1. Logistikbataljon vandt Herre A banen , den længste og sværeste bane,(10,6 km i luftlinje) i tiden 1 time 20 minutter og 5 sekunder (inklusiv én kilometers punktorientering og håndgranatkast).
Kl. 1300 var det tid at "gøre regnskabet op" og major Henrik B. Nørgaard fra Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland kunne overrække præmier til såvel Trænregimentets som Forsvarets mestre.
Majoren takkede inden selve præmieoverrækkelsen alle hjælpere samt banelægger kaptajn Torben C.M. Sørensen og stævneleder seniorsergent Jes Mose Jensen for et rigtigt godt gennemført stævne.

Majoren roste deltagerne for at de turde tage kampen op med Rold Skov og udøve de militære færdigheder, der indgik i dagens konkurrence.

Trænregimentets holdkonkurrence blev vundet af Militærpolitiet. De kan nu i et helt år bryste sig af at være den bedste enhed ved Trænregimentet udi de grundlæggende militære færdigheder, der indgår i terrænsport.

Trænregimentets individuelle mestre:

- Dame B: Sergent Stinne Illum, Militærpolitiet
- Dame 35: Kaptajn Louise Dyg Thomsen, Stab Trænregiment
- Herre A: Sergent Jonas Falck Weber, 1 Logistikbataljon
- Herre B: Premierløjtnant Christian Nordhagen, Militærpolitiet
- Herre C: Seniorsergent Johnny Skoven, 3 Vedligeholdelsesbataljon
- Herre 35: Seniorsergent Michael Schmidt, Militærpolitiet
- Herre 45: Seniorsergent Ole Juhl Nielsen, 2 Logistikbataljon
- Herre 55: Major Keld Emil Damsgaard, Stab Trænregiment

Stinne, Johnny og Christian blev tillige klassevindere i Forsvarsmesterskabet.

Jonas blev Forsvarsmester i bedste Herreklasse. Jonas er deltager på det militære landshold i orienteringsløb og skal forsvare de danske farver i november måned til de militære verdensmesterskaber, der gennemføres i Brasilien.

Der findes Forsvarsmesterskaber i skydning (gevær og pistol på såvel bane som feltskydninger), Militær Femkamp, Marinefemkamp, Sejlsport og Terrænsport. Vejen til de militære landshold går typisk via gode resultater ved et Forsvarsmesterskab.

Åbent Hus blev et stort tilløbsstykke

Gæster i tusindvis havde valgt at bruge lørdagen på at besøge Aalborg Kaserner, der havde slået portene op for alle interesserede.

Menig Mads Bundgaard syntes lige, at datteren, Selina, skulle ha' lidt sløring i ansigtet.

Unge og gamle. Nuværende, tidligere og kommende soldater. Koner, mænd og kærester. Jo, de var der alle sammen, da Trænregimentet i lørdags havde sat alle sejl til for at give de mange besøgende en positiv oplevelse ved regimentets Åbent Hus-arrangement.

Og der var da også masser at kigge på – og ikke mindst prøve!

Dagen startede med, at 1. Logistikbataljon afviklede en flot parade, idet det også var dagen, hvor bataljonen afviklede orienteringsdag for soldaternes pårørende.

Rundt på kasernes område var der lejlighed til at se og prøve soldaternes materiel og udrustning.

Der var lejlighed til at blive "sminket" som en rigtig soldat, ligesom publikum kunne prøve at skyde, smage på feltrationer og se og prøve nogle af de mange køretøjer – også nogle, der faktisk aldrig har tilhørt logistiktropperne, for eksempel Leopardkampvogne og andre pansrede køretøjer, der naturligvis trak mange børn og unge mennesker til.

Ud over Trænregimentet var også Air Transport Wing, Hjemmeværnet, Beredskabsstyrelsen og Nordjyllands Beredskab repræsenteret, ligesom mange forsvarsrelaterede foreninger var til stede på pladsen.

Arrangementet kulminerede på øvelses-

pladsen, hvor der var en større militær operation og hvor Jægersoldater udførte faldskærmsudspring støttet af Flyvevåbnets redningshelikopter.

Det helt igennem fantastiske sensommervejr gjorde jo ikke publikumstilstrømningen mindre, hvilket satte prikken over i'et på et rigtig flot og velgennemført arrangement.

Afslutningsvis takkede garnisonskommandant og chef for Trænregimentet, oberst Jess Møller Nielsen, de mange gæster for fremmødet og takkede soldater og diverse udstillere for deres indsats.

Menig Louise Højgaard havde taget sin kæreste, Jonas Svolgaard, med til arrangementet.

Trænseniorsergent Johnny Nielsen deltog også i lørdagens arrangement sammen med fru Stine. Han var stolt over Åbent Hus arrangementet og de mange kræfter, der er lagt deri.
- Ved paraden, til ære for de pårørende til HBU'erne, viste 1 LOGBTN hvor langt man kan komme med målrettet indsats
. På trods af HBU kompagnierne kun har små seks uger i rygsækken, var det en præsentabel og skarp skåret styrke der holdt paraden foran de mange pårørende. Eksercitsen var tæt på en blink-10'er (bulls-eye), så her fra min skal der lyde stor ros til befalingsmændene i 4 og 5 HBUKMP for deres indsats, siger Johnny Nielsen, der er Trænregimentets myndighedsbefalingsmand.
- Vi ved alle at tiden er knap, så det varmer mit gamle hjerte, at der har været fokus på de soldatermæssige dyder. Og så kan man se på forældrenes stolte smil og et par lommetørklæder i tilskuerrækkerne, at resultatet af befalingsmændenes indsats bærer frugt, smiler Johnny Nielsen.

Menig Lasse Olsen havde taget hele familien med. De var alle temmelig tilfredse og imponerede over de mange udstillinger, demonstrationer og aktiviteter og syntes, det var en fantastik god oplevelse.

En feltdag i værnepligtsregi

En tidlig morgen midt på ugen stod solen op over Nordjylland. Og allerede ved morgengry var de menige soldater i fuld gang med at pakke deres udrustning og diverse stumper i rygsækken, for straks at indlede Feltdag II.

Som et led i den første "feltvanthedsovernatning" for de menige, der gennemgår Hærens Basis Uddannelse (HBU), skulle de erfare, at feltdage kunne være både udfordrende, spændende og lærerige.

Selvfølgelig måtte jeg som menig også erfare, hvordan det er at være soldat, da der sidst på dagen, skulle ske noget meget uventet for delingen. Humøret var højt og stadigt stigende, da morgenmaden, samt de første lektioner i felthygiejne var blevet gennemført. Jeg måtte erfare, at det giver et ekstra skud morale at føle sig klar på dagens udfordringer.

Gang, kravl og kryb

Som første punkt på programmet skulle vi lære korrekte bevægelser i form af gang, kravl og kryb. Langs en græsmark gik en grusvej, hvor vi blev holdt op på lige linje af vores sergent. Græsset var højt og vådt, som kampuniformerne også blev, da vi skulle krybe frem i så lav stilling som overhovedet muligt, 100 meter igennem græsset.

Vi erfarede allerede her, at som soldat kan man ikke altid vælge, hvordan man kommer igennem terrænet, og bliver man våd – så tørrer man igen!

Dernæst gik delingen videre imod tre forskellige lektioner i henholdsvis observationsteknik, mål-udpegning og afstandsvurdering. Disse lektioner var byget op omkring praktisk udførelse af de teknikker, der skulle læres.

Som menig fandt man blokken frem og nedskrev de huskeord, som vi skulle bruge – samt udførelsen af teknikken i den valgte lektion.

Som dagen gik, lærte vi utroligt meget på kort tid. Selv om trætheden begyndte at melde sig, skulle der selvfølgelig høres efter og udføres praktiske øvelser i alle lektioner. Vi lærte blandt andet huske-ordet RAOFORM, som er en måludpegningsteknik, der bruges som et standardiseret værktøj.

Da feltdagen var ved at nå sin ende, blev soldaterne beordret i gang mod kasernen. Vi var alle brugte efter lange gåture, lektioner med aktivering og "udtømte" fra dagen før. Feltrationen var efterhånden også blevet spist for at holde moralen oppe og ikke mindst for få ekstra energi.

Ved en lysning i skoven blev delingen mødt af kompagnichefen, i kampuniform – sløret og klar til kamp, på lige fod med sine soldater.

Mudder til knæene

Delingsføreren kaldte til holdt og meldte til de menige, at der var kommet oplysninger om fjender længere nordpå i terrænet. Bedst som vi soldater ikke troede, der fandtes mere energi at bruge, gik det helt uventet op for os, at det var en seriøs situation, og at der var brug for os.

Derefter gik det stærk. Tre lastbiler holdt ind og mens vi sad op råbte delingsføreren, "Møder vi modstand når lastbilen holder, så følg jeres gruppefører".

Efter ti minutter i en mørk lastbil er der pludselig brag og røg. Da vi kommer ud af lastbilen, føres vi ned af en bakke og igennem panserspor efter panserspor. Befalingsmændene skubbede på, for at de menige skulle give sig fuldt ud.

Over et stendige, igennem mudder til knæene og under noget pigtråd for så at samle bårer op. Dem skulle vi fragte med videre igennem terrænet og placere på en lastbil længere fremme.

Bagefter, som jeg krydsede en å og dernæst stod på bredden af en sø med mine soldaterkammerater, husker jeg tydeligt kaptajnen råbe "hvis ikke I kan bunde, så holder i bare vejret"!

Heldigvis kunne alle bunde. Den sidste bakke var utrolig hård med vådt tøj, og de første i mål, hjalp resten af delingen op ad bakken, da ingen er hurtigere end bagerste mand.

Da vi var gået tilbage til en lysning i skoven, og solens aftenskær ramte delingen igennem trætoppene på de høje fyrretræer, reflekterede alle soldaterne over oplevelsen af at føle, at man ikke kan mere, og samtidig blive udsat for noget så hårdt.

Den sidste lektion på dagen blev den jeg husker bedst, også selvom banen ikke var en lektion, gjorde den dagen fuldendt for en soldat.

Da lærte vi, at man aldrig giver op før målet er nået, og at delingen kommer før enkeltmanden. Jeg vil næsten vove at sige, at den dag blev drenge til mænd.

PERSONELNYT

Udnævnelse til oberstløjtnant
Pr. 1. september 2016:
oberstløjtnant Brian Busk

Udnævnelse til kaptajn
Pr. 1. juli 2016:
KN Mikkel Ikjær
Pr. 4. juli 2016:
KN Rune Staal
KN Jacob Schmidt Jørgensen
Pr. 1. september 2016:
KN Anders Buus
Pr. 1. oktober 2016:
KN Henrik Dyssel Engel

Udnævnelse til premierløjtnant
Pr. 8. juli 2016:
PL Maj Rames
PL Patrick Rønnebæk Nielsen
PL Frederik Rold Andreasen
PL Søren Winkler Schmidt
PL Christian Hasle
PL Søren Staunstrup
PL Sophie Daather
PL Christian Brink Pedersen
PL Anne Angaard

Udnævnelse til seniorsergent
Pr. 15. juni 2016:
SSG Sven Bjerkhof

Udnævnelse til oversergent
Pr. 27. juni 2016:
OS Lasse Borrisholt
OS Thomas Rasmussen
OS Jesper Marhauer
Pr. 1. juli 2016:
OS Steen Lund Salomonsen
Pr. 12. september 2016:
OS Mikkel Vestergaard
Pr. 19. september 2016:
OS Dennis Frithjof Morald Petersen
OS Kenneth Bøggild Larsen
OS Christian Bøgsted
OS Dennis Magnus Lillundal Hansen
OS Jannik Kylmann Hansen
OS Frederik Birkekær Holme
OS Mikkel Simon Skjoldman
OS Johnny Hammer Christensen
OS Jakob Jonstrup Christensen
OS Andreas Led rosenvinge Jensen
OS Martin Knudsen
OS Gustav Sønderskov von der Maase
OS Rasmus Overgaard Danielsen

Udnævnelse til sergent
Pr. 1. juli 2016:
SG Anne-Sophie Simonsen Jakobsen
SG Ivalu Liv Rebecca Stender
SG Michael Callesen
SG Jonas Falck Weber
SG Jakob Rose Svarre
SG Kasper Sproegel
SG Frederik Lindved
SG Jakob Lund Hansen
SG Helena Dorscheus Kjeldsen
SG Agam Bhushan
SG Maria Andersen Krüger
SG Emil Løvendahl Larsen
SG Jeppe Schiønning Olsen
Pr. 4. juli 2016:
SG Rasmus Paulsen Maletzki
SG Mathias Stavnsholt Broe
SG Jakob Bruun Larsen
Pr. 14. september 2016:
SG Nicolai Hansen

Udnævnelse til korporal
Pr. 4. juli 2016:
KP Nicklas Rasmussen

40 års jubilæum
Pr. 2. september 2016:
SSG Steen Mogens Jensen

Tjenestemandsansættelse
Pr. 1. januar 2016:
KP Thomas Drews

Pr. 10. maj 2016:
OKS-1 Brian Riise

Pr. 1. maj 2016:
OKS-1 Michael Verner Brandsborg

Pr. 17. maj 2016:
KP Esben Larsen

Pr. 1. juni 2016:
OKS-1 Peter Jensen

Pr. 1. juli 2016:
OKS-1 Dennis Neve Christensen
OKS-1 Jørgen Pedersen
OKS-1 Søren Langstrup Petersen
OKS-1 Carsten Kampmann Hansen
OS Lars Scharbau Bøtcher

Pr. 1. august 2016:
SSG Jakob Christian Jensen

Pr. 1. september 2016:
OKS-1 Claus Lundberg

Pr. 1. oktober 2016:
SSG Anker Ørbæk
SSG Karsten Lund

Hæderstegn for god tjeneste ved Hæren
26. september 2016:
MJ Anders Christian Jørgensen
CSG Brian Blankensteiner
SSG Dennis Vels Kristensen
SSG Jan Nyborg
SSG Michael Schmidt
OS Peter Koch-Palmgren
KP Lars Toft
OKS-1 Niels Rønnberg
OASS Lene Skovgaard Hallengreen

Benådet med Ridderkorset af Dannebrogordenen
Pr. 6. juli 2016:
OL Mikkel Enemark Olsen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet
Pr. 31. august 2016:
OKS-1 Thomas Riis Blangshøj
SSG Søren Tokarski-Uldahl

Pr. 30. september 2016:
CSG Flemming Christensen

Hæderstegn for god god tjeneste ved Hæren

Fra venstre Trænregimentets chef, oberst Jess Møller Nielsen. Modtagerne af Hæderstegnet: Major Anders Christian Jørgensen, chefsergent Brian Blankensteiner, seniorsergent Dennis Vels Kristensen, seniorsergent Jan Nyborg, oversergent Peter Koch-Palmgren, korporal Lars Toft og overassistent Lene Skovgaard Hallengreen.

Nye premierløjtnanter til Trænregimentet

Trænregimentet har fået tilgang af ni nyudnævnte premierløjtnanter. De otte af dem er på billedet med Trænregimentets chef, oberst Jess Møller Nielsen, i midten. De nye officerere er: PL Maj Rames, PL Patrick Rønnebæk Nielsen, PL Frederik Rold Andreasen, PL Søren Winkler Schmidt, PL Christian Hasle, PL Søren Staunstrup, PL Sophie Daather,PL Christian Brink Pedersen, PL Anne Angaard. (Navnene er nævnt i tilfældig rækkefølge. Red.).

Forsvaret fungerer ikke uden diesel

Hvert år leverer drivmiddelsektion fra 4. Transportkompagni i 2. Logistikbataljon 10.000.000 liter diesel til Forsvarets garnisoner i Jylland

Oversergent Thomas Lindberg på 36 år startede i februar 2016 som sektionsfører for 4. Transportkompagnis drivmiddelsektion i Oksbøl, hvor gennemsnitsalderen er over 50. To af medarbejderne startede i Forsvaret samme år, som Thomas blev født.

De sidste fire år har Thomas tidligere arbejdet som faglærer ved sergentskolen i Sønderborg og ved Hærens Kamp- og Ildstøttecenter. Han er nu gået fra en stilling som underviser til en stilling som daglig leder af seks medarbejdere.

Arbejdet har meget til fælles med en civil godschaufførs, men ud over de civile kurser i håndtering af farligt gods og lignende, har medarbejderne mange års erfaring med at køre og vedligeholde de fire forskellige typer lastvogne med tankanlæg, og kender alle særhederne ved de forskellige tankanlæg på garnisonerne.

- Man får ikke ros for at have tømt en tankfuld diesel et forkert sted eller ladet nogen løbe tør, siger Thomas.

Det meste falder i god jord

Da Thomas startede i drivmiddelsektionen kendte han dem kun fra øvelser og fra den daglige gang i Oksbøllejren.

- Jeg lovede dem, at jeg ikke ville lave om på tingene, fortæller Thomas, i hvert fald i de første to måneder. Men så måtte de også acceptere, at jeg stillede spørgsmål til tingene, når jeg havde set på arbejdet med "nye øjne".

Det har givet anledning til en række nye eftersynsprocedurer, en ny måde at taste drivmiddelregnskabet, og så har alle medarbejdere stået på hovedet i garagen for at få ryddet op.

- Det er selvfølgeligt svært, at ændre på gamle arbejdsgange, men det meste er faldet i god jord, og er blevet taget positivt imod, og Thomas smiler lidt, og så har jeg lovet ledelsen, at vi skal træne noget mere, så vi alle sammen kan helbredsgodkendes.

Drivmiddelsektionen har for tiden seks konstabler, der hver uge leverer omkring 200.000 liter diesel til Forsvarets garnisoner i Jylland.

Det var ikke et let skifte

- Medarbejderne her har andre vaner og problemstillinger, end jeg var vant til, og hver medarbejder skal behandles individuelt.

Som sektionschef skal Thomas også forholde sig til bestilling af drivmidler fra Forsvarets Depoter, der administrerer tankstanderne ved garnisonerne, øko-

Oversergent Thomas Lindberg

nomi, merarbejde, udvikling af tankanlæg med Forsvarets Materiel- og Indkøbsstyrelse, og en evig reparation af lastbiler.

Ud over det, er hele sektionen i gang med at hjælpe en langtidssyg medarbejder tilbage på arbejdet igen.

Ikke noget, der kan slås op i en lærebog fra uddannelsen til oversergent.

Tankvogne er "veteraner"

- De fleste af vores tankvogne har været ude i internationale operationer, lige fra Bosnien og Kosovo i det tidligere Jugoslavien til Irak og Afghanistan, og det har sat sine spor. De kræver meget vedligeholdelse, så sektionen råder pt. over ni stk. tankvogne, for at være sikre på at levere diesel.

De fire IVECO Eurotrakkere er de ældste. De tre MAN 35 er lidt nyere, og sidste skud på stammen to stk. MAN HX, som sektionen fik fra Flyvevåbnet.

Mekanikerne i Oksbøl har ikke udstyret til at tømme tanken for brandfarlige gasser, så de må ikke reparere selve tankanlægget, og reparerer de selve lastbilen, skal de sætte den udenfor om natten på grund af brandfaren. Det gør, at en reparation kan trække ud i længere tid.

Esbjerg havn, tankning før og efter øvelse i Spanien.

- På grund af alderen på vores tankvogne sammenholdt med indkøbsstop for reservedele tager det lang tid at få lavet vores køretøjer, og hvis vi ikke kan få bilen lavet, kan vi ikke levere diesel, fortæller Thomas, vi er typisk en overset enhed, indtil tanken er tom.

En del af holdet

Ud over, at køre med drivmidler til garnisonerne, leverer de også i øvelsesterrænet omkring Oksbøl. I denne uge er det en hollandsk enhed på øvelse, andre gange er det til uddannelse af kampvognskommandører eller under øvelser med danske og britiske enheder.

Støtten til de mange øvelser gør, at drivmiddelsektionen stadig føler sig som en del af "holdet" i Forsvaret.

- Man kan helt sikkert tjene flere penge i det civile, men følelsen af, at være en del af Forsvaret og være en del af "familien" i Oksbøllejren kan jeg bevare her, samtidig med at jeg kan have et "otte til fire" job, siger Thomas.

- Det er en fleksibel arbejdsplads, hvor man kan møde ind lidt senere eller gå lidt før, hvis der er noget med familien, der skal ordnes - så længe vi bare har timerne, og leverer brændstof inden for åbningstiderne på garnisonerne eller på de øvelser, vi bliver bedt om.

Generationsskifte i en robust sektion

I en lille enhed med specialister, der samtidig står for et generationsskifte, føles det ekstra hårdt, at måtte undvære bare én medarbejder, og lige nu er der to ledige konstabel stillinger.

-Det er en udfordring, at finde den rette medarbejder, der kan arbejde selvstændigt og grundigt, og samtidig kan helbredsgodkendes.

Men trods huller i bemandingen ruller drivmiddelvognene stadig.

- Enheden har et ufortjent rygte om, at der ikke sker noget i drivmiddel transport sektionen, fortæller Thomas, men der er rigeligt at lave, og rygter kan være svære at komme af med igen.

Tidligere leverede drivmiddelsektionen også på Sjælland, men på grund af køretiden og broafgifter er den opgave blevet udliciteret til en privat leverandør. Thomas mener, at robustheden i sektionen og evnen til at stille personel til internationale operationer og reaktionskampgrupper bliver hæmmet af, at en del af arbejdet er blevet udliciteret.

- Hvis vi kunne ansætte to medarbejdere til at køre drivmidler på Sjælland, eventuelt med udgangspunkt i Korsør eller Vordingborg, ville vi være flere om at fastholde vores speciale.

Brave Lion øvelse med UK ARMY i Oksbøl.

Oksbøllejren er én stor familie.

Selv om reparation af lastbiler fylder meget, er Thomas glad for skiftet til drivmiddelsektionen.

- Jeg vidste fra starten af, at jeg ville blive i Oksbøl, da det er her mit netværk er. Efter nogen tid er Oksbøllejren som én stor familie, fortæller Thomas, - Og det, vi laver, gør en forskel - Forsvaret fungerer ikke uden diesel.

VIKING STAR øvelse med UK ARMY i Oksbøl.

Tekst og foto: Kaptajn Niels Brandt

Den militære lærling – et ideelt mix af kompetencer

Magnus Lindstrøm

Magnus har haft fire år som infanterist. Den 30. juni afsluttede han sin læretid som mekaniker i Forsvaret. Det er en god kombination af indgående kendskab den militære verden og faglig dygtighed. Oven i købet så dygtig, at han har fået Den Massmannske Medalje i sølv.

Magnus Lindstrøm er overkonstabel af første grad og er nyuddannet lastvognsmekaniker Han arbejder til dagligt ved Vedligeholdelseskompagni Øst ved Høvelte Kaserne.

Magnus er bare ingen almindelig mekaniker, for han har fire års aktiv tjeneste som infanterist med to udsendelser bag sig.

Det giver Magnus en helt speciel indsigt i den militære verden han færdes i. Samtidig giver det ham en stor fordel, når han taler med kørerne til de lastvogne, han skal reparere.

- Der er ingen tvivl om, at det højner niveauet i reparationerne, når jeg kan forstå kørernes verden og sprog. Specielt fordi jeg selv var kører under min udsendelse til Afghanistan. Samtidig er der også nogle ganske særlige regler for anvendelsen af lastbilerne. Dem kender jeg også, for jeg har selv været igennem køreruddannelsen, forklarer Magnus.

Det var netop i Afghanistan, Magnus fik indgående kendskab til lastbilerne og alle de typiske skader, de store pansrede lastbiler får, når de får "tæsk" i terrænet.

- Det er her den militære lærling, har en stor fordel fremfor en civil. Erfaring kan man bare ikke læse sig til. Det er netop noget, man skal have prøvet, siger Magnus.

Mentale og fysike udfordringer

Magnus' vej til den militære lærlingeplads har været fyldt med udfordringer både fagligt og mentalt.

Han blev indkaldt i 2006 til Gardehusarregimentet. Efter endt uddannelse blev han udsendt med ISAF 4 i 2007. Derefter blev han overført til Den Kongelige Livgarde og udsendt med ISAF 9 i 2010. Det var her, han lærte lastbilerne at kende.

Efter sin sidste udsendelse udnyttede han sin CU på et års ophold på Gerlev idrætshøjskole. Her stiftede han bekendtskab med den civile verden, og dens forståelse af samarbejde, følelser og hvordan man trives socialt. Efter opholdet vendte han tilbage til Den Kongelige Livgarde i 2012.

- Det år på idrætshøjskolen modnede mine tanker om at blive lastvognsmekaniker. Men da jeg vendte tilbage havde Forsvaret midlertidigt stoppet den militære lærlingeuddannelse, fordi de skulle spare. Konsekvensen var, at jeg skulle sige op. Jeg hadede det, for jeg kan rigtig godt lide at arbejde i Forsvaret, uddyber Magnus.

I lære som mekaniker

Pludselig opstod der en mulighed. Forsvaret var blevet pålagt at åbne for militære lærlingestillinger for at støtte samfundet. Helt tilfældigt så jeg stillingen, der var opslået af Den Militære Lærlingesektion i Aalborg. Jeg søgte den. Blev ringet op samme dag og fik pladsen. Jeg kunne endda selv vælge hvor, så jeg valgte Livgarden, smiler Magnus.

Magnus Lindstrøm har nu gennemgået lastvognsmekanikeruddannelsen på Hjulværkstedet for REPDEL/LG i Høvelte og blev færdig den 30. juni. Magnus er en dygtig mekaniker. Den 31. maj 2016 modtog overkonstabel af første grad Magnus Lindstrøm den Massnannske Medalje i sølv af Kjøbenhavns Smedelaug. Det gjorde han for at have udmærket sig fagligt og personligt igennem sin læretid.

Begivenheden fandt sted på Københavns Rådhus, under overværelse af Hendes Majestæt Dronningen.

Ved en lille "hemmelig" ceremoni blev Magnus overrasket af regimentschefen, oberst Jess Møller-Nielsen, som tildelte ham Regimentschefens Mønt for et veludført arbejde.

Af kaptajn Karoline Sara Tjell, næstkommanderende i 3. Sanitetskompagni.

Indsættelse i tropemiljø i Randes Regnskov

Den 6. og 7. september rykkede 3. Sanitetskompagni, herunder to sygeplejersker, fire soldater fra 2 SANKMP, og to læger fra FSU ind i Randers Regnskov.

Soldater og sundhedsfagligt personel skulle trænes i hvordan miljøet indvirker på og påvirker den menneskelige krop, når man er indsat i et tropemiljø.

Deltagerne skulle trænes indenfor:

- Grundlæggende militære færdigheder i miljøet.
- Overlevelse i miljøet.
- Opretholdelse af hygiejne i miljøet.
- Behandling af skader i miljøet.

Der blev undervist i fire underemner og gennemført en længere taktisk indsættelse.

Det ene underemne var træning samt vedligeholdelse af materiel og forplejning i et tropemiljø.

Her fik soldaterne virkelig lov at prøve hvordan den høje temperatur, og ikke mindst luftfugtigheden, påvirker kroppen, når man samtidig skal have pulsen op.

På trods af at træningen kun bestod af en let cirkeltræning, var stort set alle soldater gennemblødt af sved efter træningen. Der var ligeledes flere soldater, der kunne mærke at også deres hjerne blev påvirket under gennemførelse af tredje cirkel. – De havde simpelthen svært ved at huske øvelserne.

Det andet underemne var uddannelse i hvorledes man skal pakke til et ophold i en jungle, og hvorledes man skal anvende sin påklædning på de forskellige tidspunkter af døgnet. Dertil prøvede soldaterne vandrensning og gennemførte almen hygiejne i junglen.

I forhold til vandrensing fik soldaterne prøvet at rense deres drikkevand, således at de kunne forsyne sig selv med vand fra en sø eller å.

Soldaterne fik ligeledes afprøvet hvordan det er at skifte tøj og gøre klar til hvile, når der er HELT sort og man INTET kan se.

Det tredje underemne var behandling af tilskadekomne i et tropemiljø.

Her fik deltagerne lov til at mærke, hvordan det påvirker deres krop og overskud, at skulle flytte patienterne bare 50 – 100 m i et tropemiljø.

Deltagerne fik uddannelse i de hyppigst sete skader i en jungle, samt behandlingen derfor.

Deltageren blev yderligere bekendt med dyrelivets mangfoldighed og nysgerrighed i et tropemiljø. Aber, kakerlakker, myre, ænder og frøer, trængte ind i behandlerfaciliteten og på den ene eller anden måde skulle dette jo håndteres for at et tilfredsstillende hygiejneniveau kunne opretholdes, således man forsvarligt kunne

behandle patienten, uden at denne blev inficeret pga. miljøet.
Det fjerde underemne var håndtering af giftige krybdyr.

Soldaterne blev trænet i, hvorledes de kunne håndterer typiske dyr i et tropemiljø, herunder alt fra kakerlakker, skorpioner, fugleedderkopper og giftige slanger. Dyrene skulle fjernes fra deres udstyr og ud af soldaternes lejrområde.

Der blev virkelig flyttet grænser og samarbejdet omkring at løse de forskellige håndteringsopgaver. Soldaterne blev nøje instrueret i, hvorledes det enkelte dyr kunne reagere og evt. påføre gift, hvorefter soldaterne udarbejdede en plan for fjernelse/flytning og efterfølgende gennemførte de den – det hele under kyndig vejledning af chefdyrepasseren fra Randers Regnskov Alle soldaterne havde efter denne træning en klar følelse af, at de i acceptabelt omfang ville kunne håndtere giftige krybdyr, hvis situationen måtte komme. Alle fik en hel række værktøjer, som de vil kunne gøre nytte af hvis de stod i en lignende situation.

Efter træningen indenfor de fire underemner, blev soldaterne "indsat" i junglen. De skulle løse opgaver som:

- Vagttjeneste, herunder vagtturnus og patruljering,
- Sanitetsstøtte til en enhed på ROLE 1 niveau, herunder vagtturnus i forhold til "DUTY MEDIC",
- Evakuering af såret fra skadestedet til behandlingsfaciliteten og fra faciliteten til en HELIPAD,
- De skulle hvile, forpleje og generelt opretholde kampkraft.

Denne del af træningen fandt primært sted i nattetimerne, hvorfor soldaterne i høj grad fik lov til at afprøve alle de ting de havde trænet i løbet af dagen. - Alt er nemlig meget mere aktivt om natten i en jungle og sigtbarheden er lig nul.

Soldaterne fik afslutningsvis mulighed for at spise både levende larver og stegte biller, græshopper og larver. Dette var ikke bare et festligt indslag, men en relevant aktivitet for at give soldaterne kendskab til hvilke af disse dyr, der forholdsvist nemt kan indtages som føde og er en rigtig god proteinkilde.

Der var dog en vis skepsis forbundet med dette. Langt de fleste soldater måtte sande, at man sagtens kan spise insekterne – særligt når de ikke længere er levende J.

Soldaterne var forud for indsættelsen i Randers Regnskov blevet undervist af

premierløjtnant R. Holkenberg, som selv har gennemført et otte uger langt kursus i indsættelse og overlevelse i Brunei junglen i Afrika.

Der var en utrolig stor lighed mellem de ting, som Holkenberg havde undervist i, og fortalt soldaterne om, og de ting, som soldaterne faktisk oplevede og mærkede på egen krop i Randers Regnskov.

Flere soldater udtalte, at de slet ikke havde forstillet sig, at de ville opleve så mange af de ting, som Holkenberg havde fortalt om.

Uddannelsen i Randers Regnskov gav soldaterne et rigtig godt indblik i, hvordan det vil være at blive indsat i et tropemiljø, samt hvordan man kan overleve der, og hvordan man kan opretholde en vis hygiejnestandard.

En ting står helt klart efter denne uddannelse – en indsættelse i et tropemiljø handler for soldater om at gå "back to basics", hvor særligt soldaternes grundlæggende enkeltkæmper færdigheder bliver essentielle, for at kunne fungere i miljøet.

Danmarksmesterskaber i Feltsport - AKIF løb med det meste

Aalborg Kaserners Idrætsforening (AKIF) var sædvanen tro langt det største hold til de officielle Danmarksmesterskaber i Feltsport (feltskydning med pistol, håndgranatkast, afstandsbedømmelse, kortlæsning samt meget svært orienteringsløb i Mønsted plantage med tjørnekrat, brændenælder og mandshøje bregner - gode grundlæggende militære færdigheder).

Skive Garnisons IF stod for arrangementet og havde lagt sig i selen for et godt stævne - og de lykkedes at lave fine discipliner.

AKIF vandt, traditionen tro, meget fine placeringer i ALLE klasser.

SÆRLIGT sergent Jonas Falck Weber fra 5 HBUKMP ved 1. Logistikbataljon (nykåret forsvarsmester i terrænsport) fortjener roser, idet han "kun" har deltaget i to feltsportsstævner og ender med at vinde DM - fremragende indsats.

Jan Møller og Jørgen Schnack fulgte på de to næste pladser, hvorfor DM hold til AKIF var en realitet.

Holdlederen Jes Mose fra Staben ved Trænregimentet måtte tage til takke med at være fjerde bedste AKIF´er.

- Med holdlederopgaven og de tusinde gøremål op til konkurrencen er det svært samtidigt at præstere ordentligt i de fem discipliner, undskylder Jes Mose.

Jes kunne dog trøste sig med at han, Niels Agerholm (lektor ved universitetet med fortid som sergent ved Dronningens Livregiment i Aalborg) og Christian Ramsgaard fra 2. Logistikbataljon vandt en hold bronze.

Bedste dameræk vandt Anne Edsen fra Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland, og sammen med Emilie Blak fra 1. Logistikbataljon vandt de DM hold for damerne (Emilie vandt dame B rækken).

I de ældste klasser vandt Ole Christiansen (pensioneret oberstløjtnant fra Dronningens Livregiment) og kaptajn Torben C.M. Sørensen fra Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland guld.

Sergent Jonas Falck Weber med TO DM guld og TO DM pokaler.

Af kaptajn Karoline Sara Tjell.

March of the World – Nijmegenmarchen

Har man ikke haft vabler før, så får man dem i Nijmegen.

Hvad er Nijmegenmarchen?
Nijmegenmarchen i Holland er verdens største "gå-event" med omkring 50.000 deltagere. I år blev marchen gennemført for 100' gang.

Nijmegenmarchen gennemføres af både militære og civile gængere. Militære gængere kan gennemføre marchen i hold eller som enkeltgængere. Som militære gængere skal man gå de godt 160 km over fire dage, med 10 kg oppakning + vand, for at kunne erhverve sig den bæringsberettigede marchmedalje.

Langt de fleste Garnisoner i Danmark opstiller hold til Nijmegenmarchen. Trænregimentet stiller pt. to hold til Nijmegenmarchen. De to hold har hver deres historie og traditioner. Fælles for dem er at de begge tilstræber, at gøre marchen til en social begivenhed, hvor der festes og hygges før, under og efter marcherne.

Hvorfor er march noget for soldater?
Når man går godt 40 km, fire dage i træk, så får man ondt, man får rigtig ondt.

Evnen til at kunne håndtere smerter, evnen til at undgå at forfalde til selvmedlidenhed, evnen til at forstå gruppemedlemmernes forskellige formkurver, og dermed forstå at gruppens medlemmer er pressede på forskellige tidspunkter, og vigtigst af alt evnen til at hjælpe og støtte hinanden, så alle gruppens medlemmer kommer i mål. – Det er evner som danner grundlag for en god soldat.

De soldater som jeg har gået i Nijmegen med, de indeholder disse evner. De soldater, de hjælper og støtter hinanden i en sådan grad, at man kun kan være stolt af dem.

I Nijmegen er vi sammen på tværs af bataljoner og faggrupper – Vi marcherer, vi socialisere og vi hjælper hinanden – vi er danskere og vi er Trænregimentet.

Nijmegenmarchen handler om at kende sig selv, at kunne presse sig selv derud, hvor det gør rigtig ondt, og om sammenhold og samarbejde til at fuldføre alligevel.

What's not to like?

Fra højre: næstkommanderende i lejren oberst Maxwell, sergent Thor, major Mikkel og den tyrkiske kommandant i lejren. De to yderst til venstre er den australske sergent og den amerikanske oberst.

Flot anerkendelse til Militærpolitiet

Chefen for det Internationale Militærpoliti (IMP) i Hamid Karzai International Airport (HKIA) og en af hans befalingsmænd har fået tildelt et "Commendation letter" fra den tyrkiske lejrkommandant samt et anerkendelsesbrev fra amerikanske Federal Bureau of Investigation (FBI).

I maj måned var der to dødsfald blandt nogle civile amerikanere, der arbejdede i Afghanistan (contractors) og som havde en forbindelse til HKIA.

Efterforskningen var lang og kompliceret, da det involverede afghanske og amerikanske myndigheder. Efterforskningen blev assisteret af enheder fra HKIA, så som IMP og felthospitalet (Role 2).

I alt blev fire personer anerkendt for deres indsats under efterforskningen, herunder major Mikkel og sergent Thor fra IMP, som sammen med en amerikansk oberst og en australsk sergent, blev overrasket af lejrkommandanten og kaldt til dennes kontor.

En rutineret sergent

Sergent Thor var i Afghanistan på Resolute Support Hold 3, og efter godt to måneder hjemme stod han i Afghanistan igen. Den rutinerede sergent stod for rapporten, men major Mikkel, som er chefen for IMP, understeger at anerkendelsen er et symbol på en eksemplarisk holdindsats fra hele enheden.

Alle i IMP blev inddraget i håndteringen af den til tider tunge efterforskning med de øvrige myndigheder.

Kommandanten i HKIA valgte derfor at anerkende deres store indsats ved en lille højtidelighed på sit kontor.

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter
og Forsvarets Militærpoliticenter

December 2016

Danmarks bedste soldater

Ved en landsdækkende konkurrence blev en gruppe værnepligtige fra 4 HBU-kompagni udråbt til Danmarks bedste. (Side 16-17).

Før byggeriet af to nye multibygninger for alvor kan sættes i gang, har arkæologer grundigt undersøgt undergrunden.
Læs artiklen på side 12.

Indhold

3 Et travlt og produktivt år
4 Veteranarbejdet i Nordjylland
5 Besøg af chefen for Hærstaben
6 Skydning og bykamp i Borris
8 Fremtidens soldater
10 Sygeplejersker fra Trænregimentet
11 December 1991
12 Fortiden kommer frem
13 Tættere på virkeligheden med dukker
14 Årets læreplads
16 Vi har de bedste værnepligtige
18 Semesterstart ved Trænregimentet
18 Flot udbytte på Interforcejagten
19 Der støttes stadig i Afghanistan
22 PERSONELNYT
23 Operation rød hovedbeklædning
24 Støtte til øvelse Night Hawk
26 På feltøvelse i Holstebro
27 Interessant foredrag
28 Værnepligtige på retræte
30 Hyggelig julegudstjeneste

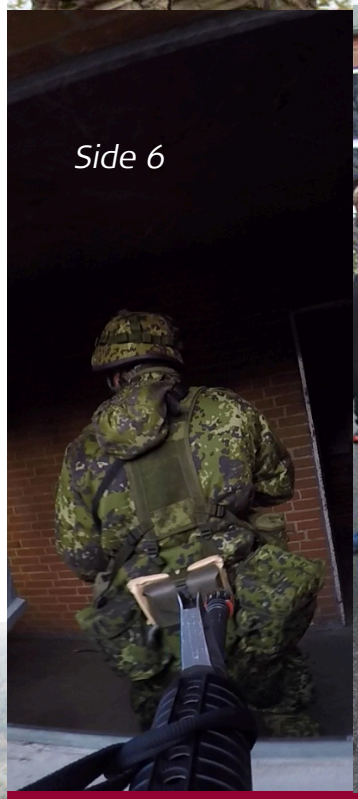

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdissen. Telefon: 7283 6010.

Redaktionsgruppe
Kaptajn Søren Egebæk
Seniorsergent Jes Mose Jensen
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Overkonstabel Niels Porsbøl

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
TRÆN NYT udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nummer udkommer ultimo marts 2017. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 6. marts 2017.

TRÆN NYT er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Et travlt og produktivt år går på hæld

2016 har været et produktivt år ved Trænregimentet. Fra alle sider af regimentet er der ydet en kæmpe indsats, lige fra 4 NSBTN i øst, der som tidligere år har haft mange soldater udsendt i internationale missioner, over MP med mange skarpe opgaver, herunder et stort antal udsendelser i de forskellige internationale missioner, til 3 VEDLBTN, der igen har produceret reparationer i et meget stort omfang, til glæde for Hæren.

1 LOGBTN har uddannet to HBU hold. Senest blev en af HBU enhederne kåret som Danmarks bedste! Det er flot, at vi producerer de bedste HBU'ere. Det viser netop, at logistikere kan meget andet end at levere logistik.

1 og 2 LOGBTN har fortsat fokus på SRS og den daglige uddannelse sikrer, at enhederne fortsat lever op til alle beredskabsforpligtigelser i de kommende VJTF og JEF beredskaber.

I 2016 har der været et helt særligt fokus på at opbygge en reservestruktur indenfor alle grader. Dette målrettede arbejde fortsætter i 2017.

Regimentsstaben har haft fokus på at skabe forudsætningerne for, at vi kan løse vores opgaver. I en tid med færre økonomiske ressourcer og mange opgaver, er det ikke altid helt let, men der bliver kæmpet for sagen.

Samlet set har det været et super godt år med mange gode oplevelser #værdatkæmpefor!

For 2 LOGBTN har 2016 været præget af mange aktiviteter

2 LOGBTN består af nogle meget dedikerede soldater, der altid fokuserer på at være professionelle i deres tilgang, og som går til opgaverne med et smil.

1 FSKMP har løst en stor række opgaver – stort og småt – og ikke mindst gennemførte de en skydeperiode i Grafenwöhr i Tyskland. Det var en stor oplevelse for alle involverede, og skydeperioden gav værdifuld viden i relation til at sikre et fortsat højt uddannelsesniveau. Desuden har der været gennemført et stort antal øvelser, hvor der har været fokus på den feltmæssige optræden i civilt terræn – et område der fortsat fokuseres på i 2017.

2 LOGKMP har anvendt året på at skabe forudsætningerne for det kommende beredskab - De bliver klar!

3 LOGKMP har fokuseret på at bygge enheden op og er nu klar til at gå i VJTF beredskab pr. 1. januar 2017. Alt er nu så klart, som det kan blive, men hvis de aktiveres, skal vi alle hjælpe med at få det sidste på plads. Det ved jeg vil lykkes, for logistikere har altid vist, at når det gælder om at løse en opgave, så står man sammen #klartilkamp!

4 TPKMP har sent på året fået en stor opgave i relation til VJTF. Enheden uddannes endeligt i starten af 2017. Den største udfordring ligger i at gøre køretøjerne klar, da de jo er af ældre dato. Her ligger der er en stor opgave for mekanikerne.

KURSEK har som vanligt gennemført et meget stort antal kurser, med nogle meget flotte resultater. Særligt skal fremhæves den professionelle tilgang, der vises i uddannelsesgruppe kørsel, hvor man bl.a. sikrer, at der uddannes kørerassistenter og instruktører til hele Hæren. Jeg har også bemærket, at gennemførelsen af den afkortede grundlæggende sergentuddannelse, gennemføres meget professionelt. Første delmål var eksamen i instruktørvirke, hvor de eksterne censorer var enige i det høje niveau – karaktergennemsnittet var 11,2!

Jeg vil gerne takke for den store opbakning til mit 25 års jubilæum, hvor alle fra 2 LOGBTN, der til daglig gør tjeneste på Aalborg Kaserner, mødte op til morgenmad. Her kunne vi ligeledes glædes over, at OS Henrik Jürgensen modtog regimentschefens mønt – en stor ære for Henrik men også noget, der gør resten af bataljonen stolte! Dette understreger, hvor meget vores befalingsmænd betyder i relation til at få løst opgaverne. Med den rette vilje og en konsekvent og positiv ledelse, kan man klare det meste - på trods af store udfordringer. Derfor vil 2 LOGBTN - i lighed med det øvrige regiment - fortsat have fokus på befalingsmandsstrategien, da det netop målretter vores indsats for at give befalingsmændene de bedste muligheder for at leve op til kerneværdierne. Befalingsmændene skal være inspirerende og motiverende rollemodeller, der udviser en høj grad af korpsånd og god mandskabsbehandling. Desuden skal de opbygge og forankre deres faglighed gennem praksis.

Til slut vil jeg ønske alle tjenestegørende en glædelig jul og et godt nytår. Sørg for at slappe af i julen og vær der for jeres familier. Det er dem der bidrager til, hvem I er som soldater, og dermed at vi er et professionelt regiment #værdatkæmpefor!

Jesper Momme
oberstløjtnant
Chef for 2. Logistikbataljon

Veteranarbejdet i Nordjylland styrkes

- Det er min hensigt at skabe et forum, hvor samtlige nordjyske foreninger og organisationer, med interesse i at støtte de nordjyske veteraner, bliver samlet under den samme "paraply".

Med disse ord indledte chefen for Trænregimentet og garnisonskommandant i Aalborg, oberst Jess Møller Nielsen, et "kick-off" møde på Aalborg Kaserner, hvor repræsentanter for adskillige interesseorganisationer og foreninger var samlet med henblik på at etablere "Nordjysk Veteranforum".

- I region Nordjylland er der etableret flere lokale initiativer, der alle har til formål at hjælpe veteraner, der har behov for støtte.

- Der ydes i den forbindelse en meget stor og prisværdig indsats til glæde for rigtig mange veteraner.

Imidlertid vurderes der et behov for at koordinere de enkelte indsatser således, at disse dels ikke i indhold og over tid er unødigt sammenfaldende og dels trækker i samme retning.

- Desuden er der et behov for at etablere et forum, hvor viden og erfaringer kan udveksles og hvor den fremtidige indsats kan forventningsafstemmes, udtalte Jess Møller Nielsen.

Udveksling af informationer

Efter oberstens indledning præsenterede han oberstløjtnant Per Lorenz Hinrichen for forsamlingen. Per er ansat som chefkonsulent ved Trænregimentet med vægten primært lagt på etableringen af "Nordjysk Veteranforum".

- Jeg ser frem til at arbejde med de kommende mål og udfordringer, der byder sig, og er meget glad for den store opbakning, der er for at hjælpe veteranerne i Nordjylland. Nogle af de udfordringer jeg ser, vi skal have fokus på er udveksling af information mellem interessenterne, nuancering af "veteranbegrebet", udnyttelse af stærke veteraner, opretholdelse af engagement hos frivillige, flere veterankoordinatorer og flere tilbud til veteraner, siger Per Hinrichen.

Videndeling

En meget vigtig del af arbejdet i "Nordjysk Veteranforum" er videndeling ved udveksling af erfaringer og beskrivelse af de enkelte organisationer og foreningers arbejdsområder, ansvar og myndighed. Derfor fik de tilstedeværende organisationer og foreninger lejlighed til at præsentere sig og berette om deres respektive mål, opgaver, resultater og udfordringer. Allerede på dette første "kick-off" møde var denne videndeling særdeles givtig, og der var under hele mødet en rigtig god stemning og en livlig debat.

De mange indtryk og informationer bliver nu taget "med hjem" for bearbejdning, og så er alle klar til at mødes igen efter nytår for her blandt andet at udarbejde en fælles aktivitetsoversigt til gavn for såvel foreninger, organisationer og ikke mindst naturligvis for de nordjyske veteraner.

De deltog i mødet:

Kontaktofficersordningen ved Trænregimentet, Flyvestation Aalborg, Flådestation Frederikshavn og Hjemmeværnsdistrikt Nordjylland.
Veterancentret, afdeling Aalborg.
Aalborg Kommunes Veterankoordinator.
KFUM's Soldaterhjem/Hvorup
Veteranhjemmet i Aalborg.
Veteran Oasen.
Danmarks Veteraner, Limfjorden.
Veteranstøtten (tidligere kammeratstøtteordningen)

Chefen for Hærstaben besøgte Trænregimentet

Generalmajor Hans Christian Mathiesen har været på visit ved Trænregimentet i Aalborg.

Generalen blev budt velkommen af Trænregimentets chef, oberst Jess Møller Nielsen, der indledningsvis orienterede generalen om den øjeblikkelige situation ved regimentet.

Herefter var chefgruppen samlet for at briefe generalen om de respektive afdelinger og enheder, hvorefter generalen besøgte henholdsvis 1., 2. og 3. bataljon. Generalen fik her lejlighed til at tale med bataljonernes personel samt få et lille indblik i, og en demonstration af, soldaternes materiel, færdigheder og opgaver.

General H.C. Mathiesen sluttede dagen i en fyldt gymnastiksal, hvor han gav en bred orientering om Hærens nationale og internationale opgaver samt om de kommende materielanskaffelser.

Vi er udfordret

I sin orientering pointerede generalen, at vi p.t. er udfordret såvel personel- som materielmæssigt:

- Vi skal kæmpe med det materiel, vi har, og løse de opgaver – såvel nationalt som internationalt – som vi er blevet pålagt. Men vi har efterhånden nået grænsen for vores formåen. Skal vi blive ved, må man "købe" en større Hær, hvis de samme opgaver skal løses, sagde general H.C. Mathiesen.

- Vi skal passe på vores soldater. Vi skal afbalancere opgaverne og passe på, vi ikke har for meget fart på. Vi skal være bedre til at planlægge og udforme en relevant aktivitetsprioritering, sagde generalen.

Nyt og mere moderne materiel

- Generalen sluttede af med at fortælle om de kommende materielanskaffelser, hvilke er temmelig omfattende, strækkende sig fra lastbiler, pansrede mandskabsvogne, artilleri, våben og beskyttelsesudrustning.

Korporal Michal Schøn fik overrakt "Generalens Mønt" for hans store arbejde med at støtte Trænregimentets bataljoner gennem sit frivillige og fortræffelige arbejde ved Hjemmeværnet.

Af menig MG Birk Sonne Rydstrøm Westerberg, 4. HBUKMP.

Skydning og bykamp i Borris

Hvad er tre timer i bunden af en kold, raslende og bumlende lastbil, hvor gearkassen lyder som en skruetrækker, der køres igennem en blyantspidser, når man kastes af midt i en øde skov, et sted i Jylland, med den ordre "at fastholde"...! ?

Dette var det første møde med Borris skydeterræn som vi, fra 1. og. 2. gruppe i 1. Deling /4.HBUKMP, havde: Dette omtalte slaraffenland, hvor skatteborgernes penge omsættes til skarpe 5.56 patroner, der lystigt og bestemt i flertal bliver sendt ud i området.

Vores altid betænksomme delingsfører (DF) havde endnu engang bestilt godt vejr, hvilket glædede de fleste, da man ellers så småt havde bemærket efterårets fremstød i Nordjylland. Noget som selv ikke DF herskede over.

Disse var rammerne for de næste to dages udskejelser i Danmarks største skydeterræn.

Adrenalinpumpende handlebaner

Som "menig uduelig værnepligtig" var vi alle jomfruer i dette enorme øvelsesterræn, hvilket kom til udtryk i de måbende ansigter, da vi trådte ud på den første skydebane. Målene strakte sig helt ud på 380 meter, som på det tidspunkt virkede helt uoverskueligt, at skulle forsøge at ramme.

Med søvn i øjenkrogen og "halsedissen" trukket helt op over hovedet, på grund af den kolde formiddag, begav vi os op til skydelinjen klar til første skydning - alt imens vores befalingsmænd belærte os omkring, hvordan der var -15 grader og det altid regnede, under deres egen værnepligt: En motiverende prædiken, som vi har lært at elske, gennem vores første halvdel af HBU-forløbet.

Vi bevægede os gennem dagene rundt på banerne, den ene mere adrenalinpumpende end den næste. Handleba-

ner, reaktionsbaner, gruppebaner i form af kampstillinger, standard pointskydning på skive, PVV skydning (dog kun med 9mm patroner) og mange flere.

Alt i alt en fantastisk måde at skabe en fortrolighed, både sikkerhedsmæssigt og skydefærdighedsmæssigt, som vi alle har fået stor glæde af.

Æv, ingen skarpe panserværnsvåben

Som et led i denne to dages skydeperiode, var det blevet os fortalt, at de dygtigste skytter på panserværnsvåben (PVV) fra kompagniet, ville få lov til at skyde en skarp PVV af.

Men på grund af de enorme summer penge, som 4. HBUKMP bruger på rengøringsartikler, som vi værnepligtige får brugt hurtigere, end man kan nå at sige det mundrette "Hr. Overkonstabel af 1. grad gruppefører" korrekt, blev denne skarpe PVV sparet væk – til stor ærgrelse for alle.

Derudfra kan konkluderes, at remsen "ingen kvaler, Forsvaret betaler" åbenbart ikke er helt sandfærdig.

Luksusindkvartering i Brikby

Ved hjælp af en kølig Monster (energidrik, Red.) sikrede jeg mig en plads i førerhuset, på den selv samme slidte MAN lastbil, der havde transporteret os til Borris to dage forinden, og som nu skulle finde vej til den svært omtalte Brikby.

Dette gjorde turen til en luksuriøs affære med både varme og musik – hvem havde troet det – alt imens resten af mine kollegaer raslede afsted på det kolde og vindblæste lad.

Indkvarteringen gik let og hurtigt, hvor et rigtig lækkert stykke betongulv blev anvist til mig og resten af min gruppe i et af bykamps-husene.

Selvfølgelig var det ren luksus, da vi havde tag over hovedet. Desuden kan 11 enkelmandsbrændere, der alle kører på fuld kraft, for at varme vand til aftensmaden, godt gøre det ret lunt og behageligt i et 15 kvadratmeters rum.

Denne enorme form for luksus er svær at forklare sine civile venner, så de forstår det, men det er klart for alle nuværende såvel som tidligere værnepligtige!

Den form for kamp som vi begyndte at indøve i Brikby, gav os alle en øjenåbner.

Hvor vi før kunne grave os ned i kampstillinger, via FSDOT, lave gode AMAIFOKI'er og ellers taktisk kunne bevæge os uset gennem et terræn, var vi nu enormt eksponerede, kæmpende mod en fjende, der havde mange gode muligheder for at gemme sig og den lette mulighed for at overrumple os om hvert hushjørne.

Dette er en helt anden form for kamp, man skal kæmpe, hvilket også gør bykamp til noget af det sværeste at mestre som soldat.

En uforglemmelig skydeperiode

For hvert hus der blev indtaget, og for hver fjende der blev nedkæmpet, vil man mere. I takt med at de taktiske aspekter begyndte at give mening, ville vi lære mere og mere og kunne slet ikke forstå, hvorfor der kun var blevet sat sølle 1 ½ dag af til bykamp.

Hvorom alting er, er der bred enighed om, at denne skydeperiode har været uforglemmelig.

Synet, hvor folk hopper med hovedet først gennem et tagvindue, med vilde øjne, for at nedkæmpe en papskive, ses jo ikke ligefrem midt i en skov på vores normale feltdage. Og selvom denne omtalte episode sagtens kunne have kostet et flækket øjenbryn, ville alle, der overværede den, ikke have været den foruden.

Magen til engagement og ildhu, skal man nemlig lede længe efter.

Af mening Jonathan Haahr Flinta, 3 DEL / 5 HBUKMP.

Fremtidens soldater

I dag er langt størstedelen af alle værnepligtige frivillige, og det er dermed et absolut mindretal, der tvinges ind i de væbnede styrker.

Alt peger altså på, at værnepligtens soldater aldrig har været mere engagerede og motiverede, end de er i dag.

Til trods for dette udsættes værnepligtige jævnligt omverdenens udtalelser så som: "skvat, dovne dræn og civile i camouflagetøj og lign." Budskabet ud fra jargonen går på, at "værnepligtige ikke er rigtige soldater".

- Men før man tankeløst lader sig flyde med i strømmen af brok, er man nødt til at stille sig selv spørgsmålet om det nu virkeligt forholder sådan: "Er værnepligtige rigtige soldater?" Til besvarelsen af mit spørgsmål vil jeg i det følgende komme med beretningen om 3. Delings oplevelse på Feltøvelse II, hvor det blev tydeligt hvem der er hhv. mænd og mus!

Gejstniveauet varierede voldsomt

Lyden af trætte stemmer og tunge støvler, der slæbes hen over nyvasket gulv er ikke til at tage fejl af. Det er mandag, klokken er 05:45, og foran sig har 38 menige fra 3. Deling en lang uge.

Gejstniveauet varierer voldsomt fra individ til individ. For selvom alle er ens i uniformen, så er det ikke alle, der finder tanken om lange nattevagter, fugtige støvler og besværlige teltflager lige begejstrende.

Men så langt er der endnu ikke nogen, der er kommet, og de fleste kæmper stadig med at få styr på de sidste stumper inden morgenens kontrol.

En helt ny måde at arbejde på

18 timer senere er den småkaotiske morgen for længst glemt. De er på deres første mission, hvor målet er at opklare på fjenden, og det har absolut førsteprioritet at forblive uset.

Hver gang en bil måtte passere, smider enhver sig i grøften, bevæger sig igennem haver og tætte skove og gør på alle måder alt, for at undgå at blive opdaget.

Turen frem og tilbage tager omkring seks timer for dem, hvor det gået som planlagt, og kun de allerheldigste har indsigt på fjenden, om end det så kun er i bare tre minutter.

For mange er det en helt ny måde at arbejde på, og indsatsen har sat sine tydelige spor på de gæve soldater: Total udmattelse!

Den sidste patrulje kommer tilbage til udgangspunktet klokken 04:00 den nat, og nattens hvile er tiltrængt. Forglem dog ej nattens vagtturnus, hvis primære formål er at frarøve soldaten mest muligt søvn - og sekundært skal udgøre det for lejrens livsvigtige sikkerhed.

Det koster bønder at spille skak

Næste morgen stikker trætte soldater hovederne ud af deres soveposer. Hver ny dag medfører mange af de samme rutinemæssige opgaver: Magasiner skal genlades, sløringen genlægges og morgenmaden skal hurtigst muligt køres ned. Men

hver dag medfører også en ny mission.

Morgenen bringer således nye efterretninger om dén fjende, som delingen opklarede på natten forinden.

Fjenden vil således, omkring midnat, modtage en levering, og vil i den forbindelse være særligt udsat, hvorfor delingen skal klargøre og gennemfører en kampatrulje!

De næste timer bliver brugt på at indøve kampekcersitser, rekognoscering af ruter på kort, tilpasning af udrustning samt, at holde gejsten oppe.

Da vi når tidspunktet for patruljen mod vores "Klargøring før Objekt" (KFO), er det med en væsentligt mindre deling, end vi plejer, da folk falder som fluer med sygdom og skader – sikke en krigszone vi befinder os i! Det koster jo som sagt bønder at spille skak...

Det altafgørende ildoverfald

Alt medbringes de næste fem km frem mod KFO, og det er i høj grad under den tunge rygsæks vægt, at man ser, hvem der besidder viljen, og hvem der bryder sammen under vægten og presset.

Ved ankomst til KFO aflægges alt unødigt udrustning, og vi fortsætter "komma let". Efter i alt 18 km er vi fremme ved angrebsmålet og den sidste rekognoscering gennemføres.

Soldaterne er kolde og trætte, men dét er nu kampen skal stå! Særligt de menige gruppeførere og GV1'erne er spændte på at føre grupperne i det altafgørende ildoverfald.

Det samlede ildoverfald lever til fulde op til "VOVS" og ved hjælp af de skarpe glimt fra geværerne mundingsild, er muligt at skimte, hvorledes hængslet lukker sig om fjenden.

Indretningen af kampstilling

Opgaven er løst og foran ligger blot den sidste march til sikker grund, førend delingen endnu engang kan smide sig i udmattelse ind under teltflagens ly og sove. - Med mindre de selvfølgelig indgår i nattens vagtturnus!

Mange værnepligtige troede fejlagtigt den nat, at de kunne holde vagt med udgangspunkt i deres sovepose. En idé som blev pinligt modbevist, da fjenden sneg sig ind midt i lejren, fuldstændig uhindret af vagternes snorken.

Næste morgen måtte de betale for den ekstra søvn med en velfortjent røffel...

Stedet vi ankom til, og underbragte i, var nemlig hverken tilfældig eller ligegyldig. 3. Deling lå i den forreste kampstilling med retning mod en nu forstærket fjende!

En fjende, som forventes at angribe på et ukendt tidspunkt mellem onsdag middag og torsdag morgen.

Vi modtager således befaling for indretningen af kampstillingen, samt kampens gennemførelse, hvorefter vi bruger hele dagen på udlægning af pigtråd, lureminering og stillingsforbedringer. Det forventes at blive en hård kamp!

Tidlig torsdag morgen slår fjenden til, og herfra går det stærkt. En fjendtlig transport bliver observeret sammen med seks infanterister.

Panserværnsvåben og geværild sættes ind mod fjenden, mens der skiftevis råbes:" Jeg genlader!" og "Klar, Klar!"

Det er delingens hidtil største opgave, og vi mærker tydeligt presset; stillingsskifter skal støttes og sårede skal evakueres fra kamphandlingerne, behandles og beskyttes indtil sanitetsstøtten henter dem.

Kamphandlingerne ophører efter cirka to timer, og den magiske lyd af ordene "ENDEX ENDEX" lyder endeligt!

Den første, for alvor, autentiske oplevelse af, hvad det vil sige at være en soldat i felten er slut.

- Og til spørgsmålet om værnepligtige er rigtige soldater? Så afhænger svaret af øjnene, der ser. Mit bud skal dog være, at nok er vi ikke så prægtige som Holger Danske, der vågner op til dåd for Danmark, men vi er soldater. Vi er fremtidens soldater.

Sygeplejersker fra Trænregimentet tager stort ansvar i Afghanistan

Sygeplejerskerne Lisbeth og Joana fra Trænregimentet er udsendt i tre måneder til Resolute Support missionen i Kabul, Afghanistan for at arbejde på lejrens "sygehus".

Sygeplejerskerne har en høj faglighed og som en naturlig følge deraf lyst til at give den videre og se, at den anvendes i praksis. De har netop taget initiativ til at standardisere patientpleje efter operation på HKIA N (Hamid Karzei International Airport, North) på tværs af nationerne.

Ingen fælles standard

På Role 2, som sygehuset benævnes her på HKIA N, kommer læger og sygeplejerske fra flere forskellige lande. Der er derfor ikke en fælles standard på alle områder, da hver nation har deres arbejdsmetoder og standarder.

Standarder kan være vigtige i forhold til, at det sundhedsfaglige personale ved hvad der skal ske med patienten. Men også i forhold til at give en behandling som er optimal for patienten, så patienten kan komme i gang med at være aktiv og returnere til sit arbejde.

Lisbeth og Joana foreslog derfor ledelsen på Role 2, at de, i samarbejde med ledende traumelæge, kunne stå for at udarbejde standarder for smertebehandling og sygeplejen af patienter, som har gennemgået både større og mindre indgreb.

Danmark har forsket meget i standardisering af sygepleje og smertelindring efter operation, så det lå lige til højrebenet, men krævede mange timers forberedelse til udarbejdelse af undervisningsoplæg på engelsk med de relevante skemaer, tekst og billeder.

Anerkendelse og ros

Ledelsen var positiv over for en præsentation af et undervisningsoplæg.

Oplægget omhandlede, hvad der sker med kroppen efter kirurgisk indgreb, vigtigheden af smertebehandling og smerters indflydelse på kroppens funktioner og psyke ved ubehandlede smerter. Tidlig mobilisering af patienter så de kommer ud af sengen og selv forstår og tager ansvar for at være aktive samt tidlig ernæring så kvalme undgås og kroppen hurtigt kommer på plads, da tarmsystemet er vigtigt for immunforsvaret.

Undervisningen blev gennemført for ti læger og 12 sygeplejersker samt nogle medics og ledere.

Lisbeth og Joana havde brugt mange timer til at forberede 52 power point med billeder og tekst og var bevidste om at tale højt, tydeligt og langsomt for at få alle med.

Uddannelsen og indførelsen af standarder blev modtaget med stor anerkendelse og ros fra både ledere og læger, da alt var baseret på videnskabelig viden. Især sygeplejersker fra lande, uden engelsk som modersmål, roste den måde, som undervisningen blev gennemført på. Der blev talt tydeligt og støttet til power point.

Ledelsen og lægerne værdsatte i det hele taget, at Lisbeth og Joana selv tog initiativ til og gennemførte undervisning på engelsk, selv om det ikke hører til deres opgave.

Standarderne skal fastholdes

Undervisningen var dog ikke slut på opgaven. Nu skal standarderne fastholdes.

Det er de nye sygeplejersker, som lige er kommet til HKIA N, som skal følge op på dette og tidligere holds arbejde med blandt andet pain management planen, som er lavet ud fra de midler der findes på ROLE 2.

Gode ambassadører

Til dagligt er de to sygeplejersker tilknyttet 3. Sanitetskompagni ved Trænregimentet, hvor de så ofte som muligt lader sig indkalde for at deltage i kompagniets øvelser.

- De er gode ambassadører at have

udsendt fra os – de leverer altid varen. Selv om de mangler til vores egne aktiviteter, er vi glade for at udsende sygeplejersker til missionerne, fordi de kommer hjem med så mange gode oplevelser og erfaring, som vi kan drage nytte af, siger afdelingssygeplejerske ved 3. Sanitetskompagni Michael Christensen.

Hvis der er sundhedsfagligt personel blandt læserne af denne artikel, som har interesse i undervisningsmaterialet til generel brug, eller i forbindelse med arbejdet i andre missioner, har Lisbeth og Joana henvist til Tue Linderoth ved FSU eller Henning Otte Nielsen ved Trænregimentet, som har fået materielt tilsendt.

Ved spørgsmål til Lisbeth og Joana kan de ligeledes kontaktes via de to ovenstående personer.

Regimentschefen hilste soldaterne velkommen

Som chef for Jyske Trænregiment vil jeg byde Dem velkommen til Deres første uddannelse her ved regimentet på Hvorup Kaserne.

De er jo allerede nu 4 uger gamle og er jo også begyndt at ligne soldater.

I tiden indtil udgangen af JUL næste år skal De nu videreuddannes til at virke i en funktion i Deres respektive enheder. Nogle af Dem skal endog gennemgå en uddannelse til sergent og måske senere til officer.

Den uddannelse, som De nu i kompagni, bataljon og brigade skal gennemgå, tager sigte på, at De kan udfylde en plads i det, vi kalder krigsstyrken, og som i givet fald skal indsættes til forsvar af landet.

De vil i krigsstyrken kunne komme til at indgå i et fælles forsvar sammen med andre europæiske og nordamerikanske lande, som i forsvarsorganisationen NATO samler de forenede kræfter.

De vil under uddannelsen blive stillet overfor krav, såvel af fysisk som af psykisk karakter.

Disse krav vil lejlighedsvis være store, ja så store, som De i Deres hidtil korte liv aldrig har været i nærheden af.

De krav som vi stiller, vil omvendt stille meget store krav til Dem i henseende til kammeratskab, gensidig tillid og tolerance overfor Deres kammerater.

De krav, vi stiller, skal stilles. Selv om kravene synes barske, vil de dog aldrig komme i nærheden af de krav, som en krig vil stille.

Nogle af Dem vil under uddannelsen mange gange fortryde, at De overhovedet lod Dem føde. Nogle af Dem vil være meget afhængige af Deres kammeraters hjælp, medens nogle vil skille sig ud som de, der har meget at give af.

Oberst B. G. Schnoor hilser her på soldaterne fra 1. Forsyningskompagni.

Fortiden kommer frem ved forhindringsbanen

Inden byggeriet af den nye multibygning kan starte, undersøger arkæologer området for fortidsminder.

De fleste har nok lagt mærke til gravkoen, der har gravet en del af området ved forhindringsbanen op. Området skal fremover huse den nye multibygning, hvor blandt andet 2. Logistikbataljon skal bo.

Men inden der kan graves ud til sokkel og kloak, skal arkæologer fra Aalborg Museum se, om der er fortidsminder, der skal bevares og registreres.

Området omkring Lindholm Høje og Aalborg Kaserner har været beboet igennem bronzealderen og jernalderen, og der er tidligere fundet rester af gårde fra perioderne på kasernen, og dette projekt er ikke en undtagelse.

Ved at skrabe jordlag af med gravemaskinen, har arkæologerne fundet gamle marker fra bronzealderen, hvor man stadig kan se sporene af brug af en "ard", en primitiv plov, der blev brugt i bronzealderen og jernalderen.

En ard blev typisk trukket af okser, og i modsætning til den moderne plov, kunne den ikke vende jorden, men kun løsne den.

Velbevarede spor

Selvom det hverken er guldhorn eller gravpladser, så har udgravning alligevel fået en vis opmærksomhed. Det skyldes, at arkæologerne sjældent finder så velbevarede spor, hvor man kan se markernes form.

Ud over at måle markerne op og fotografere sporene, er der også taget jordprøver, så man kan måle, om der blev bragt gødning ud på markerne, og hvilken type.

Grønne Kaserner

Multibygningen er en del af projekt Grønne Kaserner, som Aalborg Kaserner og Almegårds Kaserne på Bornholm deltager i.

Ud over multibygningen ved forhindringsbanen skal der bygges en ny værkstedsbygning. Udgravningerne forventes ikke at påvirke byggeplanen, og multibygningen forventes færdig i første kvartal 2018.

Det nederste mørke lag, er marken fra bronzealder eller jernalder. Det gule lag er spor efter sandflugt, og det øverste brune lag er det nuværende niveau på græsplænen omkring forhindringsbanen.

Af seniorsergent L. Kling, 1. LOGBTN/KURSEK SAN.

Tættere på virkeligheden med dukker og sminke

Både Forsvaret og det civile sygehusvæsen har behov for at træne så tæt på virkeligheden som muligt, når de skal øve sig i behandling af syge og sårede.

Kursussektionen ved 1. Logistikbataljon har til dette formål gennem årene opbygget et antal containere og anskaffet forskellige dukker, der bruges til at træne soldaterne i behandling i forskellige miljøer.

Firmaet "Laerdal", der fremstiller dukker til brug for undervisning af blandt andet sygeplejersker, læger og sanitetspersonel, arrangerer hvert år en konference i simulation af behandling. De havde i den anledning inviteret kursussektionen til at fremvise simulationscontainere og lave en workshop med sminkning af figuranter på SUN2016 konferencen i Aarhus.

155 deltagere fra skoler og sygehuse

Konferencen SUN 2016 (Simulation User Network) havde 155 deltagere fra de nordiske lande, primært fra sygehuse og skoler indenfor sundhedsuddannelser.

Konferencen går på skift mellem Norge, Sverige og Danmark. I år foregik konferencen på Region Midtjyllands simulationscenter (MidtSim), der er en del af Aarhus Universitetshospital, dels på Østjyllands Brandskole, få minutters gang fra MidtSim.

Ambulancer og sminke

Vi fik opstillet vores containere på brandskolen. En ambulancegruppe fra 2. Sanitetskompagni demonstrerede behandling på jorden og behandling i ambulancen.

Efter demonstrationen gennemførte vi en kort lektion i, hvordan vi sminker både figuranter og dukker. Vi sluttede af med at give tilskuerne mulighed for selv at sminke forstilt sårede og kigge mere på vores simulationscontainere og de andre undervisningsmetoder, vi anvender.

Det var en øjenåbner

Fremvisningen og workshoppen var en stor succes. Tilbagemeldingerne fra deltagerne var rigtigt gode.

Medarbejderne ved de civile simulationscentre er først inden for de senere år begyndt at sminke skader, hvorfor de naturligvis ikke har de store erfaringer.

Vores anvendelse af figuranter blev også rost. På hospitalerne bruger de mere dukker, hvilket medvirker til at scenarierne ofte bliver lidt mere kunstige.

Vi gennemførte seks fremvisninger på de to dage, og deltog ellers i resten af konferencen, hvor forelæsningerne omhandlede nyeste forskning omkring effekten af simulation, og tiltag inden for indførelse af certificering af færdigheder. Ud fra disse indlæg kan vi se, at Hæren er godt med i at bruge simulation i undervisningen.

Trænregimentets IT-sektion kåret som årets læreplads

Regimentschefen og lærlingesektionen var med, da IT-sektionen ved Trænregimentet fik overrakt diplomet som årets læreplads hos TechCollege Aalborg.

IT-sektionen blev indstillet til Årets Læreplads af deres elev Thomas á Rogvi, der er i lære som IT-supporter. Han begrundede blandt andet indstillingen med det gode forhold til kollegaerne: - Vi er altid, både i og uden for arbejdstiden, inviteret med til arrangementer på arbejdet, for eksempel DHL stafet i Aalborg. Derudover dyrker vi fælles idræt og bruger øvelsesterrænet til mountainbiketure.

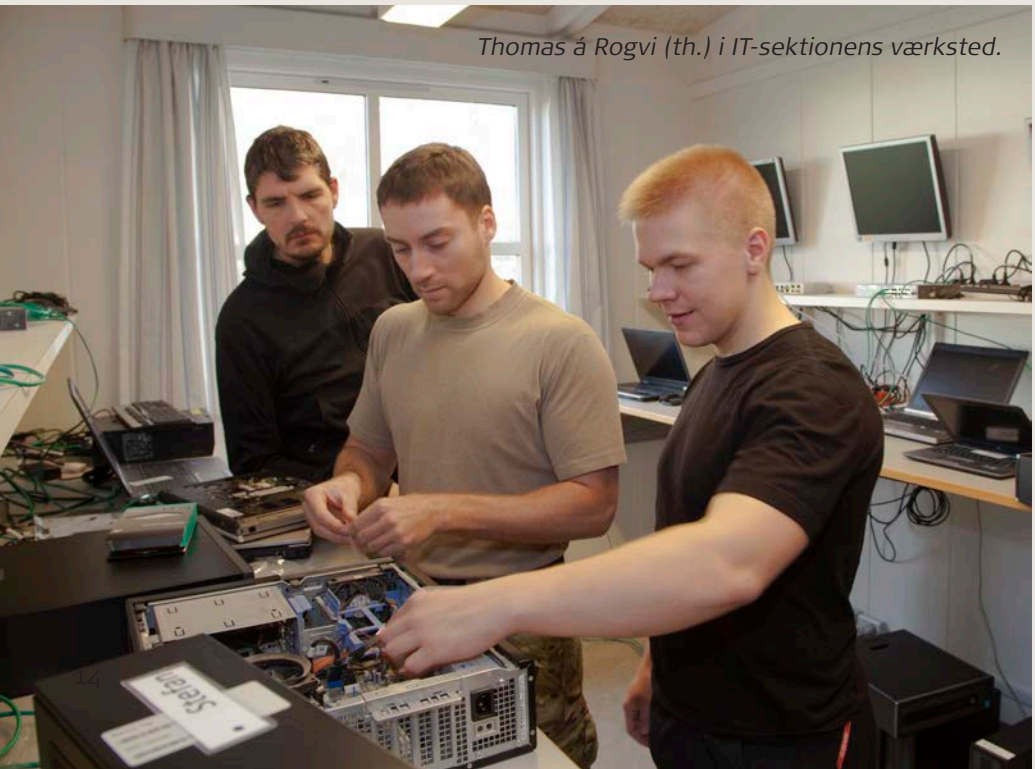

Thomas á Rogvi (th.) i IT-sektionens værksted.

Ud over samværet med kollegaerne er Thomas glad for den personlige og faglige udvikling, han har haft igennem sin læretid. - Jeg er blevet serviceminded og mere åben og bedre til at snakke med fremmede mennesker. Når jeg har brug for at lære nyt, kan jeg ofte bruge noget af arbejdstiden på det, og hvis jeg vil fordybe mig i for eksempel Windows Server, sætter vi én op, som jeg kan bruge.

Skrevet fra hjertet

Trænregimentets IT-sektion blev valgt blandt 30 indstillede virksomheder. Praktikcenterchef Per Dennis Kristensen fra TechCollege Aalborg begrundede valget med, at man i indstillingen kunne mærke, hvor meget lærepladsen betød for Thomas og for hans sociale og faglige udvikling, - Dommerkomitéen har lagt vægt på, at den er skrevet fra hjertet.

Ud over diplomet fik IT-sektionen overrakt et litografi af Erik Bille Christiansens maleri "På den store klinge" sammen med

en bog om kunstneren og en æske karameller.

Lærlingen skal være en del af holdet

Oversergent Dan Hrab fra Trænregimentets IT-sektion er glad for, at sektionen blev valgt som årets læreplads ved TechCollege Aalborg.

– Jeg har før hørt skrækeksempler om lærlinge, der er blevet brugt til forefaldende arbejde i stedet for, at firmaet tog hånd om deres faglige udvikling.

Da vi skulle have lærlinge her på stedet, ville vi fra starten gerne vise, at de skulle være en del af den faste medarbejderstab. Vi forsøger at give vores to lærlinge rammer og opgaver, som de kan varetage selvstændigt, afhængigt af hvor langt de er i deres uddannelse, og så er de med til alle afdelingsmøder, hvor vi motiverer dem til at byde ind med problemer og løsninger, fortæller Dan. - Og da Thomas i forvejen har en uddannelse som webintegrator og kan lave hjemmesider, har vi fået en ny og forbedret logonside til vores trådløse netværk.

Ingen skal sidde foran computeren i frokostpausen

Dan er daglig leder for fire IT-supportere og to lærlinge. Sammen servicerer de omkring 1.400 brugere.

- Vi er en lille sektion i et stort regiment, så vi vægter det sociale meget højt. Frokostpausen skal helst foregå sammen, og ikke isoleret foran computeren. Og selvom vores lærlinge i princippet er civile, og dermed ikke skal bestå Forsvarets fysiske tests, så forsøger vi at lokke dem med til idræt og mikrotræning på gangen.

- Samtidig er det vigtigt for os, at der skal være plads til at lave fejl. De fleste mennesker ved godt, når de har lavet en fejl, og i stedet for at skælde ud, forsøger vi, at vende fejlen til noget positivt og lære af den.

Hæren er en anderledes læreplads

- Hærens enheder er gode til at tage hånd om- og udvikle lærlingene, fortæller seniorsergent Birgitte Bæk Larsen, der er leder for lærlingesektionen i Hæren. Birgitte varetager den daglige administration af de 43 lærlinge og elever, som Hæren har i dag.

Hæren har lærlinge og elever ansat indenfor otte forskellige fagretninger. Hæren har lærepladser i alt lige fra IT-supportere og lastbilmekanikere i hele landet, til beslagsmede og sadelmagere ved Gardehusarregimentets Hesteeskadron i Slagelse.

- Hæren er et anderledes og attraktivt uddannelsessted for civile lærlinge og elever.

Vi tilbyder lærepladser med høj faglighed, og vi prioriterer det sociale meget højt. Det er vigtigt for os, at vores lærlinge og elever føler, at de er "en del af holdet". For eksempel deltager de i fysisktræning, skydning og andre aktiviteter sammen med resten af enheden. Det er vigtigt for os, at de bliver en integreret del af den militære dagligdag.

- Vi håber, at vi kan skabe så gode rammer, at vores lærlinge og elever ønsker en fastansættelse som militæransat efter endt uddannelse, udtaler Birgitte Bæk Larsen.

Fokus på de gode lærepladser

Erhvervsskolerne har hvert år siden 1999 uddelt priser til årets lærepladser for sætte fokus på lærepladser og lærlinge. Og det er ikke første gang, at Forsvaret bliver nævnt som et godt sted at være i lære.

I 2012 blev Air Control Wing i Karup valgt til årets læreplads af Danske Erhvervsskoler, også indstillet af en IT-supporter lærling.

Ved at blive valgt til årets læreplads ved TechCollege Aalborg er Trænregimentet indstillet til årets læreplads i Danmark, der afsløres den 17. november.

Det har været vigtigt for hele IT-sektionen, at lærlinge skal arbejde på lige fod med de ansatte

Dan og Thomas foran IT-sektionens lokaler.

Vi har de bedste værnepligtige

Det er nok ikke helt normalt, at drikke champagne udenfor på en snevejrsdag i november! Men når det nu er chefen, der giver, og han har lånt sin sabel ud til at åbne den med...
- Og man er blevet kåret til landets bedste værnepligtigsgruppe.
- Så drikker man champagne i november!

HBU-grupper fra hele Hæren var i uge 45 samlet for at dyste mod hinanden. Konkurrencen foregik i området omkring Høvelte, hvor den Kongelige Livgarde er hjemmehørende.

Her viste det sig sandelig, at landets bedste værnepligtige soldater kom fra 4 HBU-kompagni, der overbevisende vandt de fysisk krævende konkurrencer, mens gruppen fra 5 HBU-kompagni fik en flot tredjeplads.

- Det er helt fabelagtigt, at vi kan konkurrere mod alle Hærens HBU-enheder og blive nummer ét og tre. Det er helt fantastisk, og det betyder rigtig meget for de over 200 værnepligtige i de to kompagnier, siger en glad kaptajn Asbjørn Dreschler, der er chef for 4 HBU-kompagni og fungerende chef for 5 HBU-kompagni. - Jeg er meget stolt over de to grupper, der i den grad har vist viljen til at vinde.

To dage med hårde konkurrencer

De to konkurrencedage startede med Forsvarets fysiske test, der igennem en række øvelser tester soldatens muskulatur og kondition.

Den er de værnepligtige vant til, så som en ekstra udfordring skulle den gennemføres i kampuniform og støvler.

Herefter skulle de værnepligtige gennemføre otte kilometer ilmarch og efterfølgende en tur i Farum Svømmehal, hvor der var samarbejdsøvelser og selvtillidsprøver. Her skulle de blandt andet lade sig falde strakt bagover fra tre-meter vippen.

Dag to startede med skydning efterfulgt af Livgardens én kilometer lange feltforhindringsbane. Herefter fik de værnepligtige lov til at klæde sig af i det kolde efterårsvejr og gøre klar til vandpassage, hvor soldaten pakker udrustning og rygsæk ind i sin teltflage, så den er vandtæt og kan flyde, og iført regntøj og et par løbesko kan svømme med sin udrustning.

Efterfølgende var der konkurrencer i afstandsbedømmelse og kortlæsning og flere samarbejdsøvelser.

- Da vi kørte derover, håbede vi bare, at vi ikke fik en sidsteplads. Men efter de fysiske tests og ilmarchen lå vi nummer ét, fortæller menig Brøker, - og så var resten bare én stor testosteronfest.

Samarbejdet løftede hele gruppen

Fokus på konkurrencerne var, ud over at teste de værnepligtiges fysiske form, at teste deres evne til at samarbejde i gruppen, så ingen konkurrencer var overstå-

et, før sidste mand eller kvinde var med. Det var netop samarbejdet i gruppen, der var med til at sikre sejren for gruppen fra 4. HBU kompagni.

– Vi kendte hinandens svage og stærke sider og vidste, hvor vi skulle sætte ind for at hjælpe hinanden, fortæller menig Harboe, - og det kunne vi mærke, at de andre ikke gjorde.

Menig Brøker fortsætter - Især på den sidste bakke under ilmarchen, hvor vi alle sammen gik med blodsmag i munden og skubbede hinanden frem. Det var helt klart det hårdeste på turen.

En god dag at være Trænsoldat

Chefen for Trænregimentet, Oberst Jess Møller Nielsen, siger om resultaterne:
- Det er endnu en god dag, at være trænsoldat. Jeg glæder mig over det høje niveau hos vores soldater, og det understreger vores holdning om, at man først og fremmest er kriger, derefter specialist. Stort tillykke til soldaterne og deres befalingsmænd.

Semesterstart ved Trænregimentet

I september startede fire studerende i praktik ved Trænregimentet.

Morten og Henrik læser Politik og Administration, og skal skrive projekt om InterForce-samarbejdet mellem Trænregimentet og lokale virksomheder. - Den helt store forandring er, at vi skal til at lave noget, hvor der er et resultat, der skal bruges af andre end os selv, og det ikke kun er for personlig udvikling, fortæller Henrik.

Minela læser læringsfilosofi og skal skrive projekt om fjernundervisning sammen med 1. Logistikbataljon. Ane Katrine og Minela læser begge anvendt filosofi. Ane Katrine læser kulturfilosofi og skal lave projekt om mangfoldighed og ligestilling bland militære ansatte sammen med personelsektionen.

Praktikken ved Trænregimentet betyder, at de vil have deres daglige gang hos enheden indtil december, hvor projektet skal være afsluttet. Efter deres praktik skal de lave en redegørelse over teori og metodevalg, som de skal til eksamen i til januar.

Flot udbytte på Interforcejagten

Mens det sidste løv blæste af træerne, havde den militære koordinator for Interforce Region Nordjylland, oberst Jess Møller Nielsen, inviteret medlemmerne på jagt i det militære øvelsesterræn ved Aalborg Kaserner.

Det blev til en helt igennem fantastisk dag, hvor alle fik en dejlig naturoplevelse samt en del sund motion. Der blev set utrolig meget vildt på samtlige såter, men efter den første såt tydede det dog ikke på, at dagens jagtudbytte ville blive så stort, som det reelt blev.

Lidt slukøret gik man tomhændet fra den første såt, men allerede på den anden viste Diana (Jagtgudinden i den romerske mytologi.) Red.)) sig fra den pæne side. Her blev der nedlagt både rådyr, hare, fasaner og snepper.

Efter en velfortjent kop kaffe og lidt brød forsatte jagten med endnu et par vellykkede såter, inden selskabet kunne nyde kantinens velsmagende gule ærter med diverse tilbehør. Under middagen var humøret højt. Der blev udvekslet historier "fra det virkelige liv", nogle mere stuerene end andre!

Således mæt i krop og sjæl forsatte jagten med endnu tre succesfulde såter, hvorefter man kørte tilbage til kasernen, hvor der blev afholdt vildtparade. – Og hvilken parade! Tre snepper, to rådyr, to harer og hele ti fasaner.

Et sjældent flot udbytte.

Der støttes stadig i Afghanistan

Der er stadig tusindvis af multinationale soldater i Afghanistan. Danmark bidrager med cirka 100, hvoraf de 18 er fra Trænregimentet. Baggrund, organisation og opgaver er i denne artikel fint beskrevet af kaptajn Rasmus, presse- og informationsofficer, DANCON, RS hold 5, Kabul, Afghanistan.

I 2002 engagerede Danmark sig militært i Afghanistan. Missionen blev kaldt International Security Assistance Force (ISAF) og varede ved i 12 år. I 2014 besluttede NATO at overdrage sikkerhedsansvaret tilbage til den afghanske regering. Den efterfølgende mission, som startede 1. januar 2015, kom til at hedde Resolute Support (RS).

I stedet for aktivt at tage del i kamphandlingerne, er NATO's opgave nu at træne, rådgive og støtte den afghanske regering og dets forsvar i militære sammenhænge, så Afghanistan på længere sigt bliver i stand til at varetage sikkerheden uden NATO's hjælp.

Resolute Support består af ca. 13.000 personer fra 42 nationer, og heraf bidrager USA med ca. 7.500. Missionen er således multinational, men med en klar amerikansk overvægt. Det danske bidrag til Resolute Support er aktuelt på ca. 100 soldater fra alle tre værn samt Hjemmeværnet.

De danske soldater befinder sig ca. 5.000 km fra Danmark, og er alle stationeret i Kabul i det østlige Afghanistan. Soldaterne er spredt over fire forskellige lokationer i Kabul og løser overordnet otte forskellige opgaver.

Resolute Support hovedkvarteret

I hovedkvarteret, som er beliggende i Green Zone i Kabul, bor og arbejder seks danske stabsofficerer og militærrådgivere samt chefen for det danske kontingent, brigadegeneral Torben Dixen Møller.

Generalen støttes af en militærassistent og fire sikringsfolk fra Jydske Dragonregiment.

Generalens primære rolle i Afghanistan er at lede et multinationalt team, som har til opgave at støtte de afghanske sikkerhedsministerier med at indføre systemer og processer m.h.p. at reducere korruption, som desværre er ganske omfattende.

De danske stabsofficerer/rådgivere ved Resolute Support hovedkvarteret arbejder tæt sammen med afghanske top-officerer i Forsvarsministeriet og Indenrigsministeriet inden for områderne økonomi og anti-korruption m.v. Tre af de danske stabsofficerer forretter tjeneste inden for hhv. CJ2 (efterretninger), CJ35 (langtidsplanlægning).

Den afghanske officersskole, Afghan National Army Officers Academy

Ved den afghanske officersskole, ANAOA, i den vestlige del af Kabul, bor fem danske rådgivere sammen med rådgivere og sikringssoldater fra Storbritannien, Australien og New Zealand.

Rådgiverne har til opgave at vejlede afghanske instruktører og hjælpe med planlægning af øvelser, enhedsuddannelse og undervisning generelt i overensstemmelse med de direktiver og uddannelsesplaner, som er udarbejdet af officersskolens egen stab.

Ligeledes rådgiver de fem danskere også i udvælgelsesprocessen af de afghanske kadetter.

Officersskolen er opbygget efter de

samme principper, som den britiske officersskole, Sandhurst, og er en relativ kort officersuddannelse på 12 måneder.

New Kabul Compound

New Kabul Compound, som er beliggende lige uden for Green Zone, er en amerikansk drevet lejr. Lejren ligger ud til Massoud Circle, som er et af de større trafikknudepunkter i Kabul centrum.

Der befinder sig ca. 1400 personer i lejren hvoraf 39 er danskere: Otte rådgivere ved Army Institutional Advisory Team, to stabsofficerer ved Kabul Security Force og 29 infanterister fra Jydske Dragonregiment ved det danske Mobile Force Protection Team.

Rådgiverne i New Kabul Compound rådgiver den afghanske hærs overordnede uddannelsesinstitutioner, som blandt andet omfatter den afghanske hærs officersskoler og alle fag- og våbenskoler.

Rådgivningen sker primært gennem dialog med stabene ved de afghanske trænings- og uddannelsesinstitutioner.

De assisterer i forbindelse med justeringer af organisationer, tilpasning af processer samt udvikling af den afghanske hærs kapacitet til at planlægge, tilrettelægge, gennemføre og kontrollere uddannelserne.

Hver af rådgiverne har en eller flere afghanske kollegaer, der skal rådgives, og rådgiverne besøger således ofte de forskellige afghanske militære institutioner i området.

Herved opnås en god personlig kontakt med de afghanske kollegaer, ligesom der opnås den bedste indsigt i de afghanske udfordringer indenfor de områder hvor, der skal rådgives.

De 29 soldater ved Mobile Force Protection Team (MFPT) fra Jydske Dragonregiment i Holstebro varetager personeltransporten i Kabul by, når der ikke flyves helikopter, ligesom de varetager personbeskyttelsen af rådgiverne, når de besøger de forskellige institutioner i Kabul.

Hamid Karzai International Airport

I lufthavnen i Kabul arbejder Det Danske Element på 18 mand sammen med 10 militærpolitisoldater, to hundeførere, to danske lufthavnsoperatører samt tre danske sygeplejersker.

Det Danske Element består af en lille stab på to kaptajner, en feltpræst samt chefen for det danske element. Det Danske Element består herudover af et nationalt støtteelement på 14 mand fordelt på en kommandosektion, en terminalsektion og et kommunikationselement.

Kommandosektionen varetager alt det personel-administrative arbejde for hele det Danske Kontingent fordelt på alle lejre.

Terminalsektionen sørger for alt transport af materiel og personel til og fra Danmark og planlægger ligeledes transporten mellem lejrene.

Kommunikationselementet opstiller og servicerer alt elektronik og alle kommunikationsmidler for alle danske soldater i Kabul.

Kort fortalt er det Danske Element et serviceorgan, der sørger for, at de rette vilkår er til stede til at løse de militære opgaver i Kabul.

De danske hundeførere og deres hunde arbejder som henholdsvis bombehund og narkohund i lufthavnen.

En sygeplejerske arbejder ved det danske element og to ved det internationale felthospital i lufthavnen.

De to lufthavnsoperatører rådgiver og støtter det afghanske luftvåben i håndtering af passagerer, gods og farligt gods.

IMP

De danske MP'ere er integreret i International Military Police (IMP) på Hamid Karzai International Airport. IMP er den eneste politimyndighed med jurisdiktion over samtlige, der opholder sig inden for lejren. Chefen for IMP er dansk.

IMP opgaver består i opretholdelse af lov og orden, efterforskning af kriminalitet, trafikregulering, adgangs- og sikkerhedskontrol. Hertil generel feltsikkerhedskontrol, som består i at kontrollere at soldater lever op til de gældende sikkerhedsbestemmelser, der gælder for lejren.

Opgaverne her omfatter alt fra håndtering af trafikforseelser, sikkerhedsbrud, indsmugling af alkohol og stoffer, ransagninger og færdselsuheld til ligsyn, selvmordsforsøg, krænkelser, tyveri mv.

Det danske kontingent er nået til hold 5 og missionen for hvert hold, varer i seks måneder.

PERSONELNYT

Udnævnelse til oberstløjtnant
Pr. 1. november 2016.
OL Susanne Bechfeldt

Udnævnelse til kaptajn-R
Pr. 10. oktober 2016:
KN-R Henrik Lykke Straarup

Udnævnelse til kaptajnløjtnant
Pr. 1. november 2016:
KL Jakob Hyldgaard Johannesen

Udnævnelse til premierløjtnant
Pr. 3. november 2016:
PL Kasper Seiffert Aagaard

Udnævnelse til chefsergent
Pr. 1. november 2016:
CSG Finn Juel Larsen

Udnævnelse til seniorsergent
Pr. 5. december 2016.
SSG Allan Erik Andersen
SSG Poul Storbank Nielsen
SSG Anders Hjorth Møller

Udnævnelse til sergent
Pr. 14. oktober 2016.
SG Daniel Richard Sander Humphries
SG Tobias Rolle Horne
SG Nick Glenn Nielsen
SG Kristian Luther Mörck
SG Nicoali Hansen

Udnævnelse til korporal
Pr. 12. december 2016.
KP Henrik Wiese
KP Timothy Vincents Broughton
KP Rasmus Malte Koksbang

25 års jubilæum
Pr. 9. oktober 2016
SSG Peter Christian Chleve

Pr. 10. oktober 2016:
SSG Michael Christian Kjeldsen

Pr. 5. november 2016:
OL Jesper Momme

Pr. 18. november 2016:
CSG Brian Blankensteiner

Tjenestemandsansættelse
Pr. 1. oktober 2016:
KP Pia Grindsted Nielsen

Pr. 1. november 2016:
OKS-1 Lars Engel-Andersen

Pr. 1. december 2016.
OKS-1 Jesper Toft Sørensen

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv
Pr. 4. oktober 2016:
SSG Steen Mogens Jensen

Benådet med Ridderkorset af 1. grad af Dannebrogordenen
Pr. 4. oktober 2016:
OL Allan Peter Sundahl

Benådet med Ridderkorset af Dannebrogordenen
Pr. 4. oktober 2016:
OL Thorsten Lyhne Jørgensen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet
Pr. 30. november 2016:
OKS-1 Jørn Lindberg Brandt

Bedste Soldat – Hold AUG 2016
MG Johannes Emil Bræmer Jensen
MG Jakob Thybo Brøker
MG Rasmus Alexander Christiansen

Oberstløjtnant Allan Peter Sundahl.

Oberstløjtnant Thorsten Lyhne Jørgensen.

Operation rød hovedbeklædning

Uddannelsen er slut for 20 nye militærpolitibetjente, der kunne tage deres gamle baret af, og tage den karakteristiske røde baret eller røde overtræk til søværnets rundhue på.

- Hr. Oberst, melder 20 nye militærpolitibetjente klar til tjeneste.

Chefen for Militærpolitiskolen, major Claus Erik Dalsgaard Brønnum, havde linet de 20 elever op klar til udnævnelsesparade i gymnastiksalen på Nørre Uttrup Kaserne.

Det har været elleve hårde måneder. 28 elever slap gennem nåleøjet til uddannelsen, syv afgik og én elev fik en skade og måtte stoppe, men fortsætter uddannelsen på næste hold.

Èn af de bedste uddannelser

- De unge mennesker, der står foran os, har fået én af de allerbedste uddannelser Danmark og dansk Forsvar kan byde på. - I er særligt udvalgt. I er særligt testede. I er i særlig grad blevet udsat for pres for at sikre, at I kan holde til tjeneste, sagde oberst Jess Møller Nielsen, chef for Trænregimentet og tjenestegrensinspektør for militærpolitiet, i sin tale ved udnævnelsesparaden.

- Fordi I sammen har gennemgået en af de hårdeste uddannelser i Forsvaret, vil sammenholdet holde resten af jeres liv. Det er en af grundene til, at vi bruger ordet "familie". MP familien er kendetegnet ved et ubrydeligt sammenhold og en livslang loyalitet overfor hinanden. Uanset, hvor i verden familiens medlemmer finder hinanden, så passer de på hinanden.

Og uddannelsen er ikke bare hård for eleverne. Familier og pårørende må leve med elleve måneder, hvor eleverne har haft skiftende arbejdstider og de har fået en meget træt soldat hjem på weekend. Og det understreger, at uddannelsen til MP er en af de mest alsidige i Forsvaret, hvor eleverne bliver presset både fysisk og mentalt. Alligevel er der hvert år over 200 ansøgere til uddannelsen.

- Jeg har det bedste job i verden. Jeg arbejder med motiverede unge mennesker, som man kan stille krav til. Hver dag kan jeg se, hvordan de udvikler sig fysisk, mentalt og holdningsmæssigt, fortæller Kim, der er seniorsergent og har været holdfører for de nye MP'er.

– Man skal være i god fysisk form og god til at omsætte teori til praksis. Jobbet kræver en speciel holdning og personlighed, hvor man den ene dag kan være kollega med andre soldater under en operation i udlandet, og den næste dag skal være politimyndighed for dem.

Uddannelsen kan søges af alle, der har gennemført en basisuddannelse i et af de tre værn, og det giver elever med forskellige forudsætninger.

– Det skifter meget mellem, hvem der er ovenpå i de forskellige situationer. Selvom det er en individuel uddannelse, så lægger vi vægt på, at det er en holdpræstation, og alle på holdet har været gode til at støtte hinanden, fortæller Kim, der selv er uddannet i Hæren, men har arbejdet som MP i Søværnet.

Hverdagen ændres

Oberstløjtnant Thorsten L. Jørgensen, der er chef for Militærpolitiet nævnte i sin tale også værdien af støtten til hinanden.

– I har opereret ud fra devisen om, at holdet ikke er stærkere end det svageste led. I er et strålende bevis på, at med et stærkt sammenhold, ærlighed og en god portion gå-på-mod, klarer man selv de største udfordringer.

-Dagen i dag markerer begyndelsen på en ny tid for jer. Jeres hverdag ændrer sig. Fra en forudsigelig og relativ beskyttet tilværelse som elever, vil I nu komme til at opleve en hverdag, der blandt andet vil stille krav til jeres forandringsparathed og jeres evne til at håndtere temposkift. Det er MP'erens virkelighed i den verden vi lever i, fortalte oberstløjtnant Jørgensen.

Efter talerne blev der traditionen tro uddelt priser til eleverne.

Konstabel Andreas fik overrakt "Skægøksen" af 2. viceborgmester Mads Sølver Pedersen på vegne af Rotary Nørresundby, som bedste elev på holdet.

Konstabel Niklas fik overrakt flidspræmien af Frants Dalby fra Militærpolitiforeningen.

Overkonstabel Mark fik overrakt prisen for bedste kammerat af MP Stuens præsident, major C.C. Mørk.

Tekst og foto: Kaptajn Niels Brandt, presseofficer under øvelse Night Hawk.

Støtte til øvelse Night Hawk

Det Nationale Støtteelement er en unik enhed. NSE'ets sektioner er alle sammen afhængige af hinanden til at yde det ypperste. At levere god service til deres kunder. Under øvelse Night Hawk var 1. Nationale Støtteelement indsat til at yde netop den service.

I udkanten af SOF city, hvor specialoperationssoldaterne bor under øvelse Night Hawk, ligger 1. Nationale Støtteelement under 4. Nationale Støttebataljon fra Vordingborg Kaserne. Det har ansvaret for oprettelse, drift og nedbrydning af lejren. En proces, der lægger op til fire uger oven i selve øvelsen. Desuden har det ansvaret for at bestille materiel ud fra Statements of Requirement fra alle de deltagende lande under øvelse Night Hawk.

NSE'et er sammensat til lejligheden - som altid. Under denne øvelse er NSE'et opdelt med en afdeling på Flyvestation Aalborg under ledelse af premierløjtnant Heino Bruun Jacobsen og en på Flådestation Korsør under ledelse af seniorsergent Sven Bjerkhof.

Uanset, hvordan NSE'et er opbygget har alle sektionerne en høj grad af selvbevidsthed og synes, at de er den vigtigste sektion. Men alle er helt klar over, at de er en del af en helhed, og at de kun lykkes, hvis de er dygtige til at samarbejde med de øvrige sektioner.

Premierløjtnant Heino Bruun Jacobsen er fungerende chef for NSE under øvelsen. For ham er NSE'et en unik enhed.

- NSE'et er en bredtfavnende enhed med rigtig mange forskellige opgaver. Det unikke hos os er nok, at vi er så alsidige. Vi har et mix af specialer indenfor transport, forsyning, terminaltjeneste, indkøber og forvalter, fortæller Heino.

Premierløjtnant Heino Bruun Jacobsen var fungerende chef for NSE under øvelsen.

Som chef har Heino ingen chance for at få en lige så dyb indsigt i specialerne, som hans medarbejdere har, men det er heller ikke vigtigt. Det vigtige ved at arbejde i et NSE er at besidde nogle gode sociale kompetencer.

- Jeg har en tilstrækkelig viden om de enkelte specialer, så jeg kan uddelegere opgaverne. Det gør jeg til underførerne, som delegere videre til medarbejderne. Som medarbejder og chef ved et NSE skal man være rigtig dygtig til at skabe sociale relationer. Det er vigtigt, for vi har en stor berøringsflade med alle kunderne og leverandørerne.

Det første man bliver mødt af, når man træder ind på det nationale støtteelements område, er en udfoldelig kontorcontainer med tydelig vejvisning til Desk HNS. Det er her man henvender sig, hvis man skal have løst et eller andet problem. Herinde sidder Seniorsergent Michael Enok, som er fungerende kommandant i hovedkvarteret som erstatning for seniorsergent Jesper Erbs, som har funktionen til daglig.

- Desken er nok den vigtigste funktion ved det nationale støtteelement. Det er hoveddøren til NSE'et. Det er her folk kommer, når de skal have ordnet et eller andet. I virkeligheden er det lidt svært at fortælle, hvad det er, for det er alt muligt, fortæller en smilende Michael.

- Det kan være fejlmeldinger ved toiletterne, kostændringer, bestilling af teleskoplæsser, eller lastbiler, eller flytning af personel. Men det kan også være personlige ting, som tabte nøgler eller ID kort, uddyber Michael.

Den vigtige Transportsektion

Ved siden af Desken står tre containere. Udvendigt er de alle ens, men der sker vidt forskellige ting inde i dem. I den bagerste sidder Morten Sahl Christensen. Han er konstabel, men fungerer som transportbefalingsmand. For ham er transportsektionen den vigtigste i NSE'et.

- Vi kører ud med varer til vores kunder. Uden os fik de andre ingenting. Vi bliver ‹tasket› af chefen, næstkommanderen-

de, forsyneren og desken. Når vi får opgaverne, pakker vi på et af vores køretøjer. Vi har to HX'ere, en lille teleskopløfter, en bus svær, en pickup og et antal mindre køretøjer, fortæller Morten.

16.000 liter vand i døgnet

Transportsektionen transporterer alt muligt. Det kan være ekstra generatorer fra Vordingborg. Stole fra Korsør, pigtråd fra Oksbøl, toiletter og feltrationer fra Skive eller døre fra Løgstør.

- En af de sjove ting, som vi har skullet udføre var, da vi skulle levere vores bus til en fangetransport. Den blev sendt af sted med sikring og eskorte på omkring 15 - 20 køretøjer. Det var en sjov opgave for chaufføren, siger Morten.

- Ellers er det meget lig vores daglige tjans, men det er også vigtigt nok. Hver dag fylder vi vandtanken med vores vandvogn. Der bliver brugt 16.000 liter vand til bad og toilet. Og så tanker vi diesel til VARM 40 i teltene og alle generatorerne. Det bliver et sted mellem 1.000 og 10.000 liter pr. dag, vi kan dog også blive brugt til at tanke andre køretøjer, forklarer Morten.

Forsyningssektionen

I den midterste container sidder Diana Pedersen. Hun er sergent og forsyningsbefalingsmand. Hun har et lager med forsyninger og hun kan skaffe ting fra depoterne.

- Hvis der ikke var nogen forsyningssektion, så var der ingen, der kunne få våben og ammunition. Så går krigen jo i stå. Derfor er vi de vigtigste, siger Diana med et smil.

Forud for øvelse Night Hawk fik Diana en oversigt over det, hun skulle medbringe. Det blev pakket i containeren, så det var klar til udlevering, når de kom til Aalborg.

- Vi har det forventede forbrug. Det har vi bestilt og taget med hjemmefra. Hvis eller når, der opstår et behov hos enhederne, så er det os der bestiller. Det sker ved Flyvestation Aalborg eller Trænregimentet. Der er faktisk næsten ikke det, vi ikke kan skaffe, og hvis jeg ikke kan få det, så sender jeg opgaven videre til indkøberen. Så går han i byen og skaffer det, uddyber Diana.

På torsdag er der ENDEX, men ikke for Det Nationale Støtteelement. De står for nedbrydningen af lejren. En proces, der varer en uge. Derefter tager de tilbage til Vordingborg Kaserne og fortsætter den daglige tjeneste.

Af menig Julie Puggard Jensen.

På feltøvelse i Holstebro

En morgen som alle andre, og så alligevel ikke helt. Det er tirsdag og tredje, og hermed sidste, feltøvelse, der banker på døren. Klokken har slået fem, og det er tid til at hoppe i kampuniformen og få pakket de sidste stumper. Folk siger ikke så meget, men det er tydeligt at mærke, at der ikke er den største begejstring for de næste dages opgaver og udfordringer, for ikke at glemme kulden.

Dagen lægger stille ud. Vi er klar til at komme af sted. Trætte, men lydhøre, afventer vi ude i mørket foran busserne. Parate til ny ordre. Buschaufførerne sidder i varmen i kantinen, og nyder deres kaffe. Vi afventer fortsat, da ingen ved, at det er der, de sidder.

Endelig på vej mod Holstebro. To timers lang køretur, betyder to timers ekstra søvn!

Vi er fremme og straks er spillet i gang

Vi finder vores grupper og gør klar til kamp. Ingen tid at spilde. På med "skyt", på med rygsækkene og af sted mod vores kommende beredskabsområde, hvor vi håber på, at skulle holde til de næste dage, hvis altså ikke fjenden finder os, og vi må rykke til et nyt sted.

Fremad i enkeltkolonne ser man 2. Deling marchere frem mod den sidste øvelse inden afslutningen af værnepligten. Pladsen hvor BSO'et skal være, bliver gennemsøgt.

Vi ligger i midten, med 1. Deling nogle hundrede meter til vores venstre og 3. Deling mod højre. "Alfaerne" får uddelt hver deres side, og det kommende nærforsvar og nærsikring bliver afmærket.

"5" giver sin befaling, og så er det i gang med at grave huller, få sat bivuakker op, lave sporplaner, lave materielområde og få latrinet op. Intet nyt der. Det er prøvet nogle gange før efterhånden, men sjovere bliver det aldrig. Det skal bare gøres.

Observering af fjenden

Seks mand fra første gruppe og otte mand fra anden gruppe bliver hen af eftermiddagen sendt ud på den første opklaringspatrulje. De skal op for at observere fjenden og deres område. For os andre står det meste af dagen på oprettelse af BSO'et.

Mørket falder lige så stille på. Dog sker det hurtigere nu end i starten af værnepligten, så alting skal ske i et hurtigere tempo, ellers skal resten gøres i mørke. Det er ikke det nemmeste. - Vi har prøvet før!

Man sover med et øje på klem

I krogene rundt omkring kan man høre hviskende stemmer, med en stigende begejstring, for nu varer det ikke længe, før det er tid til at hoppe i poserne.

Det er en stille nat i 2. Delings BSO. Nærsikringerne bliver skiftet hver time, og trods der er lunt og trygt i soveposen, kan man ikke undgå at vågne ved den mindste puslen, eller en gren, der knækker. Man sover med et øje på klem. Hele tiden på vagt og klar til alarm.

Anden morgen starter stille ud. Første gruppe er kommet tilbage efter en lang, men stille nat. En hurtig klar til kamp bliver gennemgået. Geværerne får en gang olie og bliver tørret af, mens ansigter rundt omkring, får sig en ny omgang sløring.

Nærforsvar og nærsikring, der endnu ikke er helt færdig, bliver kontrolleret af gruppeførende, og der bliver lagt en sidste hånd på hullerne.

Formiddagen rammer og det er tid til en ny opklaringspatrulje. Anden gruppe er nu kommet tilbage, da de er blevet hængslet af fjenden og nedkæmpet. Det skete så pludseligt at resten af delingen ikke nåede op og støtte.

Igen er det første gruppe, der sendes af sted. Denne gang for at støtte 1. Delings kampstilling.

Man kan høre skud ovre omkring 3. Delings BSO, så vi er på dupperne og klar til, hvis vi også skulle blive angrebet. Vi fordeler os i nærforsvarende, og vi er klar.

Efter kort tid bliver vi trukket tilbage igen, da det lader til at være faldet til ro. Så vi afventer.

Pludselig kommer der en melding fra første gruppe, om at de har været i føling med en gruppe på delingsstørrelse, og at de har nedkæmpet dem. Det løftede klart humøret i 2. Deling.

Efter nogle dage uden det helt vilde, er sådan noget med til at genvinde ny kampkraft.

Adrenalinen pumper

Mørket falder på og det er tid til forplejning og derefter i posen. Et par timers søvn skal der til, før der er ny befaling fra "5".

Kl. 0300 står den på kompagnipatrulje for at få føling med og eventuelt overmande fjenden. Adrenalinen pumper, og spændingen stiger lige så snart vi begynder at vandre af sted.

Den fedeste følelse er at gå der i midten af det hele, og studere ud over horisonten af menige, der marcherer der ud af.

Vi går længe, før der sker noget, men det er ikke slemt, for tanken om, at nu er det nu gør, at man glemmer vabler og kolde fingre.

Endelig sker det. Vi omringer et BSO og 1. Deling stormer. Én mand nedkæmpet. Kun én enkelt mand opholdte sig i BSO'et da vi ankom. Ikke det vildeste rush, men vi holder hovedet højt og er optimistiske.

Det kan ikke være alt. Vi fortsætter videre og så bliver det pludseligt spændende. Der bliver skudt på os, og vi besvarer ilden.

Det, vi alle sammen har ventet på, er nu i gang. Det er nu vi skal vise, hvad vi har lært. Det er det fedeste.

I delt spring bevæger vi os frem i grupper og nedkæmper fjenden. Vi bevæger os ind i deres BSO og sikrer området. Igen bliver vi beskudt, og vi skyder igen. Adrenalinen pumper og lige så stille går det op for os, at vi er ved at overmande dem. Vi vinder slaget.

Vi er høje på livet

Langsomt bevæger vi os videre. Solen er stået op og pludselig går det op for os, at det er morgen. Igen samles delingerne og i samlet flok bevæger vi os tilbage.

Nu varer det ikke længe, før at vi skal pakke sammen og rette snuden tilbage mod kasernen. Sidste feltøvelse er snart ovre. Om et øjeblik er værnepligten slut. Vi går der ned ad vejen. Stolte. Vi klarede det. Vi er høje på livet.

Interessant foredrag med Samuel Rachlin

Interforce Region Nordjylland havde inviteret medlemmerne til Aalborg Kaserner, hvor der var foredrag med forfatter og udenrigskorrespondent Samuel Rachlin, der fortalte om hans syn på den russiske leder, Putin, samt om den spændende og højaktuelle situation mellem Øst / Vest.

Også flere af kasernens ansatte deltog i arrangementet, hvor Prinsens Musikkorps underholdt tilhørerne både før og efter det inspirerende foredrag, hvor det tydeligt kom frem, at Rachlin ikke har særlig høje tanker om Putin.

Han fortalte om Putins barndom og opvækst i Leningrads baggårde, hvor han som en halvkriminel rod blev udsat for mobning, lærte at dyrke kampsport og senere fik en karriere i KGB og som bekendt endte med at blive Ruslands præsident og premierminister.

Samuel Rachlin kom også ind på det, der i øjeblikket sker omkring Rusland, Ukraine, Baltikum og i Syrien samt om annekteringen af Krim og satte det i relief til Danmarks sikkerhedspolitik – et wake up call, der gav stof til eftertanke blandt de mange tilhørere.

Samuel Rachlin var i mange år tilknyttet TV2. Han var stationens første nyhedsvært, og har siden opereret som udenrigskorrespondent for TV2 både i Moskva og i Washington.

Samuels bombastiske udsagn og meninger gav naturligvis anledning til en del debat i salen, så det var svært at holde tidsplanen.

Arrangementet sluttede med et flot traktement med lidt til både ganen og maven. Her leverede Prinsens Musikkorps en flot musikalk underholdning, der skabte en rigtig god stemning.

Værnepligtige på retræte

Menig Birk S.R. Westerberg fra 4. HBUKMP, fortæller her på særdeles læseværdig vis om sine oplevelser under værnepligten samt om den afsluttende kontroløvelse.

Der er ingen ord, der kan beskrive følelsen af Vesterhavets isnende vand, der med forbløffende fart trænger ind gennem en gammel og godt slidt M84 uniform.

Følelsen, efter to timer i det tunge bløde sand; at ligge komplet udmattet i vandet, mens hjertet truer med at slå sig fri af brystkassen.

Følelsen af at slæbe sig selv og den tunge uniform, som en strandet hval, op på stranden, hvor man bydes velkommen af råb og trusler om at få en vis kropsdel på gled, magte sit liv, og komme videre.

Den følelse kan kun opnås gennem hårdt arbejde og fire måneder i det danske Forsvar.

Vi skal nu ad forskellige veje

Vi er på retræte! For første gang i fire måneder er vores massive offensiv, i form af vores stejle indlæringskurve, blevet bremset af HBU-forløbets afslutning. Samtidig med sergenternes næsten febrilske forsøg på at holde vores disciplin oppe, mens denne mest af alt er i frit fald, forberedes der overalt på stuerne til livet efter HBU.

Mens deres kollegaer fra de sidste fire måneder har afleveret uniformen og tager tilbage til deres tilværelse på "den anden side af hegnet", har 51 kommende soldater søgt uddannelser i Forsvaret.
11 er blevet optaget på sergentuddannelsen, fire på militærpolitiuddannelsen og 36 på uddannelsen til konstabel.
Line vidste fra starten, at hun ville have en karriere som professionel soldat, og er påbegyndt konstabeluddannelsen som sanitetsmand ved 1. Logistikbataljon.
- Jeg kan godt lide en hverdag med struktur og felttjeneste, siger Line, og så ser jeg frem til at få mere viden om sanitetstjenesten.

Som observatør ses en pludselig tydelig diversitet blandt alle værnepligtige. Dette virker både unaturligt og uvant, da vi alle har ageret efter en ensretning, der har gjort menig Bummelum og menig Turbodræn til én og samme person.

Vi må nu derfor erkende, at denne ens og samtidighed, som vi har lært at elske, nu splittes, og at vi alle nu skal forskellige veje.

Der er dem der skal ud i det civile, der prøver at overbevise alle, men mest af alt dem selv, om at det var det rigtige at blive hjemsendt efter HBU'en.

I den modsatte lejr har vi dem, der fortsætter og indbyrdes prøver at argumentere for, om det er bedst og fedest at være konstabelelev, sergentelev eller skribent på "Soldaten" (De værnepligtiges landsblad. (Red.)), på baggrund af mere eller mindre relevante parametre, som uniformssystemer, løn, størrelsen på våben, de kommer til at håndtere, og andre ting, der ikke er passende at beskrive her. En diskussion, som bestemt ikke er bragt til ende endnu og som blusser op fra gang til gang.

Men ligegyldigt om man skal hjem til mor og skrælle kartofler, eller ud og kæmpe for Danmark, er der en bred enighed om, at vi har gennemgået en enorm udvikling, siden vi startede.

Dette er noget, vi ikke ville være for-

uden; lige fra de til tider nazistiske stueeftersyn, hvor sergenternes falkeblik ser hvert et støvkorn og agerer på samme måde, som havde det været en luremine, til auditorium-forelæsninger, hvor faglæreren lige så godt kunne have fundet sin guitar frem og spille godnat sange, til de mange vedlinger (vedligeholdelses timer) efter feltdage, hvor hele delingsgangen stinker af muggen gnu og sved – alt i alt minder og historier, som gør sig godt til ethvert selskab.

Den største øvelse i nyere tid

Den seneste event, der formentlig også udvikler sig til en af de bedre historier fra værnepligten, var Felt III. Denne "kontrol"-øvelse, skulle være et resultat af alle de feltmæssige evner, som vi har erhvervet os gennem HBU'en.

Da vi her ved Trænregimentet (TRR) åbenbart går efter princippet "stor, større, størst", kunne det ikke klares på andre måder end at stable den største øvelse for værnepligtige sammen, set i nyere tid.

Dette indbefattede to kompagnier fra TRR samt to eskadroner fra Jydske Dragonregiment (JDR). Jeg går ud fra at ledelsen huggede om, hvem der skulle lave de 1.650 pølser, som blev serveret efter øvelsens afslutning. JDR tabte åbenbart – så afsted til Holstebro tog vi.

Det øvelsesterræn vi kom til, var præget af det, jeg formoder, må være et resultat af dårlig udsyn fra alle JDRs kampvogne, for umiddelbart havde ingen af disse tonstunge køretøjer evnet af ramme det samme panserspor, hvorfor det derfor blev en relativt mudret fornøjelse for os andre.

Det positive var, at det regnede, hvilket omdannede de fleste nærsikringsposter til små pools, der gjorde de attraktive vagter om nattet (typisk fra 2-4) endnu sjovere.

Hele denne øvelse kulminerede i et KMP-angreb, hvor der på ordre skulle smadres en JDR postering, et angreb som blev gennemført, hvori kun én menig "døde" og på mystisk vis forsvandt – han dukkede heldigvis op i vores BSO et par timer senere.

Resultatet af denne øvelse var en forståelse af, hvordan en kampsituation vil se ud, når man arbejder i en større ramme. Dette gav en del mere ventetid og flere misforståelser, men viste samtidig en lille bid af den virkelige verden – noget der var godt for alle at se.

Omskoling til civil

Et af de største problemer ved hjemsendelsen efter HBU, er den enorme omskoling til civil, som man skal gennemgå.

Et kursus, som er slemt nedprioriteret (formodentlig pga. besparelser), hvilket bevirker, at mange tidligere HBU-soldater kommer ud i et samfund, der slet ikke er klar og i stand til at favne disse.

En stor del af denne omskoling tager fat i måden, hvorpå vi udtrykker vores meninger og ønsker. Frasen "Magt dit liv, fucking skodcivilist" skal for eksempel modereres til "Undskyld, kan jeg smutte bagom dig?" – dette ordvalg skaber desuden også bedre stemning i en fyldt bybus!

Desuden er der forskellige OCD-prægede tendenser, der skal fralægges, som f.eks. at holde sideruder og takt med vildt fremmede personer ned af en gågade, råbe "GIV AGT", hver gang ens mor, far eller anden arbejdsgiver træder ind i et lokale eller vanen med at gå en 200-300 meters omvej om alle byens parker, for ikke at betræde græsset – vi er jo ikke omskolet til dådyr!

Alt i alt kan det konkluderes, at de fællesskaber og de historier vi har sammen, er unikke for hver og en. Og selvom historierne vil formere sig og blive vildere og vildere som årene går, vil vi altid have vennerne og minderne fra Augustholdet 2016.

Herunder: Da Anders og Kasper, nu bedre kendt som menig Smetana og menig Saaby, ser billedet fra den første august, flyver det ud af munden på Saaby: -Det er et par kilo siden.
Men fire måneder og et par kilo tyndere kan de gøre status over, hvad værnepligten har givet dem med i bagagen. De er begge to enige om, at de fire måneder har givet dem en personlig udvikling og et godt kammeratskab, som de tager med sig. Når Smetana nu har lagt uniformen væk, er det for at forstætte livet som civil, men han er glad for tiden som værnepligtig: - Jeg er blevet mere selvstændig, har lært at tage mere ansvar, og har mere "styr på stumperne".
Saaby vil ud og rejse et år, inden han søger ind til Forsvaret igen. -Jeg håber, at det bliver på grundlæggende sergentuddannelse, ellers bliver det som konstabelelev.

Hyggelig julegudstjeneste

Der var ikke én ledig plads til overs i Nørre Uttrup Kirke, da Aalborg Kaserner her afviklede sin årlige julegudstjeneste.
Ud over en virkelig god prædiken af garnisonspræst Henrik Busk Rasmussen blev ind- og udgangsbøn rigtig flot oplæst af konstabel Nikolaj Lyngholm Diederichsen , hvilket også var tilfældet med juleevangeliet, der blev læst af seniorsergent Ole Skovbo Thomsen.
Fem musikere fra Prinsens Musikkorps supplerede kirkens organist til salmerne, så julestemningen nåede toppen, før personellet efterfølgende gik til den traditionsrige julefrokost.